

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 11

MIDDAGVERGADERING VAN VRIJDAG 15 DECEMBER 1995

ACTUELE VRAGEN

DECREET BESCHERMING VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE VERONTREINIGING
DOOR MESTSTOFFEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

RESOLUTIE UITGAVENBEGROTING 1996

Inhoud

Nr. 11

Vrijdag 15 december 1995
Middagvergadering

	Blz.
Berichten van verhindering	445
Actuele vragen (Regl. art. 81)	
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de financiering van gemeenten - aanvullende subsidiëring	446
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de enveloppefinanciering en personeelssamenstelling in het HOBV	447
Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over geweld op school	448
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie over het overleg met Nederland inzake de uitdieping van de Westerschelde	449
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van het overleg in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité en hun impact op het werkgelegenheidsbeleid	450
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de subsidiëring van kleinschalige waterzuiveringsprojecten in Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de betoelaging van gemeentelijke initiatieven inzake kleinschalige waterzuivering	450
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het Vlaams preventiebeleid inzake de uitstoot van producten die de ozonlaag aantasten, in opvolging van de Conferentie van Wenen	452
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over plannen voor de uitbreiding van de Antwerpse haveninfrastructuur in Doel	454
Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over steun van het Vlaams Gewest aan het failliet verklaarde windturbine-bedrijf Windmaster te Zepperen, Sint-Truiden	455
Motie van orde	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure Sprekers : de heren Jaak Gabriels en André Denys	456

Actuele vragen (Regl. art. 81) (Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over steun van het Vlaams Gewest aan het failliet verklaarde windturbine-bedrijf Windmaster te Zepperen, Sint-Truiden (Voortzetting)	456
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de beslissing van de Franse Gemeenschapscommissie om de uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles te helpen financieren	
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles naar Vlaams-Brabant	456
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het opstarten van een commissie met het oog op het opstellen van een ethische code voor televisie	458
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen	
-148 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 8	
Algemene bespreking (Voortzetting)	459
Sprekers : de heren Johan Sauwens, Hugo Marsoul, Jef Van Looy, mevrouw Vera Dua, de heren André Denys, Georges Beerden, Bruno Tobback, Julien Demeulenaere, Arnold Van Aperen, Jacques Timmermans, Jaak Gabriels, Dirk Van Mechelen, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Johan De Roo, Francis Vermeiren, Patrick Lachaert, Louis Brill, Frans Wymeersch, Marino Keulen, minister Theo Kelchtermans	
Artikelsgewijze bespreking	488
Spreker : de heer André Denys	
Hoofdelijke stemming	556
Motie van orde	
Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie	558
Sprekers : de heren Dirk Van Mechelen, Johan De Roo	
Motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict	
- 184 (1995-1996) - Nr.1	
Voorstel tot spoedbehandeling	558
Sprekers : de heren Joris Van Hauthem, Johan De Roo	
Bespreking	559
Sprekers : de heren Joris Van Hauthem, Johan De Roo, Paul Van Grembergen, Jaak Gabriels, Jos Geysels en mevrouw Mia De Schamphelaere	
Hoofdelijke stemmingen	562
Spreker : de heer Joris Van Hauthem	
Voorstel van resolutie van de heren Johan De Roo en Gilbert Bossuyt betreffende het ontwerp-decreet van de Franstalige Gemeenschap houdende de uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1996	
- 186 (1995-1996) - Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	563
Met redenen omklede motie van mevrouw Sonja Van Lindt, de heer Etienne Van Vaerenbergh en mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 5 december 1995 door mevrouw Sonja Van Lindt gehouden actuele interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de toewijzing van de consultatiebureaus voor het jonge kind	
- 177 (1995-1996) - Nr. 1	
Verdaging hoofdelijke stemming	565
Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq en de heer Jacky Maes tot besluit van de op 5 december 1995 door mevrouw Sonja Van Lindt en de heer Kris Van Dijck gehouden actuele interpellaties tot de heer Luc Mar-	

tens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de toewijzing van de consultatiebureaus voor het jonge kind en over de herstructurering van Kind en Gezin - 180 (1995-1996) - Nr. 1 Verdaging hoofdelijke stemming	565
Met redenen omklede motie van de heren Jos Geysels en Paul Van Grembergen c.s. tot besluit van de op 5 december 1995 door de heer Johan Sauwens gehouden actuele interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de federale ecotaksen en het Vlaamse afvalbeleid - 178 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	565
Regeling van de werkzaamheden	566
Rechtzetting Handelingen nr. 5 - Middagvergadering van dinsdag 7 november 1995	566

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bosuyt, Louis Bril, Jozef Browaey, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Cauberghs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefan Platteau, Leonard Quintelier, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Christiaan Vandenbroeke, Michiel Vandenbus-

sche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Van der Poorten, Mark Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Walleghe, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Veroustraete, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Emiel Verrijken : gezondheidsredenen ;
Jacques Devolder, Didier Ramoudt : buitenslands ;
Christian Van Eyken : ambtsverplichtingen ;
Marijke Dillen : familieverbindingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Walter Vandenbosche.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 81)

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de financiering van gemeenten – aanvullende subsidiëring

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de financiering van gemeenten – aanvullende subsidiëring.

Ik wijs er de vraagsteller en de minister op dat zij samen vijf minuten mogen spreken. Aan die afspraak zal ik me strikt houden.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Op de tribune) : Mijnheer de minister, collega's, mijn vraag houdt verband met de afwikkeling van de schadedossiers door de gemeentebesturen in verband met de Maasoverstromingen. Naar aanleiding van dit voorval dienden de gemeentebesturen bij uw diensten een aanvraag tot bijkomende subsidiëring in. Om deze te bekomen moesten ze twee dingen bewijzen. Op de eerste plaats moest het gaan over een uitzonderlijk voorval. Ten tweede moesten de gemeentefinanciën door dit voorval extra bezwaard zijn. Omtrent dit tweede had ik u graag aan de tand gevoeld. Dat het om een uitzonderlijk voorval gaat wordt door niemand betwist. Het probleem schuilt in het extra bezwaard zijn.

Aan een aantal gemeentebesturen heeft men gezegd dat zij, ondanks deze ramp, nog steeds over een reservefonds beschikken waarmee zij deze kosten zelf kunnen dragen. Dat is volgens mij een fundamenteel foutieve opstelling : op de eerste plaats omdat je zo de attitude van een zorgzaam bestuur bij het ontwikkelen van een beleid op termijn demotiveert. Ten tweede omdat het hier ten gronde gaat om het beleid van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk het beleid van het bouwen van dijken. Gebeurt dit niet of in onvoldoende mate – uit de verklaringen van uw collega Baldewijns heb ik begrepen dat dit in het begin van volgend jaar zal gebeuren – vind ik niet dat men de daaruit voortvloeiende kosten op de zwakste partner, namelijk de gemeentebesturen, moet afwentelen. Ik pleit er derhalve voor dat, wanneer er in de toekomst iets dergelijks plaatsvindt en dit het voorwerp is van de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap, die Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid neemt en zelf de kosten draagt.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, graag zou ik wijzen op de discussie die hier vroeger plaatsvond. U weet dat er een poging gedaan

werd om een globaal Noodfonds, een solidariteitsfonds als het ware, te creëren. Nadien stapte men over naar het huidige Noodfonds. Een aantal collega's zullen zich deze zeer interessante discussie wellicht herinneren.

Bij decreet werd vastgelegd dat men, zowel vanuit het Gemeentefonds voor de gewone uitgaven, als vanuit het Investeringsfonds voor de buitengewone uitgaven, een beperkte voorafname oplegt, precies om een Noodfonds te creëren. De gehele reglementering hiervan wordt door het decreet vastgelegd en bij besluit is de uitvoering ervan neergeschreven. Er werd gestipuleerd dat aan drie voorwaarden tegelijk moet worden voldaan.

Ik betwist in de door u bedoelde gevallen niet de voorwaarde betreffende de bijzondere omstandigheden buiten de wil van het gemeentebestuur, noch de voorwaarde betreffende de belangrijke bijkomende uitgaven die niet het gevolg zijn van de eigen beslissingsbevoegdheid van het gemeentebestuur. Wel konden de financiële gevolgen van de rampspoed zonder noemenswaardige problemen worden opgevangen door de respectieve gemeentebegrotingen, zodat aan de derde voorwaarde niet voldaan is.

Qua procedure werd bij besluit vastgelegd dat mij een advies zal worden voorgelegd door een commissie die paritair is samengesteld. Zij bestaat enerzijds uit drie afgevaardigden van provincie en gewest (twee van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en een van de betrokken provincie). Anderzijds is ook de aanwezigheid van de gemeentebesturen gegarandeerd, via de Vereniging van Steden en Gemeenten, die eveneens drie vertegenwoordigers stuurt. Deze commissie onderzoekt het dossier op grondige wijze en legt mij haar advies voor, rekening houdend met alle criteria. In voorliggende gevallen stelde het advies dat ik de middelen uit het Noodfonds niet zou toekennen aan de betrokken gemeenten, daar aan een van de voorwaarden niet voldaan werd.

Ik wil er daarenboven nog op wijzen dat een aantal gemeenten op federaal niveau een beroep hebben gedaan op het Rampenplan. Bij twee van de drie door u bedoelde gemeenten werd een aanvraag in die zin gehonoreerd. Een gemeente liet na een aanvraag in te dienen. Ik wil hier onderstrepen dat het Noodfonds werkt op basis van de solidariteit onder de gemeenten. U moet weten dat de middelen van het Noodfonds afkomstig zijn van alle andere gemeenten.

De voorzitter : Mijnheer de minister, kan u het antwoord afronden ?

Minister Leo Peeters : Als je wat dat betreft dus geen strikte criteria oplegt en deze even strikt toepast, dan heeft dit een rechtstreekse invloed op de middelen van de totaliteit van onze gemeentebesturen. Ik heb me in deze

Peeters

gebaseerd op het unanieme advies van de commissie dat volgens mij terecht was.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik blijf bij mijn fundamenteel standpunt dat het hier een verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap betreft. Een gemeentebestuur legt immers geen reservefondsen aan om zaken te bekostigen die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de enveloppefinanciering en personeelssamenstelling in het HOBu

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de enveloppefinanciering en personeelssamenstelling in het HOBu.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de enveloppes voor de hogescholen zijn op dit moment gekend. Men kan dus uitrekenen hoe de verhouding is tussen de personeelsuitgaven en de werkingskosten. In de meeste hogescholen komt men tot de vaststelling dat de personeelsuitgaven in verhouding hoger uitvallen dan het decreet wil nastreven, namelijk 20 en 80 percent.

Wij stellen bovendien vast dat er in de hogescholen een tamelijk hoog percentage van vastbenoemden is, en dat veroorzaakt problemen. De hogescholen worden tot herstructurering gedwongen en zullen moeten ingrijpen op het vlak van hun personeelsbestand. Door dit ingrijpen kunnen heel wat sociale problemen ontstaan.

In dit kader wil ik een concreet voorbeeld aanhalen. Zo'n vijf tot zes jaar geleden zijn de economische hogescholen van het korte type overgestapt van een systeem van twee jaar naar een systeem van drie jaar. Dat bracht met zich mee dat er bijkomende arbeidsruimte vrij kwam. Er werden nieuwe mensen aangetrokken om les te geven – en ik denk hierbij aan mensen uit de richting TEW. Op dat ogenblik was het niet gemakkelijk om die mensen voor

het onderwijs warm te maken, want de vraag uit de privé-sector was tamelijk hoog. Desondanks hebben mensen toen voor het onderwijs gekozen, en zij zijn nu vijf tot zes jaar in dienst. Zij hebben hun capaciteiten bewezen en zijn vaak pijlers geworden van de departementen in deze hogescholen.

Door het feit dat zij tijdelijk zijn, worden zij nu bedreigd door afvloeiingen ten voordele van andere departementen met een te groot aantal vastbenoemden. Dit is niet alleen nadelig voor deze departementen, maar het is ook nadelig voor de hogeschool op zich. Als de directie wordt aangespoord om in het personeelsbestand in te grijpen, moeten er dan ook geen maatregelen worden genomen en middelen ter beschikking worden gesteld opdat zij gepast kunnen ingrijpen zoals dat in de privé-sector gebeurt ? Als er in de privé-sector afvloeiingen gebeuren, worden er financiële middelen ter beschikking gesteld om mensen vervroegd op pensioen te sturen en zo te laten afvloeien. Mijn vraag is dus : als wij de hogescholen au sérieux nemen, moeten er dan geen middelen ter beschikking worden gesteld opdat zij een gezond personeelsbeleid kunnen voeren ? Moeten er geen maatregelen worden gezocht om oudere personeelsleden vervroegd met pensioen te laten gaan, zodat waardevolle jonge krachten kunnen in dienst blijven ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Mijnheer de minister, u krijgt twee minuten voor uw antwoord.

Minister Luc Van den Bossche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, twee minuten zullen niet volstaan om een antwoord te geven. Ik zal dan maar overgaan tot de nodige demagogie en mij bedienen van telegramstijl. Dat stelt natuurlijk het niveau van het parlementaire debat in vraag, maar ik organiseer het niet, wel deze Raad.

De voorzitter : De regel van twee minuten wordt opgelegd door het Reglement, dat wellicht werd gestemd toen u nog deel uitmaakte van deze Raad.

Minister Luc Van den Bossche : Echt waar ? Heb ik dat goedgekeurd ? Hopelijk was ik dan op die dag afwezig !

Ik denk dat de heer Sannen – weliswaar met goede bedoelingen – te gemakkelijk de verhaaltjes gelooft die men hem opdist. (*Rumoer*)

Het zou goed zijn mocht de heer Sannen het decreet lezen. Het decreet voorziet 80 percent als normale norm, en 85 percent als knipperlicht. Er wordt voorzien dat er tussen 80 en 85 percent een verantwoordingsnota komt, en boven 85 percent moet er een herstructureringsplan komen. Niemand heeft gezegd dat men bij de eerste begroting al onmiddellijk onder 85 percent diende uit te

Van den Bossche

komen. De eerste begroting wordt nu neergelegd. Indien men boven 85 percent uitkomt, zal ik met elke hogeschool rond de tafel gaan zitten om een herstructureringsplan uit te schrijven dat voor de volgende jaren geldt. Voor de ene hogeschool kan dat ook langer duren dan voor de andere. Het zijn specifiek geïndividualiseerde plannen. Indien de directies niet overhaast te werk gaan, kan er geen probleem ontstaan.

Mijnheer Sannen, u vraagt ook of er geen bijkomende middelen ter beschikking komen. In de weinige maanden dat u hier zetelt, wordt u de ongekroonde koning van het uitvinden van bijkomende betalingen, maar jammer genoeg niet de koning van het uitvinden van bijkomende inkomsten.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik hoor graag dat de directies niet worden gedwongen op heel korte termijn deze herstructurering door te voeren.

Ik denk dat er ook bepaalde besparingen kunnen gebeuren als er mensen vervroegd op pensioen gaan en jonge mensen aan het werk kunnen blijven. Op deze manier kan er een evenwaardige financiële operatie worden gecreëerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over geweld op school

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Taylor tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over geweld op school.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze week kon men in de krant lezen dat een Londense schooldirecteur het slachtoffer is geworden van een schoolbende op het moment dat hij tussenbeide wilde komen in een gevecht. In dat verband las ik een artikel in een Vlaamse krant, waarin werd gesteld dat ook op Vlaamse scholen geweld niet onbestaande is. Daarbij werd verwezen naar een studie over een aantal Antwerpse scholen waaruit blijkt dat één leerkracht op drie wel eens wordt geconfronteerd met geweld, bedreigingen, en pesterijen. Bovendien worden ook de leerlingen wel eens het slachtoffer van dergelijke prak-

tijken. Het is derhalve belangrijk dat we ons daarover bezinnen.

Als we kijken naar de oorzaken van het toenemende geweld op de scholen, dan kunnen we in de eerste plaats niet voorbij aan het toenemende geweld op de televisie waarmee kinderen reeds op jonge leeftijd worden geconfronteerd.

Bij het zoeken naar oplossingen, moeten we ons de vraag stellen naar de verantwoordelijkheid. In de eerste plaats denk ik dan aan de ouders. Maar ook de schooldirecties en de leerkrachten spelen een belangrijke rol. Ten slotte is er ook de overheid, en inzonderheid de Vlaamse overheid, die haar steentje zal moeten bijdragen. Vandaar ook mijn verwondering toen ik las dat de minister van Onderwijs stelde dat het probleem niet moest worden overroepen.

Hoe ziet de minister van Onderwijs zijn rol in het oplossen van dit probleem ? Is er op het Departement Onderwijs iemand die zich met de zaak bezig houdt ? In hetzelfde krantenartikel verklaart een medewerker van het Departement Onderwijs dat de leraars blootgesteld zijn aan geweld, en dat er geen concrete plannen bestaan tegen schoolagressie. Heeft de minister eigen cijfermateriaal van de invloed van het televisiegeweld op de jonge mensen ? Is er een verschil tussen landelijke en verstedelijkte gebieden ? Is er een onderscheid tussen de verschillende onderwijsafdelingen ? Heeft men reeds leerlingen weggestuurd van de school omwille van het geweld ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is begrijpelijk dat een reactie in een krantartikel, omwille van de leesbaarheid, op een verkorte wijze wordt weergegeven.

Op dit moment is er een beperkt probleem. Dit betekent niet dat ik het in termen van zwart en wit beschouw, maar wel als grijs. Het is met andere woorden een probleem met heel veel toonaarden. Ik voel mij wel degelijk betrokken bij het probleem, maar ik moet ook respect opbrengen voor de pedagogische vrijheid.

Er is op het Departement niemand die zich daar speciaal mee bezig houdt, tenzij de inspectie, die dit ook regelmatig signaleert. Wij zijn een aantal keer toevallig betrokken geweest bij incidenten, en toen hebben we er telkens op aangedrongen dat de normale repressieve sanctie werd toegepast. Het zijn vooral de scholen zelf die, in samenspraak met de ouders en de leerkrachten, daarop moeten reageren. Het Departement kan hoogstens op het structurele vlak meehelpen bij het uitwerken van een oplossing. Het zou verstandig zijn om eens na te denken over de rol

Van den Bossche

van de ouders en de maatschappij in deze problematiek. Kan men doorgaan met het tot opperste norm verheffen van de normvervaging ?

Ik heb geen cijfermateriaal terzake, maar ik beschouw dit ook niet als mijn opdracht. Ik beschik over 100 miljoen frank voor ministeriële initiatieven, waarvoor de prioriteiten elk jaar worden vastgelegd. Op dit moment liggen die prioriteiten elders.

Er is mij ook geen onderzoek bekend, tenzij een buitenlands, over de invloed van televisieseries op het gedrag van kinderen. Bovendien spreekt dat buitenlands onderzoek zichzelf tegen in de conclusies.

Ik beweer niet dat er geen probleem is, maar het probleem gaat verder dan de schoolpoort, en bijgevolg is de school niet als enige verantwoordelijk voor het zoeken naar een oplossing. Ik dank u.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : De minister zegt dat het een probleem is dat men niet zwart-wit mag bekijken, maar dan hoop ik dat we er niet toe zullen worden verplicht. Het is inderdaad eerst en vooral een maatschappijprobleem, maar het onderwijs vervult daarin een heel belangrijke rol. Ik hoop dus dat de scholen en de minister van Onderwijs terzake een eigen visie ontwikkelen om het geweld zo klein mogelijk te houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie over het overleg met Nederland inzake de uitdieping van de Westerschelde

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie over het overleg met Nederland inzake de uitdieping van de Westerschelde.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister-president, collega's, op 17 januari ondertekende de minister-president op een plaats die

voor Antwerpen zeer symbolisch is, een belangrijk verdrag met Nederland. De minister-president ondertekende het verdrag over de verdieping van de Schelde in het Museum voor Schone Kunsten, op een boogschuit van het monument voor de vrijheid van de Schelde.

Het is sinds 1869 geleden dat er een verdrag werd gesloten dat voor Antwerpen zo belangrijk is. Volgende week wordt ons dat verdrag ter ratificatie voorgelegd. Ik neem aan dat we het met eenparigheid van stemmen zullen goedkeuren. In de begroting die we vorige week zullen bespreken, is trouwens al een post voorzien om met de verdieping te beginnen.

Wij schrokken bijgevolg geen klein beetje toen in de Nederlandse en Vlaamse pers het gerucht opdook dat lokale besturen in Nederland dwars liggen bij het verlenen van de noodzakelijke vergunningen. Dat gerucht werd onmiddellijk gelogenstraft door minister Baldewijns en door havenschepen Leo Delwaide. Toch blijft onzekerheid en onrust bestaan.

Wat is de stand van zaken is op het diplomatieke front ? Welke stappen werden er bij Nederland ondernomen ? Bestaat er toch een koppeling tussen het verdrag over de verdieping van de Schelde en de discussie over het tracé van de HST ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, volgende week zal de Vlaamse Raad waarschijnlijk het verdrag met Nederland over de verdieping van de Schelde goedkeuren.

De Vlaamse regering wacht de dingen niet af. Minister Baldewijns en ik hebben samen een brief geschreven naar de heer Kok, waarin we uitdrukkelijk onze zorg uitspreken. Bovendien stellen we dat het normaal uitvoeren van dit verdrag voor ons betekent dat de noodzakelijke vergunningen tijdig worden verleend.

Dat een aantal gemeenten ongerust zijn en daarover een discussie willen voeren is echter meer dan begrijpelijk. Ik zelf heb in Vlissingen lang met het gemeentebestuur en actiegroepen van gedachten gewisseld. Allen zijn zeer bekommerd om de effecten op het milieu. Maar we hebben een groot bedrag uitgetrokken om de kwaliteit van het milieu te bewaken, te bewaren en zelfs te verbeteren.

Dat alles neemt niet weg dat wij met de Nederlanders een afspraak hebben. Het feit dat het verdrag nog formeel geratificeerd moet worden betekent niet dat we niet kunnen beginnen met de uitvoering. We moeten dus zeker aandacht besteden aan dit verdrag dat Antwerpen meer mo-

Van den Brande

gelijkheden zal geven, zonder de andere Vlaamse havens tekort te doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van het overleg in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité en hun impact op het werkgelegenheidsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van het overleg in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité en hun impact op het werkgelegenheidsbeleid.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de tewerkstelling is de hoofdbekommernis van veel mensen. Het is ook de hoofddoelstelling van de Vlaamse regering. In de voorbije weken werden besprekingen gevoerd in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité. Gisteren werd blijkbaar een akkoord bereikt. Welke concrete resultaten verwacht men in Vlaanderen van dit banenplan ? Welke waarborgen bevat dat plan ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben heel gelukkig dat we gisteren een akkoord voor bijkomende werkgelegenheid tijdens de volgende jaren hebben bereikt met de sociale partners.

Sommigen schrijven dat wij enkel een aantal discussies over werkgelegenheid voeren. Dat is onze plicht, denk maar aan de structurele versterking van de Vlaamse autonomie.

Op 20 september 1995 hebben we 7 doelstellingen afgesproken. Onze eerste prioriteit is de versteviging van de economie en de werkgelegenheid. Het blijft niet bij intenties. Daarom vinden we het uitstekend dat in Vlaanderen een consensus tot stand werd gebracht tussen al degenen die verantwoordelijkheid dragen op het economisch en

sociaal vlak. Het gaat eveneens om versterking van onderzoek en ontwikkeling, versterking van de infrastructuur, een aantal economische maatregelen – onder meer de regeling van successierechten voor familiale ondernemingen – de waarborgregeling, de regionale financiering en de regionale verantwoordelijkheid om maatregelen te nemen – een regeling voor vennootschapsbelasting is een van de mogelijkheden. Tegelijk willen we in een aantal sectoren, zoals de non-profitsector, zoals het jeugdwerkgarantieplan, bijkomende mogelijkheden scheppen.

De Vlaamse regering heeft zich in het licht van deze afspraken geëngageerd om 2 maal 3 miljard frank extra te investeren, 3 miljard frank in 1996 en 3 miljard frank in 1997. We zullen ook aan de federale overheid een extra inspanning vragen op basis van ons engagement. Ik geloof dat het resultaat van die inspanningen meer kan zijn dan een loutere optelsom. Door het activeren van de werkloosheidsuitkeringen – die nu al te statisch worden gebruikt – zouden we een aantal bijkomende jobs kunnen creëren. De federale regering kan hierin bijdragen door arbeidskostverlaging.

Ik ga ervan uit dat de federale overheid evenzeer als de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid voor de werkgelegenheid in Vlaanderen moet opnemen. Men moet daarbij rekening houden met de specifieke aspecten van onze economie.

De werkgevers hebben zich geëngageerd voor de stimulering van deeltijds werken, voor het out-placement, voor de verbetering van vorming en opleiding. De vakbonden hebben ingezien dat bijkomende arbeidskostverlaging een noodzaak is in het belang van de werkgelegenheid. Dit is een duurzame aanzet om een van onze prioriteiten te realiseren. We zullen ons daar volledig voor inzetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de subsidiëring van kleinschalige waterzuiveringsprojecten in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de betoelaging van gemeentelijke initiatieven inzake kleinschalige waterzuivering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Bogaert tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de subsidiëring van kleinschalige waterzuiveringsprojecten.

Voorzitter

ten in Vlaanderen en van de heer Timmermans tot minister Kelchtermans, over de betoelaging van gemeentelijke initiatieven inzake kleinschalige waterzuivering.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Begin deze week vernam ik, tot mijn grote verbazing, dat minister Kelchtermans obstinaat weigerde administratief reeds goedgekeurde subsidiëringdossiers inzake gemeentelijke initiatieven voor kleinschalige waterzuivering te ondertekenen.

Ik durf deze beslissing een daad van onbehoorlijk bestuur te noemen die ingaat in tegen uw eigen milieu-administratie. Ze staat ook diametraal tegenover een ministeriële omzendbrief van 10 januari 1995 die ondertekend werd door uw voorganger, toenmalig minister De Batselier. Bovendien gaat u regelrecht in tegen een besluit van deze Vlaamse regering van 1 februari 1995. Door dit besluit kunnen gemeentebesturen lokale waterzuiveringsprojecten in landelijke gebieden opzetten voor het zuiveren van afvalwater van 100 tot 300 inwoners, later uitgebreid tot 500 inwoners.

Waar gaan we in Vlaanderen naartoe, als gemeentebesturen de ministeriële omzendbrieven niet meer geloofwaardig mogen achten en besluiten van deze Vlaamse regering als waardeloos papier moeten beschouwen ?

Indien uw standpunt gelijkloopt met dat van de Vlaamse regering, dan moet deze Vlaamse regering zeer dringend een nieuw besluit nemen en de gemeentebesturen verhinderen dergelijke kleinschalige projecten op het getouw te zetten. Dan moet u zo eerlijk zijn om alle kosten die de negen betrokken Vlaamse gemeenten in 1995 gemaakt hebben, te vergoeden. Als dit uw standpunt is, waarom deelde u dit dan tot op vandaag niet officieel mee aan deze gemeentebesturen ?

Ik hoop echter dat dit niet het standpunt van de Vlaamse regering is. Anders wordt immers elk initiatiefrecht aan de gemeentebesturen onttrokken. Mogelijk moet de minister-president u dringend terugfluiten naar uw kabinet en naar de tien dossiers die daar klaar liggen om ter subsidiëring te worden ondertekend. Ik dank u. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van de bespreking van het programmadecreet in de commissie voor Leefmilieu, greep u een opmerking van het Rekenhof aan om te beweren dat de waterzuiveringsinfrastructuur

het monopolie is en blijft van Aquafin. Daarmee stond ook de betwisting.

Dit mag niet de reden zijn om subsidie te weigeren aan een tiental gemeentebesturen die een initiatief genomen hebben inzake kleinschalige waterzuiveringsinfrastructuur. Mijnheer de minister, u maakte deel uit van het kabinet dat op 1 februari 1995 een ministerieel besluit nam waarbij onder bepaalde voorwaarden 50 percent gewestbijdragen werden toegezegd aan de gemeentebesturen. Er was dus een principiële belofte van subsidiëring gedaan aan deze gemeentebesturen. De omzendbrief die de leden van de commissie vandaag kregen, bevat als mogelijke beslissingsgrond dat men u nog niets voorgelegd heeft en dat u dit zodoende nog kan annuleren. Maar dat is niet correct. Vele gemeentebesturen wachten nu gewoon op uw vaste belofte van subsidiëring om hun aanbesteding uit te schrijven. Vooraf werden reeds tientallen miljoenen frank kosten gemaakt voor studies en zo meer.

Omwille van de continuïteit van het bestuur, mijnheer de minister, dring ik er op mijn beurt op aan dat die verdere subsidiëring zou gerespecteerd worden. In een later debat, waarschijnlijk volgende week, zullen we dan ten gronde kunnen terugkomen op die opmerking van het Rekenhof, die gewoon bij klein amendement in het decreet bestuurlijk beleid kan worden aangepast. Ik dring aan, mijnheer de minister, op het respecteren van de verbintenissen die de Vlaamse regering ter zake heeft aangegaan. (*Applaus bij de VLD en de VU*)

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag van de heer Bogaert leek meer op een donderpreek, de vraag van de heer Timmermans was meer genuanceerd. Inzake leefmilieu hebben we alle belang bij de continuïteit van het bestuur. Daar heb ik geen enkel probleem mee. Gedane afspraken dienen te worden uitgevoerd. Het is zo dat het besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 1995 alleen betrekking had op de begroting 1995. Als wij in 1996 dezelfde werkwijze wensen aan te houden dan moet er een afzonderlijk besluit voor 1996 worden genomen. Wat het besluit voor 1996 betreft is het correct dat geen enkel dossier werd voorgelegd door de administratie.

Het is ook zo dat het Rekenhof een opmerking maakte, verwijzend naar het bestuurlijk beleidsdecreet. Wij worden dikwijls ondervraagd over opmerkingen van het Rekenhof die wij niet respecteren. Nu word ik ondervraagd over een opmerking van het Rekenhof die ik wel respecteer. U heeft wel een suggestie over de wijze waarop wij het Rekenhof kunnen dribbelen door het bestuurlijk beleidsdecreet aan te passen. Vooralsnog is dat niet zo en kan ik dus ook niet vastleggen, zo eenvoudig is dat.

Kelchtermans

Ik blijf er bij dat kleinschalige waterzuivering moet kunnen. De NV Aquafin heeft wellicht onvoldoende aandacht voor deze kleinschalige infrastructuur. Het is mijn bedoeling kleinschalige waterzuiveringsinfrastructuur te integreren in de globale waterzuiveringsproblematiek in Vlaanderen. Dit was ook de bedoeling van mijn voorganger. De Vlaamse Milieumaatschappij kreeg de opdracht om de huidige ingediende projecten te beoordelen en na te gaan of ze in de globale infrastructuur passen. Aansluitend zou opdracht kunnen worden gegeven aan de NV Aquafin deze projecten niet aan 50 procent maar aan 100 procent ten laste te nemen, ten voordele van de gemeenten.

Bij ruilverkavelingen zouden deze kleinschalige waterzuiveringsinfrastructuren uitdrukkelijk in het investeringsplan kunnen worden opgenomen. Ik vraag me af waarom het Rekenhof daarover nooit een opmerking maakte. In beide gevallen gaat het over een initiatief dat onder de rechtstreekse voogdij valt van het Vlaams Gewest.

Ik ben bereid om uw suggestie, de kleine aanpassing in het bestuurlijk beleidsdecreet, te bekijken. Persoonlijk verkies ik echter de werkwijze die wij voorstelden. Deze werkwijze bevat de opdracht aan de Vlaamse Milieumaatschappij om de negen of tien voorliggende projecten te beoordelen, en na te gaan of ze in het investeringsprogramma van de NV Aquafin onmiddellijk kunnen worden uitgevoerd.

Een derde mogelijkheid zie ik in een combinatie van beide. Dan zou de gemeente het initiatief kunnen nemen in bijzondere omstandigheden, op voorwaarde dat dit niet strijdig is met de globale waterzuiveringsaanpak in Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik twijfel niet aan de eerlijkheid van de minister. Uit telefonische contacten met de afdeling gesubsidieerde infrastructuur van de Vlaamse gemeenschap, met de Vlaamse Milieumaatschappij zelf en met het kabinet bleek echter dat er 10 van de 36 ingediende dossiers administratief volledig goedgekeurd waren en enkel nog op ondertekening van de minister wachten voor de toegezegde subsidiëring. Deze subsidiëring werd formeel per 10 januari en per 1 februari bevestigd.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Uw laatste conclusie spreekt mij wel aan, in die zin dat er volgens mij binnen de totale planning ook plaats moet zijn voor aanvullende gemeentelijke initiatieven. Niet elke gemeente zal met zijn kleinschalige problematiek onmiddellijk aan de beurt

kunnen komen in de programmatie van Aquafin. Indien men een probleem plaatselijk kan oplossen met gedeelde financiering door het gewest en de gemeente, dan moet dit kunnen.

Ik zou graag zien dat u, binnen de budgettaire voorzieningen van 1995, de verbintenis zou respecteren die door de Vlaamse regering op 1 februari 1995 werd aangegaan. Die subsidiedossiers zijn nu klaar. De burgemeester van de gemeente Waasmunster belde mij gisteren nog op en zei me dat hij de publicatie van de openbare aanbesteding moest doen om in orde te blijven met de subsidiebelofte. Ik dring er dus op aan dat u de verbintenissen voor dit jaar zou respecteren. De verdere discussie kunnen we later voeren.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Ik herhaal dat de administratie mij geen enkel dossier heeft voorgelegd. De 612 miljoen frank die door mijn voorganger werden voorzien in het budget 1995, zijn integraal vastgelegd voor de rioolprojecten. Voor het budget 1996 is er één miljard frank voorzien voor rioolprojecten. Wij kunnen vragen dat er voorrang wordt gegeven aan de tien projecten, in samenwerking met de Vlaamse Milieumaatschappij en Aquafin met een tussenkomst van 100 procent. In ieder geval sta ik er op dat deze investering beoordeeld wordt in het kader van de globale waterzuivering. Een gemeente kan trouwens steeds autonoom initiatieven nemen vanuit een investeringsfonds. Men weet dat, alhoewel men het soms verzwijgt. Hier gaat het over de subsidiëring.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het Vlaams preventiebeleid inzake de uitstoot van produkten die de ozonlaag aantasten, in opvolging van de Conferentie van Wenen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het Vlaams preventiebeleid inzake de uitstoot van produkten die de ozonlaag aantasten, in opvolging van de Conferentie van Wenen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, van 1 tot 7 december 1995 heeft in Wenen een zeer belangrijke

Malcorps

milieuconferentie plaatsgevonden over de bescherming van de ozonlaag in de stratosfeer, waar er te weinig ozon is. In de lagere luchtlagen is er dan weer te veel. Op deze milieuconferentie heeft men geprobeerd om termijnen op te stellen om de produktie en het gebruik uit te doven van chloorfluorkoolwaterstoffen, harde CFK's, zachte CFK's en produkten zoals methylbromide.

Deze milieuconferentie zal niet als een van de meest geslaagde de geschiedenis ingaan. Men heeft immers de termijnen zeer ver in de toekomst verschoven, ondanks het feit dat recent gebleken is dat de aantasting van de ozonlaag een zeer ernstig probleem is. Het gat in de ozonlaag wordt steeds groter met een snelheid die de wetenschappers zelf niet hadden verwacht. Eveneens ondanks het feit dat het nu wetenschappelijk is bewezen dat het door menselijk toedoen is dat de aantasting van de ozonlaag zich voordoet, en ondanks de gevolgen voor de volksgezondheid. Voor de Benelux bijvoorbeeld is berekend dat tegen het jaar 2050 het aantal huidkankers met 20 percent zal toenemen. Het probleem van de ozonlaag gaat dus duidelijk niet alleen de mensen rond Antarctica aan, maar ook onszelf.

Aangezien deze internationale conferentie niet de dynamiek heeft gebracht die de internationale milieubeweging ervan had verwacht en gezien ook de discussies tussen noord en zuid, denk ik dat het belangrijk is dat een aantal industrielanden waaronder ook België, en Vlaanderen als regio, het voortouw nemen en een serieus ozonbeschermingsbeleid gaan voeren. Dit valt ook onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest. OVAM heeft eigenlijk de taak om selectief een aantal materialen en installaties in te zamelen die ozonschadelijke produkten, of ozonvreter bevatten. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de koelmiddelen in koelkasten. OVAM heeft ook de taak om die produkten op te slaan en de taak om een CFK- en halonenbank op te richten en eventueel ook in te staan voor een gecontroleerde vernietiging van CFK's. Ik heb niet echt de indruk dat dit een van de grote prioriteiten van OVAM is.

Mijn vraag, mijnheer de minister, luidt dan ook : bent u van plan om aan OVAM te vragen de zaken die ik zojuist heb vermeld systematischer op te volgen ?

Ten tweede wil ik ook ingaan op het bodemontsmettingsmiddel methylbromide. Hierrond is de laatste tijd heel wat te doen geweest. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanvragen van een firma De Ceuster in Sint-Katelijne-Waver om een uitbreiding van de aanvraag tot stockage van dat produkt te krijgen. Ik denk ook aan hun nieuwe aanvraag in Grobbendonk. De milieubeweging heeft zich hiertegen verzet, omwille van de problemen die ik heb aangehaald, maar ook omwille van de directe gevaren voor de volks-

gezondheid in de onmiddellijke omgeving van een dergelijke opslagplaats.

Mijnheer de minister, bent u van plan om, in het verlengde van de beslissing om toch tegen het jaar 2010 volgens de conferentie – maar volgens verschillende landen al tegen 2001 – het gebruik en de produktie van methylbromide te laten uitdoven ? Bent u van plan om specifiek in Vlaanderen een methylbromidebeheersingsplan uit te werken ? Betekent dat dan ook dat dit soort van vergunningen, die nu door de bestendige deputaties werden geweigerd, ook door het Vlaams Gewest definitief zullen worden geweigerd ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer Malcorps verwijst naar de Conferentie van Wenen waar, onder andere ter beveiliging van de ozonlaag, de uitstoot van bepaalde stoffen aan banden wordt gelegd. Wat de regeling in Vlaanderen betreft, is er een afvalstoffenplan dat, zoals u weet, met een jaar is verlengd. In het kader van het milieubeleidsplan bereiden we nu ook het nieuwe afvalstoffenplan voor. Hierin is uitdrukkelijk voorzien, en OVAM krijgt hiervoor ook de opdracht, dat er sectoriële plannen moeten worden uitgewerkt die onder andere een oplossing moeten geven voor het probleem van de verwijdering van CFK's. In feite heeft OVAM die opdracht ook nu reeds. Deze opdracht past dus ook in het kader van de systematische recyclage en het hergebruik van een aantal produkten zoals diepvriezers, koelkasten en andere waarin deze CFK's aanwezig zijn. De verwijdering is momenteel uitsluitend toegelaten via Indaver. Deze firma heeft hiervoor een vergunning. Andere verwijderingsmogelijkheden zijn momenteel niet toegelaten. Ik weet, tot mijn grote spijt, dat er nog altijd veel van dit afval op stortplaatsen terecht komt, zowel in Wallonië als in Vlaanderen. Dit komt omdat wij op het vlak van het uitwerken van de sectorale plannen onvoldoende capaciteit hebben. Hieraan zou zeker voorrang moeten worden gegeven.

Ik herhaal : de NV Vlar is indertijd opgestart onder andere om in het hergebruik en recyclage een grote versnelling aan te brengen. Ik denk dat er op dat vlak al heel wat werk is gebeurd, maar men heeft nog geen pasklare oplossing. Ik kan alleen maar zeggen dat dit in de opdrachten zit die ook voor de volgende planperiode van OVAM prioritair zullen zijn.

Ten tweede, het al of niet gebruiken van deze stof valt niet onder de gewestelijke bevoegdheid. Het is een federale bevoegdheid. Wij hebben wel bevoegdheid over het vergunningenbeleid. Daar volg ik uw standpunt dan wel gedeeltelijk. Ik vind dat we dit vergunningenbeleid ook

Kelchtermans

moeten aangrijpen om verantwoorde beperkingen op te leggen.

Ik verwijs hierbij ook naar iets wat aansluit bij de discussie die we deze voormiddag hebben gehad. In het kader van land- en tuinbouwactiviteiten zouden we moeten kunnen komen tot een soort code van goede-landbouwpraktijk. Hiervoor is natuurlijk wel overleg nodig met de Vlaamse en ook met de federale minister van Landbouw. Via een overleg tussen gewesten onderling en ook een overleg tussen de gewesten en de federale staat zou men dit soort problemen in die code van goede-landbouwpraktijk kunnen opnemen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik ben blij dat de minister mijn analyse, althans gedeeltelijk, wil volgen. Hij wil dus blijkbaar wel proberen om tot een oplossing te komen via de bevoegdheden die er momenteel zijn bij OVAM en VLAR. Hij lijkt ook niet afkerig te staan tegenover een eventueel methylbromidebeheersingsplan. Ik zou er toch op willen aandringen dat, in het kader van een federaal overleg met de bevoegde ministers van Milieu en Landbouw, er toch zou toegewerkt worden naar een verbod op methylbromide op Belgisch niveau, zoals de milieubeweging dat vraagt. Ik denk dat toch ten overvloede is bewezen dat methylbromide eerst en vooral een zeer schadelijke ozonvreter is, en ten tweede dat er ook haalbare alternatieven voor het gebruik van methylbromide zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over plannen voor de uitbreiding van de Antwerpse haveninfrastructuur in Doel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van Maes tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over plannen voor de uitbreiding van de Antwerpse haveninfrastructuur in Doel.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, weer eens wordt een dorp van 800 inwoners opgeschrikt door plannen uit Antwerpen. Het is niet de eerste keer dat Doel in zijn voortbestaan wordt bedreigd, maar deze keer schijnt de bedreiging wel zeer zwaar.

In het plan A7 wordt melding gemaakt van de aanleg van een getijdendok voor containervervoer te Antwerpen. De ligging ervan impliceert hetzij de verdwijning van het dorp Doel, hetzij een aanslag op de leefbaarheid van het dorp. In dat laatste geval kunnen alleen zware compensaties de geleidelijke verdwijning afwenden.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze plannen ? Heeft de Regering deze plannen goedgekeurd die voor 14 miljard frank infrastructuurwerken vergen ? Werd al een beslissing genomen over de financiering en over de uitgaven voor compensaties – onder de vorm van schadeloosstellingen bij verdwijning of voor investeringen ter bestrijding van hinder allerhande ? Bij de haalbaarheid van deze hinderbestrijding hebben verscheidene deskundigen overigens nogal wat twijfels. Mijnheer de minister, het storten van de baggerspecie op zich vormt al een zodanig groot probleem, dat ik begrijp dat Antwerpen zelf geen kandidaat is voor het storten ervan op eigen grondgebied. Doel trekt terecht aan de noodrem en zijn moe geplaagde inwoners hebben het recht te weten waar zij aan toe zijn.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Baldewijns : Mevrouw Maes, ik dank u voor uw vraag. Ik ben er mij van bewust dat de aanleg van de Waaslandhaven in het algemeen, en de plannen voor de aanleg van een containerdok in het bijzonder, ernstige onrust kunnen veroorzaken.

Mevrouw Maes, het spreekt vanzelf dat de regering en mijn administratie op de hoogte zijn van de uitbreidingsplannen voor de Waaslandhaven. Over de aanleg van het Verrebroekdok werd een beslissing getroffen door de Stad Antwerpen en de werken werden toegewezen. Deze week heb ik de eerste twee deelcontracten goedgekeurd. De werken zullen dus normalerwijs begin 1996 een aanvang nemen.

De aanleg van een containerdok is echter uw grootste zorg. Ter zake bestaat een studie die een vijftiental alternatieve oplossingen uittekent. Ik heb de studie nog niet persoonlijk kunnen inkijken ; ik veronderstel dat er eerst nog heel wat bijkomend studiewerk noodzakelijk is.

Mijn administratie zal de alternatieven toetsen op hun technische haalbaarheid, op hun economische baten en op hun verenigbaarheid met een leefbare woonkern te Doel, een bijzonder aspect dat u nauw aan het hart ligt. Resultaten zijn nog niet bekend. Ik wacht op voorstellen die deze aspecten verder uitklaren.

Het zou voorbarig zijn om me vandaag uit te spreken over het al dan niet in aanmerking nemen van het een of het andere alternatief. Zo u mij zou vragen naar het bestaan van enige beslissing over één van deze alternatie-

Baldewijns

ven, dan zou ik u een ontkennend antwoord moeten geven.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop hiermee enige klaarheid te hebben geschapen in het verhaal dat momenteel opgeld maakt.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Maes : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat de minister nog geen definitief antwoord kan geven, maar zijn aanzet tot antwoord is evenmin geruststellend. De realisatie van één van de vijftien alternatieven wordt alleszins overwogen. De aanleg van een containerhaven op het grondgebied van de gemeente Doel, zal niet alleen de patrimoniumwaarde van de dorpskern aantasten, maar het storten van baggerspecie zal ook heel het omliggend gebied treffen.

De houding van de instanties die deze onrust veroorzaken, begrijp ik niet. Op de linkeroever zijn we weliswaar enige Antwerpse arrogantie gewend, maar het is onduidelijk dat de gemeente voortdurend hoorzittingen moet organiseren zonder dagorde. Inmiddels is iedereen ervan overtuigd dat de aanleg van het containerdok zeer grote problemen met zich zal brengen terwijl de stad Antwerpen de zaak als vanzelfsprekend blijft voorstellen.

Voor het behoud van een boom of een waardevol monument wordt heden ten dage de strijd aangeboden, maar u durft te overwegen een eeuwenoud dorp van de kaart te vegen of geleidelijk aan te verstikken.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, over de opportuniteit van het project is nog geen enkele beslissing genomen. In de huidige fase van het project moeten wij ons beperken tot studiewerk. Ik kan dit slechts van op afstand volgen. Wel kan ik bevestigen dat voor het fysisch programma voor 1996 nog geen middelen werden uitgetrokken. Ik betreur wel dat de animositeit en onrust onder de plaatselijke bevolking nog wordt aangewakkerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over steun van het Vlaams Gewest aan het failliet verklaarde windturbine-bedrijf Windmaster te Zepperen, Sint-Truiden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Stevaert tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over steun

van het Vlaams Gewest aan het failliet verklaarde windturbine-bedrijf Windmaster te Zepperen, Sint-Truiden.

De heer Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister, wat zeer mooi begon dreigt zeer slecht te eindigen. Een aantal jaren geleden was Vlaanderen niet alleen in Europa, maar in heel de wereld een trendsetter op het gebied van windturbines. Nu gaat Windmaster, gevestigd te Zepperen, Sint-Truiden, failliet met een schuldenberg van 280 miljoen frank. Het bedrijf heeft bovendien 100 miljoen frank ontvangen van de Vlaamse overheid in de vorm van een renteloze lening. Daarnaast heeft het van de Vlaamse regering ook nog eens 68 miljoen frank gekregen in het kader van steun voor research en development. Er is meer : wij zien telkens de naam van dezelfde groep terugkeren. Het is de naam die wij ook horen als het over de Boelwerf, over VCST of over de KS gaat. Het gaat om de groep Begemann.

Windmaster Sint-Truiden, dat voor een nieuw windmolenproject 68 miljoen frank extra had ontvangen, wordt voor 5 miljoen frank verkocht aan Windmaster BV Lelystad. De groep daarachter is wederom Begemann. Wat is de moraal van dit verhaal ? De Vlaamse overheid heeft heel veel geïnvesteerd in deze sector van alternatieve energie. Wij hebben daar in het verleden goed mee gescoord. Wij stonden inzake kennis en technologie aan de top. Intussen staan in Vlaanderen echter hooguit dertig windmolens, waar het er in de ons omringende landen duizenden en duizenden zijn. Wij hebben dus geen windmolens, geen kennis meer – die is naar Nederland overgeheveld – en de ook overheidsmiddelen zijn verloren. Bovendien blijven de Limburgse toeleveringsbedrijven van deze firma in de kou staan. Voor hen staan een groot aantal facturen open.

Mijnheer de minister, wat wil u doen om Vlaanderen in deze uiterst belangrijke sector terug aan de top te helpen inzake kennis en spitsstechnologie ? Ik weet dat niet alleen de Vlaamse regering hiervoor verantwoordelijk is, maar ook de energiesector. Ik ben er echter van overtuigd dat de energiesector, de intercommunales dus, die verantwoordelijkheid wil opnemen als het politieke kader aanwezig is.

Wat zal u doen voor de bedrijven, die te goeder trouw hebben gehandeld met deze specifieke sector, omdat zij deze gelieerd wisten met de Vlaamse overheid ? Deze leveranciers komen nu ook in nood, en voor hun is het een zeer bittere pil, mijnheer de minister.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

MOTIE VAN ORDE

Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure

De heer Jaak Gabriels : Mag ik even het woord ?

De voorzitter : Neen, dat is niet voorzien in het Reglement. Minister Van Rompuy heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Mag ik toch even aansluiten bij deze vraag ?

De voorzitter : Neen.

De heer Jaak Gabriels : Vorige week is over hetzelfde thema een schriftelijke vraag aan de minister ingediend. Wat krijgt dan de prioriteit, de schriftelijke of de mondelinge vraag ?

De voorzitter : De mondelinge vraag gaat normaal voor.

De heer Jaak Gabriels : Dus heeft die schriftelijke vraag geen zin ?

De voorzitter : De mondelinge gaat normaal voor, als actuele vraag.

De heer Jaak Gabriels : Zelfs als de schriftelijke eerst is ingediend ?

De heer André Denys : Wij doen dat natuurlijk om het vragenuurtje zoveel mogelijk te ontlasten. Daarom willen wij zoveel mogelijk via het kanaal van de schriftelijke vragen werken. Als iemand diezelfde vraag toch nog mondeling stelt, dan zit je nergens.

De voorzitter : Ik kan dat niet op voorhand weten. Als ik de vragen bij mij krijg, zie ik niet welke vragen al over dat onderwerp zijn gesteld. Die heb ik niet bij mij.

De heer André Denys : Kan dat dan niet worden gecontroleerd ?

De voorzitter : Wij zullen nagaan of we geen systeem kunnen vinden om dat na te kijken.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 81*) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over steun van het Vlaams Gewest aan het failliet verklaarde windturbine-bedrijf Windmaster te Zepperen, Sint-Truiden (*Voortzetting*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is eigenlijk een vraag voor minis-

ter-president Van den Brande, maar ik ben met zijn instemming bereid om er een antwoord op te geven.

In verband met de megawatt-turbine in Zeebrugge gaat het om een renteloos voorschot van 64 miljoen frank via het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen, het zogenaamde FIOV. Daarbij is een subsidie gekomen van 60 miljoen frank van de Europese Commissie. Uw bedrag van 100 miljoen frank klopt, maar het Vlaams Gewest is slechts voor 64 miljoen frank tussenbeide gekomen.

De NV Windmaster is eigenlijk tot stand gekomen door een splitsing van HMZ in HMZ-metaal en Windmaster. HMZ zet zijn activiteiten voort, terwijl Windmaster inderdaad failliet is gegaan. Wat is de situatie nu ? De know-how is overgedragen van HMZ naar Windmaster, een zelfstandige firma, zonder medeweten van de Vlaamse overheid. Dat laatste is een heel belangrijk punt.

Bij de vereffenaar en de curator is voor dat bedrag van 64 miljoen frank een schuldvordering ingediend. De curator is ook verwittigd dat geen know-how mag verkocht worden zonder toestemming van het Vlaams Gewest. Wij denken ook na over bijkomende juridische stappen. U vraagt terecht of we op die manier niet een soort van de-loyale concurrentie tot stand brengen.

Op uw vraag over de Limburgse toeleveringsbedrijven kan ik alleen antwoorden dat dit een zaak is van de faillissementswetgeving. Op dat vlak kunnen we geen andere maatregelen nemen. We kunnen niet bij elk faillissement een sociaal passief overnemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de beslissing van de Franse Gemeenschapscommissie om de uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles te helpen financieren

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles naar Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Platteau tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de beslissing van de Franse Gemeenschapscommissie om de uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles te helpen financieren, en van de heer Van Nieuwenhuysen tot minister Van Rompuy, over uitbreiding van het zendbereik van Télé-Bruxelles naar Vlaams-Brabant.

Voorzitter

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is sinds enige tijd beroering ontstaan rond Télé-Bruxelles. Deze lokale Brusselse zender zou de bedoeling hebben om zijn zendbereik uit te breiden tot 15 kilometer buiten de hoofdstad. In werkelijkheid zou het volgens de informatie waarover ik beschik, tot diep in Vlaams-Brabant reiken, zodat de Franstaligen in de Vlaamse randgemeenten erop kunnen aansluiten. Deze intentie bestaat in feite reeds lang, doch de Vlaamse regering heeft het tot op heden tegengehouden. Télé-Bruxelles zou 12 miljoen frank willen ophoesten teneinde haar zendbereik te kunnen uitbreiden en haar intenties te kunnen realiseren. Persoonlijk ben ik van oordeel dat dit een taaloorlog teweeg kan brengen en in de huidige stand van zaken een provocatie is, omdat in de andere richting hetzelfde kan gebeuren. De sereniteit zou hierdoor geschonden zijn. Ik ben niet blind voor het feit dat in Vlaams-Brabant uiteraard kan worden gekeken naar de Franse, Engelse, Duitse en zelfs Amerikaanse zenders. Maar de sfeer waarin dit voornemen tot stand komt, lijkt toch wel verhit te zijn. Het is ongetwijfeld zo dat dit tot een provocatie kan leiden. Daarom vraag ik minister Van Rompuy wat de stand van zaken is op dit ogenblik. Zal hij een dialoog tot stand brengen tussen Franstaligen en Nederlandstaligen ? Zal hij andere maatregelen nemen, indien het voornemen wordt gerealiseerd ? Zal hij wachten tot het zover komt of wenst hij nu reeds te reageren ? Wat is zijn standpunt in het algemeen ? Hoe zal worden gereageerd vanuit de Vlaamse regering ?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had mijn vraag eigenlijk gericht aan minister-president Van den Brande. Op een vraag van de heer Van Hauthem heeft hij aangekondigd dat hij ingevolge een aantal voornemens van de Franse Gemeenschapscommissie, onmiddellijk door zijn administratie zou laten onderzoeken welke maatregelen zich opdroegen. Het gaat om het geval dat door de heer Platteau is uiteengezet, namelijk het min of meer opzetten van een soort Télé-Mille-Colinnes voor de Franstaligen in Vlaams-Brabant en de beslissing om een aantal adviescommissies op te richten waarin Franstalige mandatarissen uit Vlaams-Brabant samen met Franstalige verkozenen uit Brussel zitting zouden hebben. Dit is in onze ogen duidelijk een aantasting van het territorialiteitsbeginsel. Minister-president Van den Brande was daar begin deze maand blijkbaar nog niet helemaal van overtuigd en zou het laten onderzoeken. Wat is het resultaat van dit onderzoek ? Ik heb ondertussen al gemerkt dat onder meer zelfs minister Van Asbroeck, bevoegd

voor Brusselse Aangelegenheden, straffe uitspraken heeft gedaan in de pers. Ze heeft gezegd dat het om een provocatie en een overschrijding van de bevoegdheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat. Welke maatregelen neemt de regering ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag van de heer Van Nieuwenhuysen over Télé-Bruxelles was algemener van aard dan deze van de heer Platteau. Op de algemene vraag wens ik te antwoorden dat we vanuit de pers, met name op 1 december jongstleden in La Libre Belgique, hebben vernomen dat binnen de Franse Gemeenschapscommissie werkgroepen worden opgericht waarin ook mandatarissen van de Rand zitting zouden hebben. Onder meer de heer Van Eyken en ook federale parlementsleden, zoals de heer Clerfayt, zouden worden uitgenodigd. Binnen deze Cocof beraamt men allerlei initiatieven om structurele contacten met de Rand tot stand te brengen. Over de grond van de zaak bestaat volgens mij geen enkele betwisting, zoals ook blijkt uit arresten van het Arbitragehof over het territorialiteitsbeginsel. Ook wij hebben dit al dikwijls behandeld en van onze kant kan daarover geen enkele discussie bestaan.

Wat de juridische stappen betreft zitten we met een probleem. Het zijn alleen maar kranteberichten. We hebben geen enkel officieel document. Volgens het verslag van de administratie dat ik daarnet nogmaals heb doorgenomen, is er op dit ogenblik geen juridische basis om stappen te zetten, tenzij dit bij het Overlegcomité ter sprake wordt gebracht op basis van een aantal berichten uit de pers. Ik denk niet dat dit een juridische grondslag is om als overheid te kunnen optreden.

Wat de vraag van de heer Platteau betreft, is het zo dat we deze verklaring ook hebben gelezen in de pers. Télé-Bruxelles zegt bij monde van de heer De Donn a, haar voorzitter, dat ze haar zendcapaciteit wil verhogen. Nu heeft ze 1 kilowatt, waarmee ze 8 tot 10 kilometer ver kan gaan. Ze wil ze versterken om ook in de Rand te worden gecapteerd. Dit kan niet via de kabel, maar wel via een buitenantenne, zoals vroeger. Dit beperkt de actie enorm, omdat 95 percent van de kijkers het signaal via de kabel ontvangt. Ik heb ook gelezen dat aan de inwoners subsidies zouden worden toegekend om opnieuw een buitenantenne aan te kopen. Dit is natuurlijk een absurde situatie. Dergelijke actie is strijdig met het territorialiteitsbeginsel. Het verhogen van de zendcapaciteit om beter te kunnen worden ontvangen moet de zender melden bij het BIPT. Maar in het BIPT hebben natuurlijk ook Vlamingen zitting. Het verhogen van de zendcapaciteit zou onder meer voor de BRTN storingen teweeg kunnen brengen. U kunt verwachten dat ik in mijn functie nooit zou aanvaarden dat de BRTN zou worden gestoord. Het is de be-

Van Rompuy

doeling te provoceren, het debat over de rand rond Brussel te heropenen en het territorialiteitsbeginsel in vraag te stellen. Dit is de systematische politiek vanuit de hoofdstad onder leiding van de heer De Donnée en met de steun van minister-president Picqué. Het debat is voorbij, maar als Vlamingen moeten we ook juridische stappen zetten, als het nodig is.

Dit allerlaatste punt wil ik volledig loskoppelen van de discussie over TV-Brussel. Wij beslissen of deze in de Rand mag uitzenden. Daar hebben de Franstaligen niets mee te maken. Onze stelling is nog altijd dat TV-Brussel beperkt is tot de 19 gemeenten, en Ring TV tot Halle-Vilvoorde. We doen er niet goed aan om dit debat te heropenen. Het is de filosofie van de zendgebieden van de regionale stations. We blijven bij ons standpunt.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Ik dank minister Van Rompuy ervoor dat hij deze zaak uit de sfeer van de polemiek heeft gelicht en op een zeer serene manier heeft geantwoord. Zijn analyse strookt ongeveer met de onze. Ik zou gewoon vragen zeer nauwlettend toe te zien.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, zoals u stelt, gaat het inderdaad om een duidelijke strategie van de Franstaligen om het territorialiteitsbeginsel in vraag te stellen en naar een verdere uitbreiding van Brussel te streven. Dat is heel correct, maar u zegt dat er op dit ogenblik nog geen concrete beslissingen zijn genomen en we ons alleen baseren op een persbericht. Dit persbericht is wel gebaseerd op een persconferentie van de heer Hasquin, de voorzitter van het college van de Franse gemeenschap. Het eerste en het minste wat u kunt doen, is naar het Overlegcomité gaan. De Vlaamse regering moet zich serieus beraden over concrete maatregelen als antwoord op de voortdurende provocaties van de Franstaligen. Er zijn wel degelijk mogelijkheden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het opstarten van een commissie met het oog op het opstellen van een ethische code voor televisie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister

van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het opstarten van een commissie met het oog op het opstellen van een ethische code voor televisie.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, door een gelukkige vergissing werden de jongeren onder de Vlaamse parlementsleden uitgenodigd op het Sinterklaasfeest. Met tevredenheid heb ik kunnen vaststellen dat al de fracties van deze Vlaamse Raad een grote gezinsdimensie hebben. Ik hoop dat zij mijn vraag zullen steunen.

Mijnheer de minister, volgende week bespreken wij de herstructurering van de BRTN. Wij stellen vast dat VTM en VT4 mekaar in het reclamelandchap zoeken en vinden. De bescherming van de jeugdige televisiekijker moet dringend aandacht krijgen. De jacht op de jonge kijker is immers open. Wij stellen vast dat de onderwijswereld de problematiek bestudeert. Wij stellen eveneens de grote en terechte bezorgdheid ter zake vast van de gezinnen. Een van de grootste gezinsverenigingen van het land besteedt aan het thema een debat. Alleen de media lijken weinig interesse te vertonen.

De BRTN heeft het Handvest voor Kindertelevisie onderschreven. Mike en Guido van de VTM staan -zo vrees ik- minder te springen om hetzelfde te doen. De Vlaamse Jeugdraad heeft de Vlaamse Raad gevraagd initiatieven te nemen zodat een jeugdjournaal wordt uitgezonden. De BRTN antwoordt dat zij wel wil maar niet kan. De VTM zegt wel te kunnen maar niet te willen.

Mijnheer de minister, ik wens vier concrete vragen te stellen. Ten eerste, bent u van oordeel dat een ethische code voor televisie haalbaar en nuttig is ?

Ten tweede, bent u van plan ter zake initiatieven te nemen ? Zo ja, vindt u het belangrijk dat de Vlaamse Raad een voorstel indient ?

Ten derde, bent u van plan maatregelen te nemen inzake de niet-naleving van de Europese richtlijn inzake reclame voor of tijdens kinderprogramma's ?

Ten slotte, zult u de nieuwe super-Mike van de BRTN de opdracht geven van het kinderjournaal een prioriteit te maken ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering deelt de bekommernis van de heer Doomst inzake de problematiek van reclame in kinderprogramma's. Amerikaanse statistieken leren ons dat elk kind 300.000 maal werd geconfronteerd met een geweldscène vooraleer hij 18 jaar wordt. Geweld in de samenleving hangt nauw samen met de plaats die het geweld op de televisie heeft verworven.

Van Rompuy

Ik deel uw bekommernis over de noodzaak van een ethische code. Er bestaat echter geen consensus over de inhoud van het begrip ethiek in de samenleving. Hoe belangrijk een ethische code ook is, de overheid moet bijzonder onzichtig te werk gaan. De Vlaamse Raad heeft, mijns inziens, ter zake een belangrijke rol te vervullen.

U hebt een vraag gesteld inzake de initiatieven van de verschillende zenders. De bevoegde commissie heeft het Minidecreet voor de BRTN goedgekeurd. Het decreet besteedt aandacht aan de noodzaak van kinderen- en jongerenprogramma's op de openbare zender.

Het is correct dat de BRTN het Handvest voor Kindertelevisie heeft ondertekend. Men heeft richtlijnen uitgewerkt waaraan de kinderprogramma's moeten voldoen.

Ik deel eveneens uw bekommernis inzake de verplichte toepassing door de commerciële zenders van een ethische code inzake kinderprogramma's zodat zij zich engageren om bepaalde afspraken na te leven. De Vlaamse Raad kan daar werk van maken.

Tot slot ben ik het volkomen eens met uw suggestie in verband met een jeugdjournaal. De programmatie behoort tot de bevoegdheid van de omroepen zelf. De mission statement bepaalt dat de BRTN jeugdprogramma's moet uitwerken. Een jeugdjournaal kan daar perfect in passen. De VTM is naar verluidt bereid een kinderjournaal uit te zenden op voorwaarde dat de zender daarvoor reclame mag maken. Wij moeten ons echter hoeden voor een verkapt vorm van kinderreclame.

De voorzitter : De heer Doornst heeft het woord.

De heer Michel Doornst : Ik dank de heer minister voor zijn antwoord. De CVP-fractie zal ter zake initiatieven nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 148 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming

van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, collega's, het vorige mestactieplan dateert van 1991. Dit plan heeft dus een lange voorgeschiedenis, en mijn uiteenzetting hou ik met enige schroom omdat ik die voorgeschiedenis zelf, in andere omstandigheden, heb mogen meemaken. Ook deze voorafgaandelijke bedenking nog : we worden geconfronteerd met een eerder ongewone procedure. Men had kunnen hopen dat de eerste rechtstreeks verkozen Vlaamse Raad, precies omwille van die krappe meerderheid, politieke spankracht zou kunnen opbouwen in debatten zoals deze, waar de waarheid en het gelijk zich niet altijd in hetzelfde kamp bevinden. De constructieve opstelling van de fracties en ook van de voorzitter van de commissie zou aanleiding kunnen geven tot meer wijsheid in deze Raad.

We hebben vastgesteld dat dit jammer genoeg niet zo is. De uitvoeringsbesluiten – van bij het begin omschreven als een belangrijk element in het dossier – werden erg laattijdig, op het ogenblik dat half Vlaanderen er al mee rondliep, aan de Raad overhandigd. Op het ogenblik dat er pertinente vragen vanwege de oppositie werden gesteld, maakte de minister enig voorbehoud. Er ontstond dan een parallel circuit van onderhandelingen tussen enkele fracties en partijen, waar ook enkele raadsleden bij waren betrokken. 's Anderendaags kon de commissie daarvan enkel nog akte nemen. Zo verwordt deze Raad, mijnheer Beerden, tot een stemmingsmachine, en ik dacht nochtans – en de voorzitter zal mij dit niet kwalijk nemen – dat dit parlement andere, van drukkingsgroepen meer onafhankelijke wegen zou bewandelen om het algemeen Vlaams belang tot uitdrukking te brengen.

Vervolgens maak ik nog enkele aanmerkingen inzake het ontwerp van decreet zelf. Niet zozeer het belang van de landbouwsector zelf, maar wel de milieubekommernissen, zoals de versnelde verontreiniging van oppervlakte- en grondwater brengen ons hier samen. Die verontreiniging is het gevolg van een zeer intensieve veeteelt, van de schaalvergroting van de sector, van de steeds hogere productiviteitsvereisten die aan de landbouw in Vlaanderen worden gesteld.

Vooraf de intensieve veeteelt is explosief gegroeid. Dit gegeven veroorzaakt problemen inzake milieu en volksgezondheid. Een cijfer illustreert die groei : in 1995 worden in Vlaanderen zeven keer meer varkens gekweekt dan in 1960. De gevolgen van deze schaalvergroting zijn legio : werkloosheid, uitsluiting, verslechterde arbeidsomstandigheden, en milieuvervuiling. Door de industrialisering van de landbouw – en dan vooral van de veeteeltsec-

Sauwens

tor – wordt er steeds meer mest gebruikt. De kleinschalige bedrijven konden veertig jaar geleden hun mest nog op de eigen gronden afzetten. Maar de laatste jaren wisten de grootschalige bedrijven geen blijf met hun mest, of zij dumpen hun mest op hun beperkte gronden, of op die van anderen.

Op dat ogenblik wordt mest dus een afvalstof, erg schadelijk voor het grondwater en het milieu in het algemeen. Jaarlijks produceren de runderen, varkens en het pluimvee in Vlaanderen meer dan 30 miljoen ton mest. Kunstmest is in dit cijfer niet ingecalculeerd. Dit alles veroorzaakt een groot overschot aan mineralen in de bodem, een vervuiling die zich op vele plaatsen voordoet, en structureel van aard is. Ik wens hier even stil te staan bij de hieruit voortvloeiende milieuproblemen, en de bijhorende gezondheidsproblemen. Bij hoge nitraatconcentraties in het water verliest het bloed van mens en dier zijn eigen zuurstoftransport, en de meeste ondiepe grondwaterlagen, waaruit 10% van de bevolking haar drinkwater put, zijn nu door nitraten aangetast en vervuild.

De fosfaatverontreiniging van het oppervlaktewater leidt tot eutrofiëring, massale plankton, algengroei en kroosvorming. De zuurstofbalans wordt verstoord en het water gaat ruiken. Onze veel bezongen rivieren stinken. Bij de fosfaatdoorslag naar het grondwater is er sprake van een onomkeerbare vervuiling : fosfaten uit het water halen voor drinkwaterproductie is zeer duur. De grond verzuurt door ammoniakvervluchtiging.

Men kan zeggen dat er wordt gewerkt aan het probleem van de watervervuiling. De gemeenschap doet inderdaad veel om dit probleem onder controle te krijgen. Het gaat om een recent probleem : Aquafin slurpt dit jaar 8 miljard frank op, maar in het jaar 2005 zal dit oplopen tot een jaarlijks bedrag van 16 miljard frank. De landbouw is natuurlijk niet de enige vervuiler maar ligt toch mee aan de basis van de vervuiling. De landbouw is echter wel de enige vervuiler die niet voor deze vervuiling betaalt. Het is niet langer te verdedigen dat de Vlaamse regering honderden miljarden frank uittrekt voor waterzuivering en daarvoor bedrijven en particulieren laat betalen. Het kan niet dat één sector buiten schot blijft. Daarvoor zijn we vandaag hier : we hebben nood aan een goed mestbeleid. Sinds 1991 is er het mestdecreet dat een eerste aanzet moest geven tot een dergelijk mestbeleid. We stellen vast dat bij de praktische uitwerking de belangen van de Boerenbond op de voorgrond treden. De hele machine werkt sinds 1991 als volgt : men zegt wel dat men iets wil doen, maar in de praktijk gebeurt er weinig. Ik heb daarstraks in een korte tussenkomst reeds gezegd dat het kleinere groepsbelang en het belang van het financieel en economisch concern – dat wordt beschreven door Luc Huyse en

dat Boerenbond heet – het de voorbije jaren steeds heeft gewonnen van het Vlaams algemeen belang en van de zorg voor milieu en volksgezondheid. Het concern met zijn spaarkas, bank- en verzekeringsactiviteiten en met zijn voederbouw- en afnamecontracten, heeft systematisch haar eigen belangen laten zegevieren. We stellen dat eens te meer vast bij dit ontwerp van decreet. Alle technieken waren hiervoor goed : van politieke woordbreuk, het in twijfel trekken van wetenschappelijke rapporten tot intimidatie, bedreiging en gebruik van fysiek geweld tegen politieke mandatarissen.

Wij zijn hier samen om de volksgezondheid voor de komende generaties te verdedigen. Wij zijn hier samen om het algemeen Vlaams belang te dienen en niet het belang van een kleine groep in deze samenleving. Ik heb het dan niet over de landbouwers : ik heb zeer veel respect voor hen. Maar wel over het economisch concern, dat rond hen is opgebouwd.

De democratie heeft in dit dossier sinds 1991 alleen maar stappen terug gezet. Ik zal dit zo dadelijk illustreren. Dit alles beangstigt ons. De verantwoordelijkheid van de beide regeringspartijen is bijzonder groot, evenals de verantwoordelijkheid van de individuele parlementsleden, die deze praktijk met hun stem straks weer zullen consolideren.

Vermits het hier gaat om een milieudecreet, wil ik enkele milieuprincipes belichten en dit ontwerp van decreet toetsen aan deze decretale en door dit parlement vastgelegde principes. Het Vlaams milieubeleid gaat immers uit van een aantal principes, die zijn vastgelegd in het decreet Algemene Bepalingen van het Milieubeleid. De vervuiler betaalt, is één van de meest bekende principes. Voor de bedrijven en de gezinnen wordt dit principe strikt toegepast. Door een aantal milieumaatregelen stellen we grenzen en normen vast voor een bepaald soort economische activiteit. Dat is onze opdracht en daarvoor zijn we hier vandaag samen. Voor de landbouw wordt dit principe in het MAP echter omgedraaid : de vervuiler wordt betaald. De financiële compensaties die de landbouw krijgt, gaan zeer ver. Voor 1996 en 1997 wordt een jaarlijkse uitgave voorzien van meer dan 1 miljard frank. Voor het eerst wordt een vervuilende sector vergoed om te voldoen aan de milieunormen die door de gemeenschap werden vastgelegd.

Een ander, wettelijk vastgelegd principe is het voorzorgsprincipe, ingevoerd om structurele milieuvervuiling en onomkeerbare milieuschade te vermijden. Zeker inzake fosfaatverzadigde gebieden wordt dit belangrijke principe met voeten getreden. Het woord fosfaatverzadigd is zelfverklarend : structureel reeds vervuild, een milieuprobleem, een black point. Toch laat dit ontwerp van decreet

Sauwens

toe dat 70 percent van de landbouwbedrijven hier nog tot 100 kilogram fosfaat per ha en per jaar kunnen storten.

Wat ook steeds geformuleerd wordt als principe is de brongerichte aanpak. Stimuli om bijvoorbeeld over te schakelen op meer efficiënte en milieuvriendelijke voeders, die minder nutriënten in de mest achterlaten zijn er niet. Integendeel zullen nitraat- en fosfaatarme voeders worden gebruikt om de veestapel te kunnen vergroten. Tot zover de toetsing aan enkele milieuprincipes en -doelstellingen, waarover dit parlement het in het verleden steeds eens was.

De voorzitter : De heer Marsoul heeft het woord.

De heer Hugo Marsoul : Mijnheer Sauwens, waarom zegt u dat op fosfaatverzadigde gronden nog tot 100 kilogram kan worden gedeponeerd ?

De heer Johan Sauwens : Omdat het daadwerkelijk zo is. Ik heb de tekst gelezen.

De heer Hugo Marsoul : Dat is niet zo. Er is een toegelaten startimpuls.

De heer Johan Sauwens : Ik weet wel dat u een andere stelling verkondigt : dat is zelfs uw recht. In dit ontwerp heeft men een zeer duidelijke versoepeling doorgevoerd wat de norm van het aantal toegelaten gewicht per hectare bij fosfaatverzadigde gronden betreft.

De heer Hugo Marsoul : Mijnheer Sauwens, ik vroeg slechts waarom u 100 kilogram vooropstelt. Ik lees dit nergens.

De heer Johan Sauwens : Men heeft een versoepeling van 30 naar 40 kilogram doorgevoerd, en in een aantal uitzonderingen die men formuleert gaat men duidelijk naar 60, 80 en 100.

De heer Hugo Marsoul : Dat is aftrekbaar. Dat moet afgetrokken worden. Er kan een startimpuls gegeven worden. Misschien is dit één van de minder goede aspecten van dit plan.

De heer Johan Sauwens : Een van de mindere aspecten : dat geeft u toch toe.

De heer Hugo Marsoul : Dat geef ik grif toe. Maar dat cijfer van 100 kilogram is fictief. De startimpuls mag gegeven worden en dan dient die afgetrokken te worden, respectievelijk met 80 kilogram op grasland, min 40 dus, en 60 kilogram op ander teelten, min 40 dus.

De heer Johan Sauwens : Ik wil verder gaan over de gezinsveeteeltbedrijven. Mijns inziens kan de huidige definitie van de gezinsveeteeltbedrijven niet langer worden volgehouden. Een aantal collega's hielden er reeds een be-

toog over. Uit de hoorzitting, onder meer met de afgevaardigde van de Vlaamse landbouwadministratie, bleek zeer duidelijk dat minstens 75 percent van de veeteeltbedrijven als gezinsbedrijf geregistreerd zullen worden. Dit blijkt letterlijk uit de bewoordingen van directeur-generaal Van Der Voorde in het rapport inzake de sociaal-economische weerslag. Hij stelt dat ze zo'n 70 percent van de mestproduktie en meer dan de helft van de mestoverschotten voor hun rekening nemen. *(Opmerking van mevrouw Nelly Maes)*

De heer Georges Beerden : Ik stel voor dat u dit met de heer Denys afspreekt.

De heer Johan Sauwens : Ik hield daarnet reeds een tussenkomenst waaruit duidelijk bleek dat ik het niet eens ben met een aantal stellingen van de heer Denys.

Door de omschakeling zal bijna 90 percent van de bedrijven in de zeer nabije toekomst onder de definitie gezinsveeteeltbedrijf vallen, waardoor de uitzondering de regel wordt.

Hierdoor zullen een aantal voordelen die de echte familiale landbouw zouden kan verkrijgen, verzanden.

De notificatieprocedure is allesbehalve sluitend, de bewijslast wordt omgedraaid, de Mestbank zal moeten worden ingeschakeld en de economische zelfstandigheid is een belangrijke voorwaarde om als gezinsveeteeltbedrijf te worden erkend. Ik sluit mij hier dus wel aan bij reeds voordien geformuleerde kritieken die zeggen dat integratiecontracten niet onder de definitie vallen, maar waarbij men onmiddellijk de uitzondering maakt voor gegarandeerde afnameprijzen. Dit is een aanfluiting van ieder goed bestuur zoals het hier wordt geformuleerd. Zonder moeite zal men bijna elk integratiecontract in een prijsgarantiecontract kunnen omzetten, en zal de landbouw in Vlaanderen uit zagezegde gezinsveeteeltbedrijven bestaan, die van versoepelde normen en uitzonderingsregelingen kunnen genieten. Het is een gang van zaken die voor de Volksunie onaanvaardbaar is.

Wij stellen zeer duidelijk dat de positieve discriminatie van gezinsveeteeltbedrijven het milieubeleid niet mag ondergraven. Het toekennen van versoepelde milieunormen voor gezinsbedrijven is een gevaarlijk precedent. Het kan niet dat een bedrijf omwille van zijn bedrijfsstructuur meer kan vervuilen dan een ander. Zoiets roept misbruiken in het leven. Voordelen en compensaties zullen eerder moeten liggen op het financiële, administratieve en praktische vlak.

Globaal gezien kan de Volksunie akkoord gaan met de bemestingsnormen zoals die zijn voorgesteld in dit MAP. Wij vinden het echter onaanvaardbaar dat de eindbemestingsnormen slechts indicatief worden aangegeven. De

Sauwens

normen moeten nu reeds worden vastgelegd, en dat zal de rechtszekerheid, het milieu en de economische activiteit in de sector enkel maar ten goede komen.

Ik zou dit willen illustreren met een paar voorbeelden. Dit is de vierde editie van het MAP. De toegelaten hoeveelheid fosfor voor grasland, uitgedrukt in kilogram per jaar, bedroeg in het eerste MAP van 1993 120 kilogram. In de tweede editie bedroeg dat 125 kilogram, in de derde editie was het gestegen tot 140 kilogram, en nu is 170 kilogram voorzien voor de periode tot 1998-1999. Dan beseft men hoe een en ander is geëvolueerd tot de eindnorm die is bepaald op 125 kilogram. Stap voor stap worden de wetenschappelijk bepaalde normen uitgehouden.

Voor stikstof bedroeg de toegelaten storting per jaar in dierlijke mest op grasland 250 kilogram, want meer kon niet worden opgenomen door het gewas. Dat werd na harde discussies 325 kilogram, en uiteindelijk – want er zijn geen tussenschotten meer – 450 kilogram per jaar. De eindnorm – die indicatief is – wordt bepaald op 250 kilogram per jaar. Dit is een cruciaal gegeven : de overdosis stikstof op die graslanden is een van de grote oorzaken van de problematiek die ons vandaag samenbrengt.

Men wil komen tot een systematische afbouw vanaf 1999. Als er na evaluatie geen aanpassing komt, zal men 6 kilogram per jaar afbouwen. Als er wordt afgebouwd aan 6 kilogram per jaar, zullen wij 34 jaar nodig hebben om tot de eindnorm van 250 kilogram te komen.

Er wordt echter gesteld dat de eindnorm een reëel gegeven is. Dit is een aanfluiting van de waarheid, en staat trouwens haaks op het advies van de Raad van State op de vroegere ontwerpen. Er moest meer duidelijkheid en rechtszekerheid worden geschapen, en de normen moesten in het decreet zelf worden ingeschreven.

We stellen een degressieve afname voor per gewassoort. Laat ons die 6 kilogram per jaar behouden vanaf 1 januari 1999. De eindnormen dienen nu reeds decretaal te worden vastgelegd.

Wat de gebiedsgerichte verscherping betreft, kom ik terug op de problematiek waar ik het met de heer Marsoul over had. De verscherpingen gelden voor waterwingebieden, nitraatgevoelige gronden, groengebieden, natuur- en bosgebieden, natuurreservaten en fosfaatverzadigde gebieden. We gaan als fractie niet akkoord met de regeling voor de fosfaatverzadigde gebieden en de waterwingebieden. De wetenschap is het erover eens dat de absolute grenswaarde, die nog kan worden toegelaten, 30 percent bedraagt. Deze grens wordt in dit decreet verlegd naar 40 percent. Op die manier verkleint het aantal fosfaatverzadigde gebieden enorm. Daarnaast zullen de 30 percent verzadigde gebieden stilaan evolueren naar 40

percent, vermits mestdumping tot 40 percent verzadiging is toegelaten.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer Sauwens, fosfaat heeft niets te maken met de drinkwaterkwaliteit. Het kan wel eutrofiëring veroorzaken. Toen u daarnet sprak over de afbouw van de bemestingsnormen met zes kilogram per jaar, dan is dat vooral met betrekking tot de fosfaatnorm. U zou intussen moeten weten dat er in dierlijke mest een vaste verhouding zit tussen fosfaat en stikstof. Als men dan de fosfaat afbouwt, dan bouwt men ook automatisch, en veel sterker, de stikstofgift af. Uw berekening doet hier dan ook absoluut niets ter zake.

De heer Georges Beerden : U beweert de wetenschappers te verdedigen, maar uw uiteenzetting heeft met wetenschap niets te maken.

De heer Johan Sauwens : Wat de waterwingebieden betreft, steunen we het amendement van mevrouw Dua. Daarin wordt gesteld dat het onlogisch is het bemestingsverbod alleen toe te passen voor gronden die gelegen zijn in de beschermingszones 1. Aangezien het in dit decreet essentieel gaat over de bescherming van het drinkwater, moet het bemestingsverbod worden uitgebreid naar de beschermingszones.

De wetenschappelijke wereld is het eens over de uitrijregeling. Iedere kilogram mest die wordt gestort na 1 oktober en voor 31 januari, moest als mestdumping worden beschouwd. In die periode nemen de gewassen geen meststoffen op. We stellen vast dat deze uitrijregeling op dit ogenblik zoveel uitzonderingen telt, dat elke controle in de praktijk onmogelijk wordt.

De getroffen regeling lijkt ons aanvaardbaar voor wat de heffingen betreft.

De stand still op basis van de nutriëntenuitstoot is een uitholling van datgene wat men steeds heeft gesteld. Het is namelijk technisch mogelijk om het aantal nutriënten in het voeder te verlagen, zodat de veestapel toch nog kan aangroeien. Een stand still op basis van veestapelaantallen is veel efficiënter. We dienen ter zake ook een amendement in om het aantal dieren per categorie, op basis van de land- en tuinbouwteelt van 1992, te bevrozen. Dat zou dan een drastische, maar toch reële maatregel zijn.

Het kan niet dat de vergoedingen worden afgeroomd van het MINA-fonds, waardoor jaarlijks meer dan 1 miljard frank aan overheidsgeld niet beschikbaar zou zijn voor structurele maatregelen ter verbetering van het leefmilieu. Vergoedingen mogen niet alleen tot doel hebben om inkomstenverlies te compenseren. Bij financiële tegemoetkomingen denken we eerder aan omschakelings-

Sauwens

steun, opleiding in milieuvriendelijke landbouwtechnieken, bodemanalyses, overschakelen op aangepaste landbouwtechnieken, subsidiëring van mestopslag, de aankoop van machines, en aanpassing van voeder- en bemestingstechnieken. Er is vandaag reeds herhaaldelijk verwezen naar de tussenkomst in de commissie van directeur-generaal Van de Voorde. Maar wanneer hij op het einde van zijn tussenkomst stelde dat de druk voor mestverwerking door dit decreet hoegenaamd niet zal toenemen, dan bevestigt dit dat we met deze operatie ons doel totaal voorbijschieten.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Het ontwerp voor decreet dat nu wordt ingediend, is een lege doos : de milieudoelstellingen werden systematisch uitgehold. De Volksunie zal dit decreet niet goedkeuren ; de uiteindelijke, vierde versie is niet meer dan een jammerlijk compromis. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, collega's, drie jaar lang was er discussie over het MAP. Drie jaar lang werd de publieke opinie door het MAP beroerd. Drie jaar werd er gestreden in de media, op straat en in de coulissen van de kabinetsvergaderingen. Vandaag ligt het resultaat op tafel : een onontwarbaar ingewikkeld kluwen van reglementen – voor de burger niet te begrijpen en voor de overheid niet toe te passen. Iedereen met een beetje gezond verstand kan voorspellen dat dit decreet de kwaliteit van het milieu niet zal verbeteren.

Mijn betoog is geïnspireerd door een grote ontgoocheling : de Agalev-fractie houdt aan dit hele dossier een grote kater over. Dat geldt niet alleen voor de inhoud van dit decreet, maar ook voor de manier waarop dit dossier werd behandeld. Ik denk hierbij vanzelfsprekend ook aan wat er tijdens de vorige zittingsperiode is gebeurd.

Hoewel wij telkens weer aandrongen op een grondig debat in de Vlaamse Raad, werd dat systematisch geweigerd. De meerderheid liet het dossier liever achter de schermen verzeiken, om uiteindelijk met het zoveelste compromis naar buiten te komen, waarin we meer dan ooit de invloed van de Boerenbond kunnen ontdekken. De Vlaamse raad mag niets anders doen dan het resultaat van die machtspelletjes bekrachtigen. Democratie wordt hier herleid tot een formaliteit, die ook nog snel moet worden afgehandeld. Het is alleen maar dankzij de efficiënte aanpak van de voorzitter van de commissie dat wij erin geslaagd zijn binnen de krappe tijdlimiet te blijven.

Twee jaar lang vroegen wij om hoorzittingen. Uiteindelijk werden die georganiseerd één week voordat we met de discussie in de commissie moesten beginnen. Wij zijn de voorzitter dankbaar dat hij die hoorzittingen toch nog heeft georganiseerd ; het was voor iedereen boeiend om te weten wat er leeft op het terrein. Maar in feite kwamen de hoorzittingen veel te laat. Ik stel mij dan ook vragen over het nut van de hoorzittingen. Het was immers duidelijk dat de meerderheid niet bereid was de geest en de opzet van het MAP te wijzigen.

Op bepaalde momenten werden de hoorzittingen werkelijk hallucinant : sommige groepen die we hadden uitgenodigd, zwaaiden met uitvoeringsbesluiten die wij, oppositie, niet eens kenden en formuleerden kritiek op amendementen die leden van de meerderheid de week daarop zouden indienen, maar waarover wij, oppositie, niet eens hadden gehoord. Zulke hoorzittingen passen niet voor een parlement dat goed wil werken. Ik betreur dat de Raad op dergelijke wijze opzij werd geschoven. (*Rumoer*)

De grootste verliezer in deze kwestie is zonder twijfel de het milieu en de volksgezondheid. Het hele MAP is ontstaan uit bezorgdheid om het milieu. Het ging erom de kwaliteit van het drinkwater te vrijwaren, van de bodem en van het grondwater, die door overbemesting worden aangetast. Naarmate de discussie vorderde, raakten deze basisdoelstellingen echter meer en meer op de achtergrond.

Niet het bereiken van een aanvaardbare milieukwaliteit maar het bereiken van een aanvaardbaar compromis werd het streefdoel. Dit compromis – dat we vandaag moeten stemmen – bevat een hele reeks afzwakkingen, achterpoortjes en uitzonderingen. De minister noemt het zo graag katteluikjes. De reeks katteluikjes in dit decreet zullen ervoor zorgen dat het mestprobleem niet opgelost raakt. U schuift het probleem door naar de toekomst. U speculeert erop dat de mestverwerking ooit wel eens zal lukken en dat daarmee alles van de baan zal zijn. Intussen geloven noch de boeren, noch de wetenschappers in de haalbaarheid van het MAP.

Dat het mestdecreet een maat voor niets is geworden, zal ik illustreren met een aantal voorbeelden. Eerst en vooral over de normen. De bemestingsnormen zijn uiteraard de basispeilers van het MAP. Zij bepalen de hoeveelheid mest op de bodem. Zij bepalen de druk op het eco-systeem. De enige normen die in het decreet worden vastgelegd, die voor 1996, zijn gewoonweg belachelijk.

Volgens het nieuwe voorstel mag er op grasland meer bemest worden dan volgens het oude decreet. We moeten ons afvragen waar we mee bezig zijn. Dat is dus werkelijk een stap achteruit. (*Onderbreking door de heer Georges Beerden*)

Dua

Het is toch juist wat ik zeg, mijnheer Beerden ?

Ik dacht dat het de bedoeling was een nieuw instrument te creëren om op te lossen wat het vroegere decreet naliet. Daarbij komt nog dat de uitstoot per dier zwaar onderschat wordt ; de wetenschappers, de MINA-raad en de stuurgroep mestproblematiek zeggen dat er een onderschatting is van 10 percent. In de praktijk wordt dus meer bemest dan volgens deze soepele norm mogelijk is. Met deze normen zal de milieukwaliteit zeker niet verbeteren.

De voorziene verstrenging in 1999, de zogenaamde eindnormen, werden niet eens per decreet vastgelegd. Ze worden enkel vermeld, voor de symboliek, volgens de minister. Deze bocht is trouwens niet de verdienste van de huidige minister van Leefmilieu maar van het vorige MAP.

Een latere evaluatie – ik wil erop wijzen dat die een jaar voor de verkiezingen wordt gehouden – moet uitmaken of het allemaal zo streng moet aangepakt worden. De vraag is : wie zal die evaluatie uitvoeren ? Op basis van welke criteria ?

De reactie van de boeren tijdens de hoorzitting sprak boekdelen. In de praktijk bestaan die eindnormen gewoon niet, men houdt er geen rekening mee. Ik vond het vooral opmerkelijk dat de directeur-generaal van de bevoegde administratie zonder complexen hetzelfde vertelde in de commissie : voor hem bestaan die eindnormen niet. Hij verwees heel zijn vorige studie naar de papiermand.

Een tweede punt is de definitie van het gezinsveeteeltbedrijf. Dit heeft veel stof tot discussie opgeleverd. In feite is dat voor mij de beste illustratie van de schitterende uithollingsoperaties die in het MAP worden toegepast.

Collega's, ik wil u eraan herinneren dat Agalev als eerste de discussie over het gezinsbedrijf lanceerde via een motie. We deden dit vanuit de overtuiging dat de echte oorzaak van het mestprobleem bij de industriële veeteelt ligt. Het zijn de integratoren, de veevoederbedrijven die via contractteelt een overheersende greep hebben gekregen op een aantal veeteeltsectoren. Zij hebben de markt volledig verstoord en zij zijn verantwoordelijk voor de exponentiële groei van de veestapel en dus ook voor het mestoverschot. Deze evolutie naar integratie, mijnheer Denys, is bovendien verantwoordelijk voor een groot banenverlies.

We blijven erbij dat door het inbouwen van sociale correcties ten voordele van de kleine, zelfstandige bedrijven, de mogelijkheid wordt gecreëerd om deze misgroeide situatie enigszins om te buigen. Op die manier geven we een bepaald soort milieu-vriendelijke bedrijven meer kansen.

Het resultaat is een grote miskleun geworden, mijnheer de minister. Men heeft een dermate dubieuze definitie gegeven aan de gezinsbedrijven dat de milieudoelstellingen van het decreet werkelijk op de helling worden gezet. Door ook de zogenaamde prijsgarantiecontracten onder de noemer van gezinsbedrijven te plaatsen, heeft men het begrip compleet uitgehold. Nochtans is iedereen het erover eens dat het om contracten gaat die onder de wet van 1976 vallen.

Het resultaat ervan is dat momenteel 70 percent van de bedrijven als gezinsteelebedrijf kan worden gecatalogeerd. Binnen een relatief korte periode zal dat evolueren naar 90 percent. Een goede verstaander heeft immers tijdens de hoorzittingen begrepen dat de sector zich nu reeds opmaakt om soepel in te spelen op de nieuwe definitie en er wordt geheroriënteerd van de ene contractvorm naar de andere. Ik kan het ze niet kwalijk nemen, als ik hen was, zou ik dat ook doen.

Het is wellicht geen toeval dat de Aveve, dochteronderneming van de Boerenbond, en één der grote integratoren in Vlaanderen, enkel met prijsgarantiecontracten werkt. De definitie is dan ook op maat van de Boerenbond geschreven. Vrijwel alle bepalingen voorzien in uitzonderingen voor deze familiale bedrijven ; het is dus duidelijk welke richting wordt uitgegaan. Deze definitie leidt het paard van Troje binnen in het mestdecreet. De uitzonderingen zullen de regel worden en bijna elk bedrijf kan genieten van versoepelingen bestemd voor gezinsbedrijven. Daardoor wordt de realisatie van de milieudoelstellingen volledig ondergraven.

De gevolgen voor de bescherming van kwetsbare gebieden zullen nefast zijn. Er worden immers verregaande afwijkingen toegestaan aan familiale bedrijven, waardoor zware bemesting in natuurgebieden mogelijk blijft. De afwijkingen toegestaan in fosfaatverzadigde zones zijn volkomen onlogisch. Ook voor de afwijkingen in het vergunningenbeleid is de logica ver zoek.

Collega's van de CVP, voor de boeren is dit ook geen goede zaak. Door het hanteren van een zo brede definitie zal er van sociale correcties voor de echte familiale bedrijven nog nauwelijks iets in huis komen. Op die manier zullen deze bedrijven andermaal het onderspit delven in de concurrentiestrijd met de integratoren. De verdedigers van het familiaal bedrijf bewerkstelligen de ondergang ervan.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, u maakt één grote vergissing. De concurrentiestrijd is geen intern Vlaams fenomeen, maar wordt gevoerd op Europees vlak. Wij moeten concurreren tegen buitenlandse varkens en buitenlandse kippenkwekers. U begaat een fout door te den-

Denys

ken dat u het inkomen van een bepaalde doelgroep kan verhogen door hen in bescherming te nemen.

Een tweede vergissing is uw pleidooi voor de warme sanering...

Mevrouw Vera Dua : Neen, ik bepleit de gerichte sanering.

De heer André Denys : In het besef dat met uw systeem een heel deel bedrijven uit de boot zullen vallen, heeft u voorgesteld in de commissie te voorzien in een sociaal passief. Als u die filosofie blijft aankleven in deze periode van enorme werkloosheid, haalt u het verlies van 10 à 12.000 werkplaatsen op uw geweten. Agalev vergeet dat, en de socialisten vergeten dat ook. Produktievermindering staat gelijk met grote werkloosheid. U blijft ontkennen dat een milieuvriendelijke oplossing erin kan bestaan het mestoverschot te verwerken.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, daarover zullen we wellicht van mening blijven verschillen. De toekomst zal uitwijzen wie het bij het rechte eind heeft.

De heer André Denys : Maar waarom is u dan niet bereid eerst de resultaten van de mestverwerking af te wachten ?

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, op dat punt zal ik onze houding later uitvoerig argumenteren. Nu wil ik eerst uw argument inzake concurrentie weerleggen.

U beweert dat de concurrentie met het buitenland overweegt, maar als ik de evolutie van de varkenssector in Vlaanderen gedurende de jongste jaren bekijk, moet ik vaststellen dat de familiale bedrijven over kop zijn gegaan en dat de veevoederbedrijven hun machtspositie via loonkweek hebben versterkt. Dat is toch wel een fenomeen van interne concurrentie. De veevoederproducenten hebben de interne markt verstoord, omdat zij de verschillende schakels van de produktie in hun greep houden. Dat heet concurrentievervalsing.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, ik moet u de studie aanbevelen van het beleid gevoerd in Nederland en Duitsland, onze rechtstreekse concurrenten.

Mevrouw Vera Dua : De integratie verloopt daar niet volgens hetzelfde schema.

De heer André Denys : Nederland en Duitsland bepleiten integratie en schaalvergroting.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, wie pleit voor schaalvergroting, pleit voor sanering.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, het debat in Nederland wordt niet op dezelfde manier gevoerd als in Vlaanderen. Het debat beperkt er zich tot een discussie

over de normen. De Nederlanders gaan daarbij niet over tot een landbouweconomische hervorming. Het debat loopt daar tussen de landbouw- en de milieusector ; de eersten zijn tegenstanders van een scherpere normering, de laatsten voorstanders. Het debat gaat daar niet over het familiaal karakter van het bedrijf. De Nederlanders beseffen maar al te goed dat, om werkplaatsen te vrijwaren, de landbouw concurrentieel moet blijven en zij schuwen het invoeren van nieuwe bedrijfstvormen.

Mevrouw Vera Dua : Voor ons gaat het in de eerste plaats over de milieunormen. Dat was mijn eerste grote punt van kritiek. In onze visie was het wel mogelijk om op het beperkte aandeel zelfstandige bedrijven die er nog overblijven een stuk sociale correctie toe te passen, op specifieke terreinen. Dit zou niet gebeuren door allerlei uitzonderingen toe te laten, maar door bijvoorbeeld in het heffingensysteem, of eventueel in het vergunningensysteem een lichte sociale correctie toe te passen. Wat de meerderheid heeft gedaan, is iets volledig anders. Men heeft het begrip gezinsveeteeltbedrijf bewust uitgehold om op die manier een versoepeling van de milieunormen te bekomen.

De heer André Denys : Ik ben het eens met die sociale correctie voor de bedrijven die getroffen worden door de waterwinningsgebieden. Ik ben het ermee eens dat men de grote bedrijven moet responsabiliseren. Dat men echter daarnaast nog eens een volledige landbouwhervorming doet waarbij men de structuur van de bedrijven sanctioneert, daarmee ben ik het niet eens.

Mevrouw Vera Dua : Ik dacht dat mijn tussenkomst daar juist toch aantoonde dat men hier niet bezig is met een structuurhervorming. Integendeel, men heeft de definitie zodanig opgesteld dat bijna elk bedrijf eraan beantwoordt. In die zin is er dus van een hervorming helemaal geen sprake.

De voorzitter : De heer Beerden heeft het woord.

De heer Georges Beerden : De heer Denys verwijst naar Nederland. In Nederland doet men ook aan landbouwpolitiek in die zaak. Men doet zelfs voorstellen om bedrijven over te nemen.

Mevrouw Vera Dua : Ik heb dit ook voorgesteld in een amendement, maar u was daar tegen, mijnheer Beerden.

De heer Georges Beerden : Ik antwoord nu gewoon aan de heer Denys wanneer hij zegt dat er in Nederland geen landbouwpolitiek wordt bedreven in het kader van het mestdecreet.

De heer André Denys : Natuurlijk, in de natuurgebieden in Nederland, dat is juist. Maar dit is iets anders dan het onderscheid tussen gezinsbedrijf en niet gezinsbedrijf.

Mevrouw Vera Dua : Als derde voorbeeld wil ik de discussie over de stand still aansnijden. Hier kenden we eigenlijk eenzelfde evolutie. Eerst ging men ervan uit dat de veestapel, en dat was dan per diersoort, niet mocht toenemen, wat eigenlijk een minimumeis is vanuit milieuoogpunt. Maar dat evolueerde al vlug naar het vastleggen van maximumniveaus voor fosfaten en nitraten, wat in feite een elegante manier is om toch nog uitbreiding van het aantal dieren toe te laten. Men speculeert hier onder andere op het gebruik van fytase-veevoeders. Dat zijn procédés die eigenlijk nog onvoldoende zijn onderzocht en die zeer moeilijk controleerbaar zijn. In die zin hebben wij hier heel veel vragen bij.

Ook de omschakeling van de ene diersoort naar de andere wordt daardoor mogelijk, hetgeen een zeer nefast resultaat kan hebben. Het zou kunnen gebeuren dat de runderstapel zal dalen maar dat de varkensstapel zal toenemen. Dit is dus weer een afwijking die erop wijst dat de meerderheid niet bereid is om de kern van het probleem aan te pakken. We zitten nu eenmaal met een te grote veestapel in Vlaanderen. Zowel de boeren als het milieu hebben er alle belang bij dat er een duidelijk gestuurde inkrimping komt. Ik wil hierbij vermelden, mijnheer Beerden, dat we inderdaad amendementen hadden ingediend om het opkopen van vergunningsplaatsen door de overheid mogelijk te maken. Ik dacht ook dat dit beantwoordde aan een vraag uit de sector.

De heer Georges Beerden : Ik heb mij daar niet over uitgesproken, ook niet in de commissie. Ik wijs hier alleen de heer Denys op zijn verwijzing naar het landbouwbeleid in het kader van het mestdecreet.

Mevrouw Vera Dua : In ieder geval stel ik dan vast dat men het in Nederland toepast. Ik denk dat dit een goede manier is om te komen tot een beheersing van de veestapel. Hier wil men daar niet op ingaan, omdat men nog steeds blijft geloven in een achterhaald groei-model dat reeds heeft bewezen dat het nefast is voor het milieu en ook voor de boeren.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, we hebben gehoord dat de mestverwerking in Nederland in de praktijk niet ging. Ondanks alle grote plannen in Den Haag doet men in de praktijk toch volop aan verspreiding boven de norm. Dat is de realiteit.

Mevrouw Vera Dua : Ik denk dat we selectief moeten kijken naar wat er in Nederland gebeurt.

De voorzitter : De heer Beerden heeft het woord.

De heer Georges Beerden : De man die ons de situatie in Nederland heeft uitgelegd, heeft zelfs verklaard dat men aanvaardt dat er een overschrijding is van 60 procent. Dan moeten we niet gaan vergelijken met Nederland.

Mevrouw Vera Dua : Op het vlak van controle en op het vlak van naleving moeten we inderdaad geen voorbeeld nemen aan Nederland.

De heer Georges Beerden : Men aanvaardt een overschrijding van 60 procent. Dit heeft niets met controle te maken.

Mevrouw Vera Dua : De normen in Nederland liggen vast, maar men laat wel een overschrijding toe. Dat wil zeggen dat men niet optreedt als er overtredingen zijn. In die zin denk ik dus dat we dat soort voorbeelden zeker niet moeten overnemen hier in België.

Alsof dit niet genoeg is, voorziet men ook nog een bijkomende versoepeling in het vergunningenbeleid. Uitbreiding, zelfs in zwarte gemeenten, blijft mogelijk als er voldoende bedrijven overschakelen op mestverwerking.

Ik neem hier het meest typische voorbeeld, dat ik ook in de commissie heb gebruikt. Als in Wingene, de varkensgemeente bij uitstek, alle bedrijven op een of andere manier hun mest kwijtgeraken via export, dan is het perfect mogelijk dat in deze gemeente de varkensstapel nog met vijftig procent toeneemt. Dat staat in elk geval in het decreet. Ik ben benieuwd, mijnheer de minister, hoe groot de veestapel zal zijn binnen een aantal jaren. Ik durf er veel op verwedden dat er voor bepaalde diersoorten een forse uitbreiding zal zijn in vergelijking met 1992. In feite zet dit decreet de deur open voor een verdere uitbreiding van het aantal dieren.

Ten slotte komen we bij het punt van de mestverwerking. Ik heb bij vroegere MAP-versies al gezegd dat het hele plan staat of valt met mestverwerking. Mijnheer Tobback, u moet het decreet nog eens goed lezen. Eigenlijk is mestverwerking de basisfilosofie van het mestdecreet. Als die in de toekomst niet zal lukken – waar wij van overtuigd zijn –, dan valt heel het MAP als een kaartenhuisje in elkaar. U hebt zelf gezegd dat u twijfelt aan mestverwerking. Wij zullen elkaar in deze binnen enkele jaren ontmoeten.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Wij zullen elkaar hoe dan ook binnen een paar jaar ontmoeten in verband met dit decreet, de gevolgen ervan en de mogelijkheden tot mestverwerking, waar ik inderdaad mijn twijfels over heb.

Mevrouw Vera Dua : Eerlijk gezegd, als ik twijfels zou hebben over mestverwerking, dan zou ik dit decreet niet in eer en geweten kunnen goedkeuren.

De heer Bruno Tobback : Ik deel uw analyse niet dat dit decreet staat of valt met mestverwerking.

De heer André Denys : Toch wel, juist wel.

Mevrouw Vera Dua : Dat is het enige punt waar de heer Denys en ik het over eens zijn.

De heer Bruno Tobback : Ik zou zeggen : geniet ervan zo lang het duurt, mevrouw Dua.

De heer André Denys : Als mestverwerking niet mogelijk is, is er onvoldoende grond om de eindnormen te halen. Dan moeten er bedrijven worden gesloten.

Mevrouw Vera Dua : Dan moet de veestapel worden afgebouwd.

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer Julien Demeulenaere : Mevrouw Dua, dan bent u met ons akkoord dat alles in orde is zodra die mestverwerking wel lukt.

Mevrouw Vera Dua : Ten eerste gaat u mij nooit overtuigen. (*Gelach*)

De heer Julien Demeulenaere : Mijnheer de voorzitter, ik weet heel goed waarom mevrouw Dua niet kan worden overtuigd. Een tijd geleden zijn wij samen met de heer Van Looy en de heer De Mol in Denemarken gaan kijken naar wat daar met de mestverwerking gebeurt. De Denen halen uit de mest biogas, waarmee zij een hele wijk verwarmen. Het overschot, met daarin de fosfaten en de nitraten, wordt netjes gedroogd en uitgestrooid op het land.

Denemarken is inzake milieuwetgeving in Europa de grote voorloper. Mevrouw Dua, ik begrijp dat u ontgoocheld naar huis bent teruggekeerd, omdat u niet gelooft in mestverwerking. U weet nochtans heel goed dat in Vlaanderen een bedrijf bestaat dat op eigen kosten en zonder subsidies aan mestverwerking doet. U denkt toch niet dat die mensen zo naïef zijn om geld te investeren in een bedrijf, waarvan zij op voorhand weten dat het tot mislukken is gedoemd.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Demeulenaere, ik denk dat u mij niet goed begrepen hebt. U refereert aan zeer mooie projecten in Denemarken, waar ik wel degelijk enthousiast over was. Het betreft echter geen mestverwerking. Wat men daar doet is de mest verminderen van volume, waardoor geconcentreerde voedingsstoffen overblijven. Het groot verschil tussen Denemarken en Vlaanderen is dat zij voldoende grond hebben om dit op uit te strooien.

De heer Julien Demeulenaere : U heeft honderd percent gelijk als u stelt dat het niet om mestverwerking ging. Wij waren nochtans naar ginder gegaan, ondermeer om te zien hoe de mest daar verwerkt werd. Dat hebben wij niet gezien in Denemarken.

Mevrouw Vera Dua : Natuurlijk niet, want het bestaat niet. Dat tracht ik iedereen duidelijk te maken.

De heer Julien Demeulenaere : In ons land is er echter een bedrijf dat dit zonder subsidies doet. De in Denemarken bezochte kleine installatie kostte de overheid 125 miljoen frank, en daarbij werden nog steeds fosfaten en nitraten op het land gesmeten.

Natuurlijk hebben de Denen geen problemen inzake oppervlakte. Denemarken is immers vijfmaal zo groot als België en zijn bevolking bedraagt de helft. Gaat Agalev akkoord dat het probleem opgelost is als het mestoverschot kan worden verwerkt ? Bent u bereid toe te geven dat op dat ogenblik het aantal dieren niet langer moet dalen en de tewerkstelling in de sector niet moet worden afgebouwd?

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Demeulenaere, Agalev gaat niet akkoord met deze voorstelling van de feiten.

Tijdens de bespreking in de commissie heeft de heer Van Looy mij het beste argument aangereikt om tegen mestverwerking te zijn. Hij heeft gezegd dat de mestverwerking slechts een kans op slagen heeft op voorwaarde dat er voldoende mest wordt aangevoerd. Dit betekent dat de veestapel uiteindelijk nog zal moeten toenemen opdat de mestverwerkingsbedrijven kunnen blijven draaien! Deze redenering hebben wij reeds eerder gehoord. Ook de verbrandingsovens leven bij gratie van de afvalstromen!

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, men heeft mij deze morgen wat smalend gezegd dat ik niet over een glazen bol beschik zodat ik niet kan weten of het project inzake de mestverwerking een kans op slagen heeft.

Ik stel echter vast dat één bedrijf een vergunning ter zake bezit. Twee anderen hebben een aanvraag ingediend. Alle drie zijn het privé-ondernemingen die van de overheid geen subsidies vragen. Zij vragen enkel decretale raamvoorzieningen zodat zij kunnen werken.

Zij zijn overtuigd dat hun installatie, die sterk afwijkt van de installatie van Promest, wel rendabel is. Zij wuiven de vrees weg dat hun varkens omwille van de mestverwerking te duur zullen worden zodat zij uit de markt worden geprijsd.

Mevrouw Vera Dua : Niet de integratoren maar de boeren zullen betalen !

De heer André Denys : Ik herhaal dat de integratoren bereid zijn hun verantwoordelijkheid op te nemen en de kostprijs van de mestverwerking te dragen.

Ik wens te herinneren aan de uitspraak van de heer Devisch. Hij heeft verklaard dat al de verschillen tussen gezinsbedrijf en niet-gezinsbedrijf mogen wegvallen op voorwaarde dat de mestverwerking in zijn opzet slaagt. Is

Denys

het te veel gevraagd om – zoals dat voor de milieunormen het geval is – binnen 2 jaar een evaluatie te maken over de resultaten van de mestverwerking ?

Indien de meerderheid geen rekening houdt met onze vraag, neemt zij onomkeerbare beslissingen die zware gevolgen voor de toekomst zullen hebben !

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Denys, ik heb niets tegen een evaluatie van de resultaten van de mestverwerking binnen 2 jaar. Het milieu kan echter geen 2 jaar meer wachten ! De overheid moet vandaag maatregelen nemen zodat de kwaliteit van het milieu wordt beschermd.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, ik ben het met u eens dat het milieu niet kan wachten en dat de milieubepalingen moeten worden uitgevoerd.

U zegt dat er een tekort aan mest zal zijn om de mestverwerking te doen slagen. De VLD ziet het anders. Mijn fractie is van mening dat de 600 grote bedrijven en de integratoren nu reeds met mestverwerking en export van mest moeten beginnen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, de heer Van Looy wenst u te onderbreken.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mevrouw Dua, ik vind het jammer, dat u mijn woorden niet correct weergeeft. Ik ben inderdaad steeds sceptisch geweest over de mogelijkheden tot mestverwerking : niet omdat het onmogelijk zou zijn, maar omwille van de kostprijs. En wie zal uiteindelijk die kosten dragen ? Als we morgen een betaalbare mestverwerking kunnen opzetten, dan liggen de kaarten anders.

Mestverwerking veronderstelt de aanwezigheid van voldoende mest. Alle initiatieven van de laatste jaren zijn gestrand omdat er onvoldoende mest voorhanden was – precies omwille van de onzekere kostprijs : een boer zal slechts investeren in een installatie als hij er zeker van is dat de resultaten goed zullen zijn en ook economisch haalbaar.

De voorzitter : De heer Marsoul heeft het woord.

De heer Hugo Marsoul : De heer Denys dient voorafgaandelijk een vraag te beantwoorden. Wie is verantwoordelijk voor de partiële mestplas die op het bedrijf ontstaat ? Als u zegt dat het de eigenaar van de dieren is, dan kunnen we samen de toekomst tegemoet stappen. Maar dat hebt u, zo heb ik begrepen, in de commissie niet gezegd. U zegt : diegene die het bedrijf runt, en niet de eigenaar van de dieren, is verantwoordelijk voor de mestverwerking. Wie is er volgens u verantwoordelijk ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik heb een amendement ingediend waarin we twee zaken bepleiten. De exploitant, tezamen met de integratoren, is verantwoordelijk. Want we vrezen dat, wanneer men werkt met eigenaren van dieren, men het probleem uitsplitst over meerdere bedrijven, waardoor het onoplosbaar wordt. In onze bepaling werden, naast de exploitanten, ook de integratoren opgenomen : wij willen vermijden dat men ons zou verwijten dat we hen niet voor hun verantwoordelijkheid stellen. Onze bedoeling bestaat er dus in duidelijk te detecteren waar de grote vervuilers zich bevinden. Dat kan enkel door de exploitant én de integratoren, aan te wijzen.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Wordt die verantwoordelijkheid dan fifty-fifty gedeeld ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw Dua, ik heb duidelijk geponeerd : neem de zeshonderd grote bedrijven, die, aldus de heer Suykens van de Mestbank, verantwoordelijk zijn voor 20 percent van de mestproductie. Voeg daarbij nog de integratoren, dan spreken we over 30 percent van de totale mestproductie. Welnu, door hen verantwoordelijk te stellen voor de mestverwerking zal hun winst uiteraard afnemen. Wij stellen ook vast dat in de praktijk de boer en de integrator op vrijwillige basis met elkaar samenwerken. Want de landbouwer wil minder risico nemen, en voor zekerheid kiezen. De voorstelling van zaken waarbij de integrator de loonboer uitbuit, doet de waarheid geweld aan.

De heer Hugo Marsoul : De loontrekker komt in een vicieuze cirkel terecht, waarbij hij nog minder inspraak en rendement zal hebben.

De voorzitter : Mag ik vragen de tussenkomsten af te sluiten ? Het woord is aan mevrouw Dua.

Mevrouw Vera Dua : Ik wil verwijzen naar mijn tussenkomst van ongeveer twee jaar geleden. Ik heb toen voorgesteld dat de integratoren zich zouden bezig houden met mestverwerking. Het is voor hen de enige manier om te ontsnappen aan een streng mestactieplan. Wat ik heb voorspeld, is uitgekomen. Danis begint al met mestverwerking en ook anderen zijn er mee bezig. Het gaat om veevoederbedrijven met loonkweek. Wat is het resultaat ? De loonkweker is nu niet alleen voor zijn veevoeder, zijn biggen en de afzet van zijn vlees afhankelijk van de integrator, maar ook voor de afzet van zijn mest. Broodheer is niet de juiste term, want veel boeren lopen in de armen van integratoren, omdat het slecht gaat in de landbouw. Op bepaalde momenten was dit de enige overlevingskans, zeker op het moment dat de varkensprijzen goed waren. Maar ook dat is niet meer het geval. De

Dua

discussie over mestverwerking zal nog een aantal keren worden gevoerd.

In dit decreet werd gekozen voor financieringsheffingen. Dit gaat in tegen elke logica van een goed milieubeleid. Een heffing heeft alleen zin als ze regulerend werkt en een vermindering van de vervuiling oplevert. We hebben voor dit artikel een amendement ingediend. We wilden een heffingssysteem invoeren dat regulerend werkt, een belasting heft op de mestoverschotten en dat tevens een sociale correctie invoert voor familiale bedrijven. Dit amendement werd niet aanvaard en zal ook nu niet worden aanvaard.

Ik zou nog meer punten van dit mestdecreet kunnen behandelen, maar ik vrees dat het een saai verhaal zou worden. Mijn fractie heeft dertig amendementen ingediend, met de bedoeling het MAP in een groene richting bij te sturen. Deze amendementen hadden betrekking op de normen, op het sluiten van mogelijke achterpoortjes en op de definitie van het gezinsveeteeltbedrijf. Zij werden allemaal weggestemd. Slechts één klein amendementje werd goedgekeurd, maar dit zal eerder zijn gebeurd uit medelijden met mij dan uit overtuiging.

Tot slot heb ik nog enkele algemene bedenkingen. Tijdens de hoorzittingen werd vaak verwezen naar de economische toestand in de landbouw. Terecht, want dit aspect is zeker niet onbelangrijk. We hebben altijd benadrukt dat de milieuproblemen in de landbouw niet kunnen worden losgekoppeld van het landbouwbeleid in zijn geheel. Gedurende jaren werden de boeren aangezet tot meer productie, intensievere arbeid en meer investeringen. Ze werden in deze richting geduwd door het beleid en de landbouworganisaties. Zij hadden er immers alle voordeel bij dat boeren te veel investeerden en altijd maar bleven uitbreiden. Dit heeft geleid tot een enorme schaalvergroting, waarbij zeer veel arbeidsplaatsen zijn verloren gegaan. Tijdens de hoorzittingen hebben we vernomen dat de meeste veeteeltsectoren op dit moment een crisis doormaken. Veel boeren houden met moeite het hoofd boven water. In veel gebieden wordt de draagkracht van het milieu overschreden. Het huidige landbouwbeleid is – zowel op economisch als op sociaal vlak – een regelrechte ramp. Mijnheer Denys, in deze discussie komt u op voor het behoud van tewerkstelling. Met een emotionele uitsmijter hebt u deze voormiddag uw tussenkomst beëindigd. U wees op de economische drama's in de landbouw. Ik moet zeggen dat ik het betreurt dat we u niet hebben gehoord toen het gemeenschappelijk landbouwbeleid werd besproken in dit parlement. Ook op het moment van de discussie over de GATT-akkoorden, waren wij de enigen die opkwamen voor de boeren. De VLD heeft de GATT-akkoorden goedgekeurd en heeft

ingestemd met het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Wij hebben altijd beweerd dat dit de doodsteek vormde voor de boeren en dat dit veel erger was dan gelijk welke milieumaatregel. (*Protest bij de VLD*)

Zolang men geen fundamentele keuzen maakt zullen de milieuproblemen zich in ieder geval blijven opstapelen. Vandaag is het mest, morgen de hormonen en overmorgen zullen het de pesticiden zijn. Zolang men geen kansen geeft aan een ander soort landbouw die goed is voor boeren én milieu, zullen de problemen zich blijven opstapelen. Ook in het mestdecreet blijft men bij oude oplossingen zweren en wil men niet voor een ander aanpak kiezen.

Via intensief lobbywerk werden alle regelingen afgezwakt en werd de deur opengezet voor een verdere uitbreiding van de veestapel. Mijnheer de minister, dit decreet zal geen oplossing bieden voor het probleem van de overbemesting; ook de milieubeweging is hiervan overtuigd. Ik maak nu reeds een afspraak met de leden van de meerderheid: in 1998, zo wordt ons beloofd, zullen de resultaten van dit MAP zichtbaar zijn. Ik ben er vast van overtuigd dat er in 1998 in Vlaanderen meer varkens zullen zijn dan in 1992 en dat de kwaliteit van ons drinkwater niet verbeterd zal zijn. Dat zal, op het terrein, het resultaat zijn van een MAP waarover men 3 jaar gediscussieerd heeft.

Er moet dringend een oplossing voor het mestprobleem komen: het gaat hier immers om de volksgezondheid. De mensen hebben recht op een gezond leefmilieu en helder water. Met dit MAP heeft men een kans laten liggen om dit probleem aan te pakken: wij zullen het dan ook niet goedkeuren. Mijnheer de minister, wij doen dat niet zonder reden of omdat we het klassieke oppositiespelletje willen spelen waarbij alle voorstellen van de meerderheid a priori niet goedgekeurd worden door ons. Wij hadden liever een MAP goedgekeurd, maar dan een goed MAP met resultaten op het terrein. Zoals de tekst nu voorligt, is deze totaal onaanvaardbaar. Ik dank u. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter: De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zal inderdaad wel geen Vlaming zijn die nog nooit van het MAP gehoord heeft. Er zal in Vlaanderen ook wel geen café zijn waar het MAP niet ter sprake kwam, maar door al die discussies van de voorbije jaren vergeet men wel eens dat de boeren altijd naar een MAP zijn blijven vragen. Echter wel een MAP waarbij nog geboerd kan worden op een economisch verantwoorde manier en waarbij de verantwoordelijkheden gelegd worden waar het moet. Ook een MAP waarbij inzicht moet worden verkregen in de toekomst: hoe mestafzet

Van Looy

zal verlopen en in welke richting de bemestingsnormen zullen evolueren. Vandaar het belang van die indicatieve eindnormen. Het is mijn overtuiging dat deze drie punten vrij goed uitgewerkt werden in dit ontwerpdecreet, zij het dat het een vrij complex geheel is geworden. Maar we kunnen de hele Vlaamse landbouw immers niet in één kader te vatten : daarvoor zijn de verschillen tussen de diverse grondsoorten, teelten en sectoren te groot. Combineer dat met ons sterk wisselvallig klimaat en dan is het onvermijdelijk dat men een complex geheel krijgt, tenminste als men boeren nog wil toelaten.

Men mag toch niet vergeten dat in dit dossier twee groepen bedrijven voorkomen.

De eerste groep omvat die bedrijven die dieren kweken ter productie van vlees en voor deze productie geen grond behoeven : de varkens-, pluimvee-, de eier- en de kalversector vinden we hierin terug. In deze groep situëren zich voornamelijk de mestoverschotten.

De tweede groep bedrijven heeft grond nodig om een inkomen te verwerven : hier vinden we de akkerbouw, vollegrondstuinbouw, boomkwekerij, maar ook de rundveehouderij. De melkveehouderij, zonder graasweide, zonder ruwvoederwinning is economische nonsens.

Het is ook duidelijk dat deze 2 groepen anders aankijken tegen grondgebruik en bemestingsnormen. Voor de eerste groep is grond mestafzet, en de bemestingsnormen zijn beperkingen op die afzet. Ook voor de grond die bij het bedrijf hoort, verandert dit niet. Een teelt die kan verkocht worden, is mooi meegenomen, maar het hoofddoel blijft mestafzet. Het inkomen blijft afhankelijk van de productie van vlees of eieren. Voor de tweede groep is grond de basis van het inkomen. Bemestingsnormen zijn hier mee bepalend voor de opbrengst van de teelten en dus ook voor het inkomen. Vermits de meeste teelten schade ondervinden bij overbemesting, moeten wij hier niet bang zijn voor negatieve gevolgen voor het milieu. Het probleem is alleen dat de bemestingsnormen te scherp kunnen liggen, en dat er niet alleen een kwantitatief verlies is – verlies aan droge stof –, maar dat er ook een kwaliteitsverlies kan zijn. De vraag is wel of met dit laatste voldoende rekening is gehouden bij het bepalen van de vergoedingen.

Hiermee wil ik aantonen dat grondgebondenheid alleen zinvol is voor die bedrijven die grond nodig hebben om hun inkomen te halen. Voor de andere bedrijven zet men vrij snel de poort open om aan mestdumping te doen.

In het voorliggende ontwerp is als voorwaarde om als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd te worden toch nog een zekere grondgebondenheid behouden, zij het niet voor alle sectoren.

Zo is voor de pluimveesector geen grondgebondenheid noodzakelijk – mijns inziens is dat terecht –, voor de kalversector is dit 25 percent. Ik ben van mening dat dit op milieukundig vlak onzin is, maar praktisch gezien, wegens de slechte kwaliteit van die kalverenmest, is het handig over grond te beschikken. In de overgangsfase zullen zij die gronden trouwens nog mogen gebruiken. Voor de kalversector speelt die grondgebondenheid eigenlijk niet, omdat die sector haast volledig is geïntegreerd.

Ook voor de varkenshouderij is een zekere grondgebondenheid behouden, namelijk 25 percent voor de dieren die er na 1992 zijn bijgekomen. In de huidige situatie is dit zeker nog te verdedigen. Wij hebben nog geen verwerking en de export buiten Vlaanderen is nog gering. Het is een veiligheid en het geeft ook mogelijkheden naar de afzet van de kwalitatief inferieure mest van de zeugen.

De evolutie van de laatste jaren is trouwens vooral gericht geweest op het meer gesloten maken van bedrijven.

Op termijn mag de grondgebondenheid voor dit soort bedrijven eigenlijk niet toenemen. In de varkenssector is een bedrijf met 200 zeugen het ideale bedrijf. Als dit bedrijf in de toekomst, gezien de indicatieve eindnormen, volledig gesloten zou moeten zijn, dan spreken wij van 110 tot 120 hectare grond. In theorie is het wel mooi, maar praktisch niet haalbaar.

Al je dan weet dat het gemiddeld akkerbouwbedrijf in Vlaanderen slechts 30 hectare groot is, begrijpt men dat dit in de praktijk niet kan. Het zou trouwens enorm arbeidsvernietigend zijn, maar als ze gaan samenwerken, kunnen dit drie volwaardige gezinsbedrijven zijn en dan spreken wij van arbeidsschepping en niet van arbeidsvernietiging. Want ook hier geldt : schoenmaker, blijf bij uw leest !

Het zal ondertussen voor iedereen wel duidelijk zijn dat wij het gezinsveeteeltbedrijf extra willen beschermen, omdat dit bedrijfstype een aantal voordelen biedt. Op dit type bedrijf is het risico op insleep van ziekten veel kleiner dan op andere soorten bedrijven – ik hoef hier maar te verwijzen naar de jongste varkenspest. Het zijn niet de gezinsveeteeltbedrijven die biggen uit Duitsland, met mogelijke insleep van ziekten binnen brengen. Op dit type bedrijf blijkt ook dat de voederconversie veel beter is : met dezelfde hoeveelheid voer kan er meer vlees worden geproduceerd.

De verhouding gezinsinkomen – mestproductie ligt hier ook veel beter : het inkomen per geproduceerde kilogram fosfaat ligt hier veel hoger, waardoor de milieugebruiksruimte geoptimaliseerd en gemaximaliseerd wordt. De eigenaar van de mest wordt hier ook geresponsabiliseerd : diegenen die de baten hebben moeten ook de lasten dragen.

Van Looy

Omwillen van de omvang van de gezinsveeteeltbedrijven kan het aantal bedrijven worden gemaximaliseerd, en dat komt duidelijk de tewerkstelling ten goede. Om al deze redenen loopt door dit decreet dan ook een rode draad – een krant noemde dit de Edemregel – : de eigenaar van de dieren is eigenaar van de mest. Hij draagt daar dan ook de verantwoordelijkheid voor.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Maar wanneer is men nu een gezinsveeteeltbedrijf ? Het decreet bepaalt duidelijk de voorwaarden waaraan dit bedrijfstype moet voldoen. De bedrijfsleider moet bij de jaarlijkse aangifte aan de Mestbank zijn bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf laten notificeren. Hij legt een verklaring op eer af en voegt daar een aantal documenten bij, waaronder een kopie van zijn laatste belastingaangifte, een lijst van zijn leveranciers en zijn afnemers, en voor een vennootschap komt daar een kopie van de oprichtingsakte en een lijst van de aandeelhouders bij. Indien van toepassing, moet er ook een kopie van het prijsgarantiecontract worden bijgevoegd.

De discussie betreft vooral dit laatste. Het decreet stelt dat een gezinsveeteeltbedrijf een prijsgarantiecontract mag hebben. Het omgekeerde geldt niet. Indien een bedrijf een prijsgarantiecontract bezit, krijgt het niet automatisch de status van gezinsveeteeltbedrijf. Mogelijke vervalsingen ter zake zullen dan ook snel aan het licht komen indien men de lijst met leveranciers en afnemers bekijkt.

Dan blijft er nog de belastingaangifte. Ik kan mij niet voorstellen dat een loonkweker ook nog de belasting van zijn integrator gaat betalen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Hoeveel bedrijven vallen er vandaag onder het prijsgarantiecontract ?

De heer Jef Van Looy : Ik kan daar niet precies op antwoorden omdat ik de laatste weken allerlei cijfers heb gehoord, waarover blijkbaar geen eensgezindheid bestaat. De minister heeft in de commissie gezegd dat er onmiddellijk zal worden ingegrepen als zou blijken dat er bij de eerste notificatie bepaalde dingen fout gaan.

Kan men een economisch zelfstandige boer verbieden afspraken te maken over zijn afzet ? Dit is toch maar het meest normale gebeuren in onze economie. Van het kleinste KMO-bedrijf tot het grootste concern, overal waar iets geproduceerd wordt, worden afspraken gemaakt naar afzet toe. Niemand produceert nog in het wilde weg. Dit is op een landbouwbedrijf niet anders. Op een gesloten varkensbedrijf worden iedere week biggen geboren en

moeten iedere week varkens naar het slachthuis. zulk bedrijf draait vierkant als daar geen afspraken gemaakt worden.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : De essentie van integratie bestaat erin dat diegene die het veevoeder levert, ook diegene is die hetzij een prijsgarantie geeft, hetzij een loon voor het opkweken. Dat is de schakel die moet worden doorbroken.

De heer Jef Van Looy : Ik vind dat spijtig, vooral voor de pluimveesector, omdat dat de hele benadering is van integrale ketenbewaking. We moeten hier echter een lijn trekken om uit de problemen te komen inzake de mestoverschotten. Integrale ketenbewaking veronderstelt immers controle van in het begin tot aan het einde van de keten. Dan is het niet slecht en zelfs normaal dat diegene die het eindproduct moet afzetten ook inzicht heeft in wat er aan het begin gebeurt, namelijk de kwaliteit van de jonge kuikens en de kwaliteit van het voeder.

Mevrouw Vera Dua : Controle is noodzakelijk, maar er bestaat een verschil tussen inzicht hebben in en controle uitoefenen op, en anderzijds winst maken door verkoop van veevoerders en van het vlees. Het is dat circuit dat moet doorbroken worden. Ik dacht dat dat de basisfilosofie was van de definitie van een familiebedrijf. We zullen zien hoe de sector daarop zal inspelen en welke trucs men zal vinden om toch aan die definitie te beantwoorden.

De heer Jef Van Looy : Ik ben bang dat men de boeren via het idee van integratie een rad voor de ogen wil draaien.

Sommigen in dit halfroond beweren dat wij de integratie willen afschaffen en dat wij een economisch belangrijke sector willen vernietigen en arbeidsplaatsen zullen doen verdwijnen. Ik wil hen duidelijk zeggen dat wij de integratie niet willen afschaffen : ik ken teveel boeren die via die integratie op een eerlijke manier hun brood verdienen.

Wij willen er alleen voor zorgen dat de integratie niet alleen zijn loonkwekers goed en eerlijk behandelt, maar dat zij hun verantwoordelijkheid nemen voor de mest. Het kan toch niet dat zij die – naast de loonkweker – geld verdienen met het kweken van dieren, maar ook met het verkopen van veevoerders en met het verhandelen van vlees, niet thuis geven wanneer het probleem van de mest van hun eigen dieren aan de orde komt. Men mag de zaken niet omdraaien en zeggen dat de loonkweker maar moet opdraaien voor de mest.

De heer André Denys : Hebben wij dat gezegd ?

U beweert dat u niet tegen de integratie bent, maar elk bedrijf dat aan integratie doet is volgens de definitie geen

Denys

familiaal bedrijf. Zij zullen zwaar worden belast en zijn in de toekomst ten dode opgeschreven. (*Onderbreking door minister Theo Kelchtermans*)

Als ze een kwart van hun stal moeten laten leeg staan, zijn ze ten dode opgeschreven. Het verschil in de behandeling van de familiebedrijven en andere bedrijven is zeer groot.

De heer Jef Van Looy : Men moet de verantwoordelijkheid leggen waar ze ligt. Dat heeft nog een tweede voordeel : die integrator – of het nu een veevoederfabriek is of niet – krijgt op die manier een hoop mest. Dan kan hij met mestverwerking starten, want men heeft veel mest nodig om te kunnen verwerken.

Wanneer de algemene bemestingsnorm en vooral de fosfaatnorm daalt, betekent dit dat er minder mest kan gebruikt worden. Daardoor wordt de afstand voor het transport uit overschotgebieden naar tekortgebieden groter. Daardoor wordt het afzetten van mest duurder. Dat wordt dan nog versterkt indien in die overschotgebieden gebiedsgerichte verscherpingen komen – er liggen daar immers ook natuurgebieden, reservaten en waterwingebieden. Vanaf 1999 zal de fosfaatnorm wellicht nog wat scherper worden gesteld. Dat betekent dat de herverdeling van mestoverschotten altijd maar moeilijker zal worden. Het overschot wordt groter en de tekortgebieden worden kleiner of bevinden zich op grote afstand. De druk om aan mestverwerking te doen zal groter worden. Om aan mestverwerking te kunnen doen, moeten drie voorwaarden vervuld zijn.

Ten eerste, er moet een installatie zijn die op een betaalbare manier mest verwerkt. De verwerking mag niet duurder zijn dan een mestvarken kan opbrengen.

Ten tweede, het produkt dat bij de verwerking wordt geproduceerd, moet ook buiten Vlaanderen kunnen worden afgezet : er moeten dus afzetgebieden gezocht worden.

Ten derde, moet men die installatie continu op volle capaciteit kunnen laten draaien. Daarvoor heeft men continu voldoende mest nodig en die kan niet van honderden leveranciers komen. In het begin heeft men één leverancier nodig die eigenaar is van de dieren en dus ook van de mest.

In de kalverhouderij ligt de problematiek heel anders. De kalverhouders werden in de voorbije maanden door hun integratoren met de rug tegen de muur gezet, niet omwille van de mest, maar omwille van de zware crisis die daar heerst. Maar mest is wel het argument waarmee deze boeren in een hoek worden gedreven. Voor deze boeren is terecht een overgangsregeling uitgewerkt. Het is echter ook een cadeau aan de integratoren, mijnheer de minister.

Die integratoren geven niet het beste voorbeeld. Ik hoop dat met hen, in ruil voor het cadeau dat ze krijgen, duidelijke afspraken worden gemaakt over mestafzet en mestverwerking.

In de gebieden met verscherpte of strengere normen zal de aanwezige landbouw de grootste hinder ondervinden. Dat zal opnieuw en vooral gelden voor de grondgebonden bedrijven die niet direct met de mestproblematiek te maken hebben en er zeker niet de veroorzakers van zijn. Grondloze bedrijven zullen hun mest buiten die gebieden moeten kwijtgeraken. Dit zal problemen geven, maar dat valt op te lossen. Grondgebonden bedrijven daarentegen krijgen een structurele, blijvende handicap ten opzichte van hun collega's in de normale landbouwgebieden.

Deze handicap verschilt van gebied tot gebied. In de groengebieden kan de nog aanwezige landbouw actief blijven met een iets strengere norm. Daar valt nog mee te werken en als er verlies is, worden ze vergoed.

In de waterwingebieden – oppervlaktewater en grondwater – en in de nitraatgevoelige gebieden is het probleem veel groter. Naast de verstrengde normen komt hier ook nog een tussenschot : het gebruik van dierlijke mest wordt beperkt en moet een stuk omgeuild worden voor kunstmest.

Daar komt men tot vreemde situaties. Melkveehouders moeten een gedeelte van het mest van hun eigen dieren buiten de streek afzetten en dan kunstmest gebruiken. De extra kost van de kunstmest wordt vergoed. De extra mestafzet zal door de Mestbank georganiseerd worden. Ik denk dat u nog eens moet uitleggen, mijnheer de minister, hoe de Mestbank dat zal doen, want dit is toch nog een groot knelpunt.

Een ander belangrijk gegeven in die gebieden is toch dat de grondgebonden landbouw gedurende heel het jaar stalmest zal mogen gebruiken. Dat zal de lange uitrijverbodperiode – van 1 september tot 15 februari – overbrugbaar maken en veel technische problemen oplossen.

Over de fosfaatverzadigde gebieden bestaan ook heel wat meningsverschillen. De beperkingen die daar worden opgelegd, wegen echter zeer zwaar. Ik wil eerst en vooral zeggen dat fosfaatverzadiging niets te maken heeft met drinkwaterkwaliteit, het kan wel onder bepaalde omstandigheden eutrofiëring veroorzaken.

We beginnen over fosfaatverzadiging te spreken wanneer de grond voor 30 percent verzadigd is. En dus niet als hij voor 100 percent verzadigd is. De definitie van fosfaatverzadiging is soms misleidend. Bij 30 percent verzadiging gaat de alarmbel, de boer wordt verwittigd dat hij voorzichtig moet zijn met fosfaatgebruik. Bij 40 percent komen er maatregelen. Die houden eigenlijk een totaal-

Van Looy

verbod in op het gebruik van fosfaat. En vermits dierlijke mest een samengestelde meststof is, betekent dit een totaal verbod op het gebruik van dierlijke mest.

Het komt weer op hetzelfde neer : in die gebieden is het weer de melkveehouderij, die niet de veroorzaker is van het mestoverschot, die de zwaarste klappen krijgt. Voor de familiale bedrijven is dan ook een uitzondering gemaakt : eigen bedrijfsmest op eigen grond kan in beperkte mate. Door deze fosfaatbemesting verergert het probleem niet, het zal alleen wat langer duren vooraleer het opgelost raakt.

Agalev en de VLD – het verwondert mij wel dat de VLD zich daar achter Agalev heeft geschaard – pleitten in de commissie om die zware maatregelen reeds in te stellen. De meerderheid koos terecht voor enige voorzichtigheid. En daar zijn een aantal redenen voor .

Ten eerste, we weten toch allemaal dat de Belgische metaalindustrie haar afval, namelijk fosfaatrijke metaalslakken, gedurende vele tientallen jaren afgezet heeft op de fosfaatarme zandgronden. Ze hebben hier zelfs handel gedreven met hun afval. Dit gebeurde meestal op landbouwkundig advies van de overheid.

Hier ligt de basis van de fosfaatverzadiging. De dierlijke mest van de laatste 10 – 15 jaar zorgde voor de rest. We kunnen de boeren niet als enigen beschuldigen, en ook de grondgebruikers niet die hun inkomen uit die grond moeten halen.

Ten tweede, de Vlaamse wetenschappers die de opdracht kregen de fosfaatverzadigde gronden af te bakenen, gebruikten een in Nederland ontwikkelde meetmethode. Nederland heeft op die manier veel gronden afgebakend, men spreekt van 120.000 hectare. Maar in Nederland is op deze meetmethode veel kritiek gekomen, en dit vanuit de wetenschap zelf. Omwille van deze kritiek zijn er in Nederland dan ook nooit maatregelen getroffen. Zelfs vandaag, in de recente mestnota zoals ze in Nederland noemt, is er geen sprake van fosfaatverzadigde gronden.

Ten derde is de norm van 0,1 mg fosfor per liter water als eutrofiëeringswaarde door recent onderzoek achterhaald en blijkt veel te streng te zijn. Dit is trouwens één van de punten van kritiek in Nederland.

Ten vierde, als we naar Vlarem II kijken, zien we dat de industrie fosforlozingsnormen krijgt die tot honderd maal hoger liggen dan de fosfornorm die men in landbouw wil hanteren.

Collega's, ik wil besluiten. Heel wat problemen die we in dit dossier tegenkwamen zijn niet of onvoldoende wetenschappelijk onderzocht. Ik zou er voor willen pleiten dat

het wetenschappelijk onderzoek in de volgende jaren hierop toegespitst wordt. Er dient niet alleen in het laboratorium gemeten te worden, maar ook te velde. Eens we die wetenschappelijke resultaten hebben, kunnen we in 1998 een deftige evaluatie maken. Ik dank u. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Arnold Van Aperen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, dames en heren, beste toehoorders en belangstellenden, als dit decreet wordt goedgekeurd dan zal dit zware negatieve gevolgen hebben voor een aantal land- en tuinbouwers en allen die met hen samenwerken, denk maar aan toeleveringsbedrijven en afnemers.

In de hoorzittingen werd door alle sectoren een duidelijk beeld geschetst van wat er leeft en waarvoor men bevreesd is. Men vreest terecht voor zowel financiële als familiale drama's, waarvoor de ontwerpers van dit decreet verantwoordelijk zullen zijn.

Laat ons elkaar echter niet verkeerd begrijpen. Het is normaal en aanvaardbaar dat er spelregels en reglementen worden vastgelegd. Daar zijn wij het als VLD mee eens. Wij pikken het echter niet dat men met een decreet komt aanzetten dat regelrecht aanstuurt op vermindering van inkomsten, op afslanking, op bankroet, op drama's, op meer werkloosheid en op misschien ook meer bestaansminimumtrekkers.

Wij hebben het hier niet alleen over ecologische doelstellingen maar er zijn ook economische gevolgen. Uw definitie van gezinsveeteeltbedrijf zal voor velen een doodsteek zijn. Men dwingt de mensen om zich dieper in de schulden te steken. Men wordt verplicht te gaan lenen voor dieren en voeders. Men wordt verplicht om naar gespecialiseerde bureaus te gaan voor begeleiding en betaling. Men wordt verplicht meer te betalen aan banken, boekhouders, sociale kassen en misschien ook wel maatschappelijke assistenten. Men zal de landbouwers nog minder laten verdienen. Men zal ze stilaan doodknippen door hun vergunningen te verminderen. In bepaalde gevallen zal men zelfs op zijn eigen grond geen mest meer mogen verspreiden.

Waar zijn we toch mee bezig. We maken een warboel van reglementen en wetten waarin een kat haar jongen niet terug vindt. Het zou simpel kunnen zijn. Toch zal er een mestdecreet komen waarmee niemand het eens is in de landbouwwereld. Er is eensgezindheid over de normen, maar niet over de andere aspecten. Dat hebben wij vernomen op de hoorzittingen.

Ook bij de Boerenbond, die vanaf het begin bij de onderhandelingen is betrokken geweest, is er geen sprake van

Van Aperen

eensgezindheid. Het gezegde – geen landbouw zonder toekomst en geen toekomst zonder landbouw – komt toch ook uit die hoek, en terecht. Toch gaan ze akkoord met dit decreet dat land- en tuinbouw de das omdoet. Bovendien heb ik de indruk dat vooral de loonmesters gevisieerd worden. Men treft voor 100 percent de kalversector, voor 82 percent de mestvarkenssector en voor meer dan 80 percent de kippensector. Wij van de VLD vragen een grotere economische vrijheid. Laat de mensen werken en geef hen gunstige perspectieven. Help hen en steun hen in plaats van hen te ontmoedigen en af te breken.

Ik doe ook een beroep op de minister van Onderwijs. Ik vind het namelijk ongehoord dat kinderen van landbouwersgezinnen in de klas met de vinger worden gewezen als kinderen van grote vervuilers. (*Applaus*)

Men doet alsof mest vergif is. Men maakt landbouwers het leven zuur. Jonge landbouwers zoeken uitwegen naar Wallonië en/of Oost-Duitsland. Daar zijn ze nog welkom en kunnen ze zelfs subsidies krijgen. Maar het zijn de land- en tuinbouwers die ervoor zorgen dat we dagelijks voedsel hebben. Laten we niet vergeten dat zij ook op zaterdag, zon- en feestdagen moeten werken. Ze verdienen daarom rechtszekerheid in hun arbeid, anders stoppen ze ermee.

Ik wil het ook opnemen voor de landbouwbedrijven die mest produceren en waarover men spreekt als grote vervuilers. Mest is een onmisbare grondstof. Als men plastic in de grond steekt, groeit er niets. Bemesting heeft men nodig om iets te laten groeien.

Tot slot wil ik ook nu reeds de tuinbouwers waarschuwen. Zij zijn wellicht het volgende doelwit van milieu-activisten en van een deel van de meerderheid. Veel loonwerkers hebben destijds voor zekerheid gekozen, maar deze wordt hen onder de voeten weggenomen. De grootste bedrijven bij ons in de streek zijn zelfstandige bedrijven, maar ze zijn wel in een kleine minderheid. Ik wil dit hier toch ook eens duidelijk naar voren brengen, zeker in de aanwezigheid van wat toch een kennerspubliek is.

Voorzitter, minister, collega's, dames en heren, als besluit wil ik zeggen dat ik het blijf opnemen voor de land- en de tuinbouw. Ik vind dat ze de grootste faciliteiten moeten krijgen, uiteraard met inachtnaam van de milieunormen. Zij zorgen immers voor gezond voedsel, iets wat ieder van ons nodig heeft. Zolang we groenten en fruit, melk, vlees en spek met eieren uit eigen kweek en teelt hebben, blijven we zeker bestaan. Of moet dit binnenkort ook importeren uit Amerika of uit het Oostblok?

Ik wil de landbouwers danken die, ondanks de crisistoestand, er toch nog altijd in blijven geloven en zich waardig blijven gedragen. Blijf dialogeren, blijf uw problemen

kenbaar maken. Ik doe een oproep aan alle leden van de Vlaamse Raad om te redden wat er te redden is, voor het te laat is. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als ik nog niet overtuigd was na de tussenkomst van de heer Denys, dan ben ik het nu wel.

Mijnheer Van Aperen, ik verdenk er de VLD van om enkel mondeling die prachtige milieudoelstellingen te onderschrijven, en in de praktijk toch maar alles zo te laten. (*Rumoer bij de VLD*)

Blijkbaar is er geen vuiltje aan de lucht, laat staan dat er al een mestverzadiging zou zijn. Als ik die theorieën allemaal hoor, dan is het zinloos om vanuit een milieustandpunt op een maatschappelijk aanvaardbare wijze een oplossing te brengen. Met die redenering is onze milieudoelstelling totaal ongeloofwaardig. U bent totaal het spoor kwijt.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer Timmermans, op dit ogenblik horen wij in Frankrijk uw geestesgenoten zeggen dat cijfers alleen niet voldoende zijn, maar dat men ook perspectief en hoop moet geven aan bepaalde generaties. Dat is de boodschap die de heer Van Aperen precies heeft gebracht. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Jacques Timmermans : Die boodschap, mijnheer Gabriels, staat in dit mestactieplan. U zal dat natuurlijk belachelijk vinden.

Meneer Denys, ik vond uw tussenkomst niet zo slecht, maar soms was u niet concreet. Ik heb de indruk dat u slogantaal hanteert om een bepaalde lobby ter wille te zijn. U dient de belangen van de grote industriële bedrijven. In verband met de tewerkstellingsproblematiek stelt u de socialisten verkeerdelijk voor als de vernietigers van arbeidsplaatsen. Landbouwkringen geven echter zelf aan dat het tewerkstellingseffect door verschuiving naar gezinsteelbedrijven heel wat positiever is dan de eventuele afbouw door het opleggen van milieunormen.

U beweert dat het de bedoeling is via een achterpoortje een landbouweconomische hervorming op te leggen aan de landbouwbedrijven. In de commissie voor het Leefmilieu heb ik echter betoogd dat de economische gedragsregels moeten worden aangepast zo men ecologische doelstellingen wil realiseren. Dat is niet alleen het geval voor dit mestactieplan, maar ook voor Prayon-Rupel en voor alle andere bedrijven die milieuhinder veroorzaken. Eventueel moeten er, samen met werkgevers als met de werknemers, sociale correcties worden ingebouwd. Te-

Timmermans

werkstelling en milieuverantwoord gedrag zijn immers niet in tegenspraak.

Mevrouw Dua, u bent de woordvoester van de Agalev, met kritiek op de niet-sluitende definitie van het gezinsbedrijf. Maar tijdens de hoorzittingen hebben de boerenorganisaties die het gezinsbedrijf verdedigen, samen met de industriële sector aangegeven dat de definitie sluitend is, mits toepassing van de voorwaarden opgelegd aan de samenstelling van het dossier en de aanvraag die bij de Mestbank moet worden ingediend.

Er wordt nogal wat met cijfers gegoocheld. De ALT-studie geeft aan dat op deze wijze het aandeel van de gezinsbedrijven weldra 90 percent van het totale bestand zal bedragen en op dit punt geeft de milieubeweging dan wel krediet aan deze studie. Het bereiken van een zo hoog percentage is een hele prestatie. Op dit ogenblik schommelt de integratie tussen 55 percent voor varkens en 95 percent voor slachtkippen en kalveren. Bij melkvee en zeugen is er nauwelijks sprake van integratie.

Een groot deel van de discussie van vandaag draait om het prijsgarantiecontract. De economische zelfstandigheid vormt maar één van de vijf voorwaarden om erkend te worden als gezinsveeteeltbedrijf. Het prijsgarantiecontract volstaat bovendien niet als bewijs voor het gezinskarakter van het veeteeltbedrijf. Het decreet bepaalt alleen dat een prijsgarantiecontract niet automatisch betekent dat het bedrijf niet economisch zelfstandig zou zijn. Er bestaan echter degelijke controlemogelijkheden ; het uitvoeringsbesluit ter zake is duidelijk.

Ik wil nog even ingaan op het amendement van collega Dua in verband met de heffing op het mestoverschot. Het weze duidelijk dat de SP van bij de aanvang voorstander was van een getrapte en dus regulerende overschot-heffing. Hoe groter het mestoverschot, hoe hoger de rekening. De trappen zitten er nog steeds in. De kleine boeren met weinig mest betalen minder of zelfs helemaal niets. De eerste schijf is immers taksvrij. De taks wordt uiteindelijk betaald op de totale mestproductie en niet op de overschotten. We hebben daarover gediscussieerd in de commissie. In de doelstelling van dit decreet mogen er geen mestoverschotten zijn. Dat is juist het sluitende van dit systeem.

Op uitdrukkelijke en gemotiveerde vraag van zowel de landbouwsector als de milieuverenigingen zijn we afgestapt van regulerende heffingen. Dat was een van de weinige punten waarover een consensus bestond.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Timmermans, het gaat hier vooral om wat u verstaat onder mestoverschot. Voor

alle duidelijkheid zou u moeten vermelden dat u in uw filosofie heel de mestverwerking en de mestexport aftrekt van die mestoverschotten. In de veronderstelling dat dit zal lukken, zijn er natuurlijk geen mestoverschotten.

Wij berekenen de mestoverschotten echter per bedrijf. Het gaat om de hoeveelheid mest die een bedrijf niet kwijt kan op de eigen gronden. Laat daar geen verwarring over bestaan.

De heer Jacques Timmermans : Voor alle duidelijkheid : mestoverschot beantwoordt inderdaad aan de definitie die u eraan geeft. In dit voorstel geven wij slechts voor een klein deel aan dat dit een alternatieve mogelijkheid biedt voor de toekomst. Ik herhaal wat de heer Tobback daarover heeft gezegd : voor ons zal dit niet zaligmakend zijn.

Mestexport en mestverwerking hebben ook geen invloed op de stand still, dus op de totale toegestane methoeveelheid. Ik antwoord hiermee op kritiek van de Agalev-fractie.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Op de totale hoeveelheid heeft het inderdaad geen invloed. In het vergunningenbeleid per gemeente worden echter tot voorbij het jaar 2000 de mestverwerking en export afgetrokken van de overschot of het tekort. Dat is de dubbelzinnigheid. Het vergunningenbeleid laat op die manier toe dat zelfs in zwarte gemeenten uitbreiding mogelijk zal zijn.

De heer Jacques Timmermans : De bovengrens in zwarte gemeenten laat niet toe dat er verschuivingen gebeuren. Uw uitspraak klopt wel voor grijze en witte gemeenten, waar bij die operatie de bevoordeling van gezinsveeteeltbedrijven een feit wordt. Dat is juist de filosofie van dit MAP, waaraan wij onze steun hebben verleend en waar wij geloof aan hechten. Het blijft waar dat het mestverwerkingsplan een hulpmiddel kan zijn.

De VLD-fractie vraagt om de zaak twee jaar uit te stellen. Dat zou de kans creëren om te bewijzen dat mestverwerking kan slagen. Uit datzelfde pleidooi blijkt echter dat men vandaag nog niet klaar is met mestverwerking. Het gaat hier om tegengestelde argumenten, waarmee men alles op zijn beloop wil laten, en de vervuiler verder wil laten vervuilen.

Voor ons kan dat niet. Daarom waren wij akkoord dat men via de Mestbank een realistisch uitzicht heeft op de situatie op het terrein. Dat houdt een zicht in op het aantal vergunde dieren, en op de slapende vergunningen die volgens de Vlarem-wetgeving inderdaad kunnen worden uitgezuiverd. Het amendement vanuit de meerderheid is juist bedoeld om in de praktijk te kunnen testen in welke

Timmermans

mate volgend jaar de principes van het MAP op het terrein kunnen worden toegepast.

De heer André Denys : Mijnheer Timmermans, ik begrijp niet dat u het amendement inzake de kalverensector aanvaardt terwijl u niet akkoord gaat met het VLD-amendement dat een uitstel van 2 jaar voor al de sectoren voorstelt.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer Denys, het amendement inzake het uitstel voor de kalverensector werd goedgekeurd omdat de overheid op dit ogenblik samen met Aquafin onderzoekt hoeveel kalvergier kan worden verwerkt door de waterzuiveringsinstallaties.

Bovendien begrijp ik niet goed dat u enerzijds al uw hoop blijft stellen in een mestverwerking en anderzijds geen rekening wenst te houden met deze oplossing en aandringt op uitstel.

De heer André Denys : Mijnheer Timmermans, het uitstel voor de kalverensector wordt gerechtvaardigd door een mogelijke verwerking door Aquafin. De andere sectoren komen, mijns inziens, eveneens in aanmerking voor uitstel.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer Timmermans, de VLD-fractie gaat akkoord met de milieunormen. Mijn fractie steunt het voorstel van een evaluatie in 1998 die de definitieve normen zal vastleggen. Mijn fractie wenst de privé-sector de kans te geven te anticiperen op de definitieve normen.

Tussen 1996 en 1998 vervallen ongeveer 700 volledige of gedeeltelijke vergunningen. Het amendement van de VLD vraagt niets meer of niets minder dan een uitstel van beslissing van de Vlaamse Raad inzake de verplichte capaciteitsvermindering met 25 percent. De bedrijven moeten, ons inziens, de kans krijgen te bewijzen dat zij de mest kunnen verwerken. Bovendien zijn wij van mening dat de Vlaamse regering op een bijzonder arbitraire wijze beslist over de 700 vergunningen die de pechvogels van het decreet zijn.

De VLD vraagt de minister de beslissing inzake de opschorting of verminderingen van vergunningen met 2 jaar op te schorten. In 1998 moet een evaluatie doorgaan over de economische rendabiliteit van de mestverwerking. Ter zake wens ik te herinneren aan de uitspraak van het Vlaams Agrarisch Centrum dat een uitstel geen al te nefaste gevolgen zal hebben vermits de mestverwerking toch ingang zal vinden. Ik herhaal dat de VLD alleen maar vraagt een beslissing uit te stellen die onomkeerbare gevolgen zal hebben voor een beperkt aantal bedrijven.

De minister heeft begrip voor ons standpunt. Tijdens het debat in de commissie heeft hij gezegd dat de overheid in 1996 geen vergunningen zal intrekken. Ondertussen wordt de opdracht gegeven een inventaris op te stellen van de slapende vergunningen.

Ik herhaal dat het voorstel van de VLD inzake een algemeen uitstel tot 1998 geen afbreuk doet aan de milieudoelstellingen. Ons voorstel behoedt ons wel voor economische ongevallen. Ons voorstel van uitstel staat niet haaks op het privé-initiatief inzake mestverwerking.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, het VLD-standpunt is onaanvaardbaar. De vermindering van de vergunningen met 25 percent zal immers pas worden ingevoerd als de normen worden overtreden. De minister heeft bovendien toegezegd een inventaris op te stellen van de vergunningen. De meerderheidspartijen hebben afgesproken de resultaten onmiddellijk te evalueren en de beslissingen eventueel bij te sturen.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, de VLD vraagt de regering de landbouwsector een politiek teken te geven dat de afbouw van de veestapel niet nodig is indien de sector bereid is haar verantwoordelijkheden op te nemen inzake mestverwerking en export. Als de sector deze uitdaging aankan, moet hij niet gedwongen worden om de veestapel af te bouwen. Ik herhaal dat dit voorstel niet haaks staat op de milieudoelstellingen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, deze discussie draait rond de uitzonderingsmaatregel voor de kalveren. De uitzondering geldt enkel voor het transport en de afzet van mest op eigen grond of bij Aquafin. Dit betekent niet dat de kalverensector in 1996 niet onder de regeling valt voor de grote bedrijven.

Het uitstel voor de kalverensector zal ons in staat stellen over precieze gegevens te beschikken. De Mestbank zal volgend jaar over een inventaris beschikken inzake de vergunningen en over de bezette en niet-bezette plaatsen. Bovendien zal de inventaris juiste cijfers ter beschikking stellen inzake fosfor en stikstof. Op die manier zal de regering kunnen oordelen of de discussie inzake een algemeen uitstel noodzakelijk is. Indien de cijfers lager zijn dan de referentiegetallen, moet men op geen uitstel aansturen.

Uw voorstel inzake een uitstel met 3 jaar heeft echter verregaande gevolgen. Indien de Vlaamse Raad uw voorstel goedkeurt, wordt de uitvoering van het MAP inzake het onderscheid tussen gezinsbedrijven en industriële bedrijven eveneens uitgesteld. Dit onderscheid is echter het basisprincipe van het decreet.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, tot slot vraag ik de minister snel werk te maken van het decreet betreffende het natuurlijk milieu en het natuurbehoud. Het recht van voorkoop in de groengebieden is daar niet van los te maken. Bovendien dring ik aan op de implementatie van de Habitat-richtlijn en de gevolgen er van voor het ruimtelijk beleid.

De invulling van een code voor goede landbouwpraktijk is zeer belangrijk als sluitstuk van dit mestactieplan. In het kader van de nitratenrichtlijn moeten we tegen 1 februari 1996 de stimulans geven of zelfs de verplichting opleggen om de bodem in de winter bedekt te houden. Aan dit punt schenkt de SP-fractie bijzondere aandacht. Het voorliggende mestactieplan vormt één geheel met de andere doelstellingen die in het regeerakkoord zijn ingeschreven. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Marsoul heeft het woord.

De heer Hugo Marsoul (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het MAP wordt een heel lang verhaal. Het houdt Vlaanderen sedert jaren in de ban. De controverse neemt soms eigenaardige proporties aan. We hebben er alle belang bij dat deze kwestie politiek zo snel en zo goed mogelijk wordt getrancheerd, omdat bemesting een zeer belangrijk probleem is. Het probleem is niet uitsluitend te wijten aan de landbouwsector. In het rapport van de heer Verbruggen staat zeer duidelijk vermeld dat het aandeel van de landbouw in de netto fosfor- en -stikstofbelasting van Vlaanderen slechts 56 percent belooft. De overige percentages worden geleverd door de bedrijven, de gezinnen en het wegverkeer. Maar er bestaat een zeer duidelijk verband tussen bemesting en continentale problemen, tussen bemesting en mondiale problemen.

Toch stellen we ook weer vandaag vast dat de totstandkoming van het MAP een bijzonder moeilijk en delicaat gegeven is. Ik ben wat voorzichtig en zeker niet categoriek in mijn uitspraken, maar het lijkt me ook dat de samenspraak, of alleszins het begin van de samenspraak tussen leefmilieu, landbouw en volksgezondheid opnieuw op gang is gekomen. Het is echter ook even duidelijk dat voor de enen dit MAP te ver gaat en voor de anderen niet ver genoeg. Anderen vinden het MAP hopeloos ingewikkeld. Maar toch wenst iedereen een MAP, want het getuigt eigenlijk van politiek onvermogen, wanneer men in deze cruciale aangelegenheid niet tot besluitvorming zou kunnen komen.

Tegelijk klinkt ook de roep naar een simplificator. Het moet hoe dan ook wat eenvoudiger kunnen. Voortdurend moet dit MAP onder de aandacht worden gehouden. Precies door het gebrek aan aandacht verzieken een aantal

milieu- en landbouwproblemen. Geen aandacht betekent een verziekings- en verrottingsproces. Ongewenste effecten die mogelijk zullen optreden naar aanleiding van dit MAP, dienen hoe dan ook te worden weggewerkt.

Eveneens belangrijk is dat de dialoog dient te worden onderhouden. Alle middelen daarvoor moeten worden uitgeput. Dialogeren over deze aangelegenheid is zeer moeilijk. Standpunten worden ingenomen, fortificatiegordels worden opgetrokken en zelden kan men aan introspectie doen. Uiterst belangrijk is het evaluatiemoment 1998. Dit moment dient vandaag te worden voorbereid en opgestart. Minister Kelchtermans heeft ons daarover in de commissie formeel een toezegging gedaan.

Dit MAP toont duidelijk aan hoe moeilijk en hoe moeilijkzaam het debat over de duurzame ontwikkeling is. Moeilijk, omdat er concrete maatregelen moeten worden genomen. Dit mestactieplan, en de discussies die daarover de voorbije jaren werden gevoerd, zijn slechts een element, een kleine stap in de richting van wat sommigen de derde revolutie inzake de druk op het leefmilieu noemen. Momenteel uit deze druk op de leefomgeving zich in een verhoogde afvalberg, en ook in een nutriëntenberg, en in de polluerende bedreiging die daarvan uitgaat op het leefmilieu. Het antwoord hierop, en het mestactieplan is daar een onderdeel van, zal vorm geven aan de derde revolutie.

De milieurevolutie kan slechts slagen als ze steun krijgt van meer mensen dan nu het geval is. Gevestigde belangen, maar ook inertie, dienen te worden overwonnen. Om te slagen, moeten de krijtlijnen tussen spelers en toeschouwers worden uitgewist. Iedereen moet meedoen ; er moet een breed maatschappelijk draagvlak groeien. Om dit MAP te doen slagen, is de steun van de landbouwers, ook als landschapsbouwers, broodnodig. Om te slagen, zijn de inzichten van de wetenschap, en de inzet van de milieuorganisaties van wezenlijk belang. Men kan er niet omheen : het zijn volwaardige partners. In dit proces zijn er geen tegenstanders ; enkel bondgenoten.

Het verantwoord omgaan met het leefmilieu zal enkel worden gestimuleerd dank zij de opkomst van een nieuw waardenstelsel. Dit stelsel moet worden opgebouwd rond een totaalbenadering van de aarde als levend organisme, met het inherente besef dat de mens deel uitmaakt van de complexiteit van de ecosystemen. Als hij de aarde schade toebrengt, benadeelt hij zichzelf. Aan de basis van deze waardenverandering ligt het fundamentele principe van het altruïsme. De christen-democraten willen dit altruïsme een breed maatschappelijk karakter geven. Ik geloof dat wij niet de enigen zijn : ook binnen het socialisme en het liberalisme, en binnen de ecologische beweging en het democratische volksnationalisme is het altruïstisme een basisconcept. Het wordt verschillend ingekleurd, maar

Marsoul

het maakt er wezenlijk deel van uit. Er moet, vooral in dit dossier, verder gekeken worden dan het eigen ik, het beperkte eigen- of partijbelang. Het welbegrepen belang schrijft voor dat onze welvaart niet mag worden opgedreven ten koste van komende generaties.

Dit uitgangspunt ligt vervat in de notie duurzaamheid. De verarming van het leefmilieu zal de komende generatie uitsluiten van welvaart en welzijn. Daarom zullen de christen-democraten, samen met anderen, blijven ijveren voor dat betere leefmilieu. We mogen niet dulden dat landbouwers of andere groepen uit de samenleving tussen hamer en aambeeld terecht komen. Wij blijven geloven in de creatieve en constructieve kracht van het overleg. We delen het gezegde van de oude alchemisten : ook nuttige stof wordt schadelijk, als er teveel van is. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik ga niet verder in de taal van de heer Marsoul. Ik ben minder poëtisch aangelegd. Ik zal het niet hebben over de techniciteit van dit ontwerp van decreet. Ik kom ook niet terug op de grote inhoudelijke punten, die door onze fractieleider zijn aangehaald en verdedigd. Ik wil het gebeuren van vandaag situeren in een ruimer kader, namelijk in het kader van de meerderheid zoals dat door de minister-president naar voren is gebracht in zijn regeerverklaring.

Ik zal me aan deze tekst houden en uit het hoofdstuk over de kwaliteit van het Vlaamse bestuur, het onderdeel over een unieke kans voor een nieuwe politieke cultuur voorlezen. De eerste zin luidt als volgt : een nieuwe overheid, wie wordt daar beter van ? Dit kan een terechte vraag zijn, tenzij de Vlaamse overheid inderdaad het verschil maakt. In dezelfde tekst kan men lezen dat het de bedoeling is van deze Vlaamse Raad om : duidelijk en correct te zijn, begrijpbare taal te gebruiken, eenvoudig en efficiënt te zijn en zelfs om een strategisch management te voeren dat zou leiden tot een nieuw type van overheidsadministratie. Hierbij benadrukt men dat het bestuur in de toekomst minder statisch, minder bureaucratisch, minder hiërarchisch en meer dynamisch zou worden.

Na onze commissiewerking heb ik nagedacht over de betekenis van dit decreet voor ons allemaal. Dit decreet is onduidelijk, inaccuraat en onbegrijpbaar. Het beste bewijs daarvan is hier door onszelf geleverd : het is een welles-nietesspelletje geworden. Als het decreet duidelijker zou zijn, konden we veel makkelijker ons standpunt bepa-

len : of we waren voor, of we waren tegen, of we onthielden ons.

Het basiselement van de regeerverklaring, namelijk om minder bureaucratisch te zijn, bekommert me nog meer. Ik vraag me af of men er geen ogenblik heeft aan gedacht om eens te zien welke problemen de boeren eigenlijk hebben. En dan denk ik aan de bureaucratie die daar rond heerst.

Neem het me niet kwalijk, maar ik heb me afgevraagd hoe het zou zijn als ik niet alleen met mijn geest, maar ook met de handen zou willen werken, dag in, dag uit, weekend in, weekend uit. Stel dat ik boerin zou willen worden. Ik heb me afgevraagd aan welke voorwaarden ik zou moeten voldoen. Het eerste dat je – zeker in Vlaanderen – moet doen, is zorgen dat je papieren in orde zijn. Als je papieren in orde zijn, mag je alles overtreden, alles doen : de papieren zijn immers in orde. Ik kwam tot de vaststelling dat ik heel wat administratieve verplichtingen had om met een landbouwbedrijf van om het even welke aard te beginnen.

Wat ik u hier toon – er zullen zelfs mensen onder u zijn die dat niet weten – zijn formulieren die naargelang het reglement en de dienst in drie-, tien- of elfvoud moeten worden opgemaakt. Deze hebben als onderwerp : landbouwtellingen, BTW-lijsten, bewijzen van de kosten voor de BTW-aangifte, opgave eigenaars en kadastrumnummers van de bewerkte gronden, het ontwikkelingsplan opgemaakt voor de toelating van uw investeringen, uiteraard de Vlareem-vergunningen, lozingsvergunningen, melkcontrole, het bijhouden van de produktiegegevens per dier, de kwaliteitscontroles van de geroemde melk, de registratie van het quotumstelsel bij overdracht van quotumverplichte grond, de reglementering inzake het melkhuis, enzovoort.

Vanaf 1 januari 1996 komt er natuurlijk het bijhouden van een medicatieregister voor de dieren bij, er is dan ook nog Sanitel en het bijhouden van een inventaris van de veestapel. Natuurlijk is er, in verband met het mestdecreet, het invullen van de formulieren voor de Mestbank, de berekening tot regeling van de verschillende bemestingen, adviezen over gebouwen waarbij 2 landbouwdiensten advies zullen uitbrengen over de bouwvergunning en ga maar verder.

Collega's, ik wil u al deze formulieren eens ter inzage geven. Al deze formulieren moeten in orde zijn omdat de wet het zegt en we allen gehouden zijn de wetten, reglementeringen en decreten na te leven. Hiermee wil ik aantonen dat men de trein heeft gemist om de hele problematiek dichterbij de bevolking te brengen.

Mijnheer de minister, bij de behandeling van dit decreet hebt u bepaalde mensen meer bij de besluitvorming be-

De Maght-Aelbrecht

trokken dan anderen. U hebt inspraak mogelijk gemaakt, in volle openheid gewerkt : zeker wat het de algemene boerenbaronie betreft. (*Opmerking van minister Theo Kelchtermans*)

In zijn betoog stelde de heer Tobback dat het imago van de politiek heel belangrijk is. Daarom moeten we de middelen krijgen om daadwerkelijk te werken aan het verbeteren van dat democratisch systeem. Een aspect ervan is dat we minder dirigistisch mogen optreden. Dat dirigisme zit precies vervat in de definitie van de gezinsveeteeltbedrijven, omdat men via de definitie de economische herstructurering van de landbouw wil doorvoeren. Waar we echter oog voor moeten hebben is het leefmilieu. Wij moeten de bevolking aanzetten én de middelen geven om daaraan te werken. Als politici vervullen wij op dit vlak een belangrijke rol.

Wij hebben het hier in feite over een economische herstructurering. Uit de kranten en reacties van de mensen blijkt dat het hier tevens gaat over een maatschappelijke hervorming die echtscheidingen stimuleert ! Dit geheel is onbegrijpelijk voor de bevolking, en bovendien voor de overheid oncontroleerbaar. Wie gaat dit nu allemaal controleren, en wanneer ? Welk personeel zal hiertoe worden belast ? Gaat men, zoals in de commissie is gesteld, naar analogie met de stadswachters ook mestwachters aanstellen ?

Het voorliggende mestactieplan zal werkloosheid veroorzaken. Men kan die werklozen misschien opvangen op de kabinetten van de ministers, bij de Boerenbond, op de Mestbank, of men kan de opdrachten maar weer eens doorgeven aan de gemeenten. Er zal alleszins een groep mensen heel blij zijn met dit document. Het zijn de advocaten, want die zullen veel werk krijgen. De toekomst zal het uitwijzen.

In deze tijd van het jaar wensen veel mensen tijdens de feestelijkheden vrede en geluk aan elkaar. Dan gebruikt men dikwijls de bewoordingen : vrede op aarde aan alle mensen van goede wil. Geef dan ook aan de boeren nog wat levensblijheid mee, geef hen nog wat kansen om hen toe te laten hun werk te doen. Pas dan zullen wij ons steentje bijdragen aan de plicht van ieder mens om de ander te helpen.

Mijnheer de minister, Ik heb een tekst meegebracht die ik zal voorlezen en u op een kaartje wil overhandigen. Ik hoop dat u en uw collega's, die elke dag beslissingen moeten nemen, deze tekst regelmatig zullen lezen : wanneer men minister is, heeft men er geen idee van hoe afschuwelijk de dingen die men doet, kunnen overkomen bij het gewone volk. Dit zijn de woorden van de door velen ge-

waardeerde politicus, Winston Churchill. Dank u. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we hebben in de loop van deze namiddag al een heel debat meegemaakt over een uitermate gevoelsgeladen probleem dat reeds drie jaar met wisselend succes in de belangstelling staat. In mei van dit jaar zijn de Vlaamse Christen-democraten naar de verkiezingen gegaan met de belofte om prioriteit te geven aan de goedkeuring van het mestactieplan. Dit engagement werd door velen op scepticisme, zelfs op hoongelach onthaald. Het was in hun ogen onmogelijk dat de CVP met dezelfde partner uit de vorige regering tot een akkoord zou komen. Ook toen de nieuwe Vlaamse regering de ambitie formuleerde om nog voor de jaarwisseling het MAP-dossier tot een goed einde te brengen, was er ongelof alom. De kalender werd als bijzonder optimistisch afgedaan, er werd zelfs openlijk getwijfeld aan de bereidheid van de meerderheidspartijen om een mestactieplan goed te keuren.

Ons antwoord ligt vandaag ter stemming. Er is niet alleen het ontwerp van decreet, maar ook de twaalf uitvoeringsbesluiten met inbegrip van gedetailleerde kaarten. Het MAP is een zeer omvangrijk en complex geheel geworden. Het is dan ook niet moeilijk om er afzonderlijke elementen uit te pikken en die met kritiek te overladen. Het MAP is een compromis tussen milieu en landbouw en vormt een evenwichtig geheel dat in zijn globaliteit moet worden beoordeeld. Voor de CVP-fractie is de eindbalans positief.

We hebben voor dit MAP onze nek uit gestoken. We hebben onze politieke geloofwaardigheid op het spel gezet en we waren ons daar zeer goed van bewust. Wij zijn dan ook tevreden dat ons eindoordeel over dit MAP gunstig is. De CVP zal het eensgezind goedkeuren.

Het is een goede zaak dat het MAP begin 1996 van kracht wordt. Toch is er geen reden voor uitbundigheid of euforie : ook met dit MAP moet er nog veel gebeuren om het leefmilieu en de volksgezondheid te beschermen. Ook met dit MAP zal de landbouw, een sector die met enorme moeilijkheden kampt, extra investeringen en aanpassingen vragen.

Het MAP vermindert in belangrijke mate de verontreiniging door meststoffen, zonder de landbouw in Vlaanderen onleefbaar te maken. De belangrijkste vooruitgang ligt echter in het feit dat de polarisatie tussen landbouw en leefmilieu werd doorbroken. Het wederzijdse onbegrip kon worden overbrugd. Na het dovemansgesprek, de boerenkrijg en de groene revolutie zijn we erin geslaagd een entente tot stand te brengen. Dat kan de basis zijn van

De Roo

een duurzaam evenwicht tussen milieu en landbouw. Deze nieuwe geest is duidelijk gebleken tijdens de hoorzittingen die in een serene en constructieve sfeer verliepen. Dat opent nieuwe perspectieven voor de toekomst.

Evenwicht tussen leefmilieu en landbouw is de voorbije periode altijd het leidmotief van de CVP geweest. Wat men daarover ook beweert. Wij hebben van in het begin gepleit voor een mestactieplan. Het mestdecreet van 23 januari 1991 is er gekomen door de inspanningen van de Theo Kelchtermans – ook toen minister van Leefmilieu. Altijd hebben wij gezocht naar de meest evenwichtige oplossing die rekening houdt met de concrete economische en ecologische realiteit. Als vertegenwoordiger van een landelijke streek die vlakbij natuurgebieden en stedelijke regio's ligt, ben ik er mij ervan bewust hoe delicaat die opdracht is.

De CVP heeft altijd bijzonder aandacht voor de gezinsveeteeltbedrijven. Dat komt niet omdat een of andere belangengroep dat eist, maar omdat een volkspartij als de onze meer dan wie ook de concrete problemen van de duizenden landbouwersgezinnen aanvoelt. Wie stelt dat dit oneerbaar is, toont zich een slecht democraat. De familiale landbouwbedrijven zijn bijzonder kwetsbaar. De toekomst van vele jonge gezinnen die zwaar hebben geïnvesteerd staat op het spel. We spreken veel over sociale correcties wanneer ondernemingen geherstructureerd worden en wanneer werknemers moeten afvloeien ; we discussiëren daar niet over, we vinden dat billijk.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer De Roo, ik merk met veel genoegen dat u dezelfde taal spreekt als mijnheer Denys. Mag ik daaruit besluiten dat u hem straks gaat volgen ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Wat u daaruit kan besluiten, zal u straks bij de stemming zien. (*Rumoer*)

Wie een selectief gehoor heeft, stelt zich selectief op. Sociale maatregelen, sociale correcties, ook het betalen van de problemen via de vergoedingen, vinden we een mooi standpunt.

Bovendien en ik zeg dit met nadruk, wil deze positieve discriminatie, die wij altijd gevraagd hebben voor de gezinsbedrijven, nog niet zeggen dat het MAP vijandig is ten aanzien van de geïntegreerde landbouwbedrijven. Het is onjuist om te stellen dat het MAP een bepaald type veeteelt op de korrel neemt. Dit MAP viseert de milieuverontreiniging, rekening houdend met de zwakke soci-

aal-economische positie van familiale bedrijven en met de ecologische feiten. (*Opmerking van de heer André Denys*)

Het kan toch niet ontkend worden dat de schaalvergroting en intensivering van de landbouw een van de voornaamste oorzaken is van de overbesteding. Wie dit negatieve discriminatie of onrechtvaardigheid noemt, pleit er in feite voor de wet van de sterkste te laten spelen. Ik heb alle respect voor andere meningen, mijnheer Denys. U zegt : grijp niet in, laat de mensen doen en plaats de ecologische doelstellingen tussen haakjes. Met de Vlaamse Christen-democraten zullen wij dit niet toelaten. Ik herinner eraan dat de Raad van State de toepassing van de notie gezinsbedrijf niet in vraag heeft gesteld.

Als het MAP vanavond wordt goedgekeurd, zal het MAP er zijn. Laten we er dus werk van maken. Laten we het mestactieplan waar maken. Dat dit een zware klus wordt voor alle betrokkenen is duidelijk. Eenieders constructieve medewerking is onontbeerlijk. De overheden, landbouw- en milieu-organisaties hebben elk op hun terrein, een enorm belangrijke voorlichtings- en begeleidingstaak.

De voorbije dagen is nog duidelijk gebleken dat er rond het MAP grote misverstanden bestaan. Die moeten zo snel mogelijk worden uitgeklaard. Ten aanzien van de gemeenten is een betere ondersteuning nodig. Zij zullen bij de implementatie van het MAP immers een belangrijke rol toebedeeld krijgen. Zij hebben, samen met de milieuinspectie, een belangrijke controlerende opdracht en ook in het vergunningenbeleid vervullen zij een sleutelfunctie.

Ik wijs ook op de opdracht van de Mestbank. Die moet zijn dienstverlening aan de sector verbeteren en met name voldoende ondersteuning bieden aan diegenen die met afzetproblemen te kampen hebben.

Tot slot en vooral wijs ik op de verantwoordelijkheid van de landbouwers zelf. Aan hen ook om te bewijzen dat de zeer verfijnde regelingen er niet op gericht zijn om het MAP uit te hollen, af te zwakken of te ontwijken. Het zijn geen achterpoortjes maar preciseringen die ongewilde neveneffecten moeten wegwerken zonder de realisatie van de eigenlijke doelstellingen te schaden. Dit MAP is geen gemiste kans zoals sommigen beweren. Het is een kans die moet waargemaakt worden. Wij zullen de uitvoering dan ook permanent evalueren. Als blijkt dat de gestelde doelen niet worden gerealiseerd zal moeten worden bijgestuurd, zowel voor de milieu- als voor de sociaal-economische doelstellingen.

Landbouw en milieu zijn niet tegengesteld. Als wij de landbouw verdedigen, doen we dat uit sociaal-economische overwegingen maar ook op basis van ecologische motieven. Landbouw kan en moet een belangrijke rol spelen in het natuurbehoud en het vrijwaren van open ruimte.

De Roo

De zorg voor het leefmilieu is niet langer het exclusieve aandachtspunt van de groene partijen. De CVP heeft dit MAP gewild, niet voor de façade, niet om ons imago op te smukken maar vanuit een reële bekommernis voor het leefmilieu en de volksgezondheid. Dit MAP is een belangrijke eerste stap. Er wordt een onomkeerbaar proces in gang gezet naar een toekomstgerichte, duurzame landbouw, naar een landbouw die ecologisch verantwoord en tegelijk economisch leefbaar is. Het belang hiervan voor de leefomgeving voor de komende generaties mag niet onderschat worden. Het MAP verdient daarom onze goedkeuring. De CVP-fractie staat achter dit mestactieplan en zal het zonder enige twijfel met overtuiging goedkeuren. Dank u. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na deze vrij bijbelse bewoordingen van mijn voorganger – ik begrijp dat de SP moeilijk kan applaudisseren – wil ik ook kort tussenkomen.

Op technisch vlak wil ik het hebben over de correlatie tussen het mestactieplan en de ruimtelijke ordening en anderzijds over het mestactieplan en de vergoedingen.

De ruimtelijke ordening in Vlaanderen en haar ontwikkeling in de nabije toekomst heeft een belangrijke impact op het werkingsgebied van het mestactieplan. De stedenbouwkundige bestemming van landbouwgronden heeft een onmiddellijk gevolg op de exploitatiewijze ervan. De vergoedingsregeling bepaalt de leefbaarheid van het bedrijf in kwestie.

Het MAP gaat uit van de huidige stedenbouwkundige toestand, in Vlaanderen vastgelegd in de diverse gewestplannen die in 1976-1977 kracht van wet kregen. Dit wordt met zoveel woorden in de memorie van toelichting bevestigd.

Ik hoef niet het proces te maken van het tot stand komen van deze gewestplannen eind jaren zestig en hun voorontwerpen in de zeventiger jaren. Iedereen is het er onder-tussen over eens dat de afbakening van de diverse stedenbouwkundige bestemmingen in het gewestplan op een vrij discretionaire wijze gebeurden. Er was sprake van zwaar lobbywerk. Ze getuigden dikwijls van weinig goede ruimtelijke ordening. Bovendien kwamen ze tot stand in een pre-fusieperiode, waar vele steden en gemeenten eerder klein waren en geen enkele ruimtelijke en/of stedenbouwkundige visie hadden ontwikkeld.

Het is belangrijk de context te kennen waarin de diverse stedenbouwkundige bestemmingen, zoals onder andere natuurgebied, bosgebied, natuureservaatgebied, werden

vastgelegd en waar het MAP, qua gebiedsaanduiding en normering, thans uitsluitend op steunt.

De totale oppervlakte van wat men de groene gebieden noemt, zijnde natuurbos- en natuureservaatgebieden bedraagt in Vlaanderen 162.000 hectare. In deze gebieden wordt vanaf 1 januari 1998 een absolute nultbemesting opgelegd met uitzondering van de gezinsveeteeltbedrijven die reeds in 1994 gronden in deze gebieden in gebruik hadden. Het is de bedoeling van de Vlaamse regering om het Structuurplan Vlaanderen binnenkort te realiseren, waarin ondermeer de Groene Hoofdstructuur zit vervat. In deze Groene Hoofdstructuur onderscheidt men volgende bestemmingen van de groene gebieden : natuurkerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en natuurverbindingsgebieden. Ik laat de natuurverbindingsgebieden buiten beschouwing alhoewel ik me daar toch vragen over stel.

Volgens de memorie van toelichting bij de Groene Hoofdstructuur, bedraagt de oppervlakte van de natuurkerngebieden en de natuurontwikkelingsgebieden samen 325.000 hectare. Ik weet dat u mij zal antwoorden dat de natuurontwikkelingsgebieden in de groene hoofdstructuur bij de gebiedsafbakening van het MAP geen rol spelen. Uit de toelichting bij de Groene Hoofdstructuur volgt onomstotelijk dat de normering en de daaruit volgende beperkingen die op natuurkerngebieden zullen worden toegepast, op vrij korte tijd in de natuurontwikkelingsgebieden moeten worden doorgevoerd. Het ontwerp van decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu dat men aankondigde in de commissie, zal ons hierover al heel wat wijzer maken.

Met andere woorden, de oppervlakte waarop bij de totstandkoming van het structuurplan Vlaanderen met toepassing van het MAP aan nultbemesting zal worden gedaan, neemt toe met een factor drie.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Lachaert, om misverstanden te voorkomen bij het hanteren van de term natuurontwikkelingsgebied even deze verduidelijking. U associeert dit begrip uit de Groene Hoofdstructuur met het huidige ontwerpdecreet voor het MAP, waarin inderdaad ook sprake is van natuurontwikkelingsgebieden. Het betreft hier echter zeer beperkte gebieden, die ook beschreven zijn in de huidige gewestplannen maar niets te maken hebben met de notie natuurontwikkelingsgebied in de Groene Hoofdstructuur.

Iedere associatie van het begrip natuurontwikkelingsgebied met het vroegere begrip dat bij gebrek aan juridische betekenis de mensen terecht op de zenuwen werkte, getuigt van kwade trouw. Het betreft zeer beperkte gebieden, die om redenen van natuurherstel een bestemming

Kelchtermans

van natuurgebied krijgen. Zo zijn er enkele kleine stortgebieden die volgestort zijn en de nabestemming natuurgebied hadden. Zij krijgen beter natuurontwikkeling als bijzonder voorschrift mee om actief aan natuurherstel te kunnen doen.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de minister, ik weet dat de gebieden die u als natuurontwikkelingsgebieden benoemt, in Limburg alleen op bepaalde plaatsen voorkomen. Het fenomeen natuurontwikkelingsgebied op de gewestplannen bestaat alleen in de provincie Limburg. Daarover heb ik het niet.

Minister Theo Kelchtermans : Maar u associeert ze met de Groene Hoofdstructuur !

De heer Patrick Lachaert : U zal begrijpen waarom. Wij kijken immers uit naar wat daarmee zal gebeuren in uw ontwerpdecreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De natuurontwikkelingsgebieden voorzien in de groene hoofdstructuur zullen op korte termijn de bestemming natuurkerngebied worden. Dat ligt in de lijn van de filosofie van de groene hoofdstructuur. Als die oppervlakte wordt toegevoegd aan de oppervlakte van de natuurkerngebieden, komen we tot een uitbreiding van de huidige groene gebieden met een factor 3. Wij zullen de bepalingen ter zake afwachten, maar als jurist heb ik daar nu al een pak vragen bij.

De VLD is van oordeel dat het vergoedingssysteem waarvan sprake in artikel 13 van het MAP, veelal niet bestaat of gebrekkig wordt georganiseerd. Er wordt in geen enkele vergoeding voorzien voor bedrijven die wegens de opgelegde beperkingen tot afbouw worden gedwongen, noch voor de bedrijven die door de verscherpte uitrijregeling met een opbrengstverlaging worden geconfronteerd, noch voor de bedrijven die verliezen lijden door de verstrenging van de normen voor fosfaatverzadigde gronden, noch voor de bedrijven met gronden in waterwingebieden van het type I – overigens een onaanvaardbare discriminatie -, noch voor de bedrijfsgebouwen die met toepassing van het MAP moeten worden geherlocaliseerd en de gronden waarop andere gewassen dan gras of maïs worden geteeld. Verder compenseert het systeem van vergoedingen niet de volledig geleden schade. Zij worden immers forfaitair vastgesteld en begroot.

In de commissie wees de minister een billijke vergoedingsregeling af met de doodoener dat het reëel geleden verlies zeer moeilijk bepaalbaar is. Daarom gaat zijn voorkeur uit naar een forfaitaire regeling. De wijze van vergoeding toegepast bij onteigeningsprocedures, in der minne of in rechte kan als voorbeeld dienen.

Het inbouwen van een discretionaire bevoegdheid voor de Vlaamse regering om ook voor andere dan gezinsbe-

drijven ontheffingen te verlenen laat alle wegen open, ook deze naar willekeur en cliëntelisme uit een welbepaalde en bekende hoek. De gelijkheid in de behandeling van de burger, in dit geval als bedrijfsvoerder, wordt op de helling gezet.

Ten slotte houdt het MAP geen rekening met het algemeen principe van artikel 16 van de gecoördineerde Grondwet dat onteigening door de overheid slechts mogelijk maakt na een voorafgaandelijke en billijke vergoeding van overheidswege voor zowel de pachter als de eigenaar van de landbouwgronden. Op basis van dit grondwettelijke principe is het onaanvaardbaar dat niet-gezinsveeteeltbedrijven niet voor onteigening in aanmerking kunnen komen, de pachter-producent wel aanspraak kan maken op vergoedingen en de eigenaar-producent niet, de vergoedingen slechts één maal overdraagbaar zijn namelijk bij de overdracht van een bedrijf tussen ouders en kinderen en niet tussen landbouwers en derden, zodat in dit laatste geval de betrokken bedrijven de facto uit de landbouwsector zullen verdwijnen.

De eigenaar van landbouwgronden waarvoor verscherpte normen gelden, wordt met de dode hand geslagen. Hij kan wachten op een vergoeding van het patrimoniumverlies tot op het ogenblik dat de overheid zal bereid zijn om de gronden aan te kopen. Ik geef twee concrete voorbeelden : de Assebroekse Meersen rond Brugge, en de Scheldevallei tussen Gent en Oudenaarde. De overheid heeft nu al geen geld meer. Wat zou zij geld hebben om al de gronden op te kopen die zij met de dode hand beslaat ?

Deze korte schets betreft het niet voorzien van vergoedingen voor bepaalde schade, de gebrekkige organisatie van de vergoedingen, en het miskennen van het grondwettelijk recht inzake onteigening. Zij duidt zonder meer op een zware aantasting van de fundamentele rechten van de gebruiker en de eigenaar. De VLD kan hier geenszins mee instemmen. De milieuproblematiek in het algemeen en het MAP in het bijzonder mag geen schamplap worden om ernstige inbreuken op de individuele burgerrechten achter te verbergen.

Ook de VLD is voor de bescherming van het milieu, maar dan wel in een correcte benadering met betrekking tot de rechten en plichten van iedereen. Dit is blijkbaar niet de visie van de meerderheid. De burger wachten dan ook zware tijden bij iedere decretale en andere regeling van de milieuproblematiek. Een en ander zal bovendien leiden tot een waaier van discussies over toepassing en interpretatie en een pak juridische betwistingen. De vraag is wie hier beter van wordt. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Bril heeft het woord.

De heer Louis Bril (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil voor de heer

Bril

Timmermans duidelijk stellen dat de VLD hier niet staat namens de grootindustrie. Ik persoonlijk heb voor 50 procent mijn roots in landbouwkringen. Ik weet dus welke problemen zich daar voor het ogenblik stellen. Ik wil het hier dan ook hebben over de sociaal-economische aspecten. Die zijn ronduit rampzalig. De Vlaamse regering spreekt van een integrale schadevergoeding. Bij nader inzicht neemt zij duidelijk een loopje met de werkelijkheid.

Laten wij eerst de gronden in beschouwing nemen die in natuurreservaten, bos- en natuurgebieden liggen. Het gaat hier om ongeveer 32.000 hectare en 1.600 bedrijven, die kunnen worden onteigend. Wij constateren dat wel de gronden, maar niet de bedrijfsgebouwen, de stallen en de woningen in aanmerking kunnen komen voor onteigening. Hoe moeten de getroffen landbouwer en zijn gezin elders herbeginnen ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, vóór de heer Bril zijn argumentatie ontwikkelt zou ik hem willen zeggen dat juist dit aspect in de commissie gewijzigd is. Ook bebouwde eigendommen kunnen worden aangekocht.

De heer Louis Bril : Mijnheer de minister, wij zullen u dankbaar zijn als we dit kunnen terugvinden in een memorie van toelichting.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister, u bent op deze problematiek ingegaan naar aanleiding van een amendement dat ik heb ingediend in de commissie. Uw bewering klopt als de bedrijfsgebouwen, de stallen en de woning, ook in de natuurreservaten liggen. Als die gebouwen echter buiten de natuurreservaten liggen, en de gronden erbinnen, kunnen alleen de gronden onteigend worden. Dan zit die landbouwer daar met zijn gebouwen, maar zonder grond. Welk vermogen vertegenwoordigen die gebouwen dan nog ?

Dat is het patrimoniumverlies dat niet wordt vergoed. Zolang op dat vlak niets gebeurt, kunnen wij niet akkoord gaan. Daarom zal ik dit amendement straks verdedigen. Wat is immers een landbouwer met zijn stellingen en zijn woningen als hij geen cultuurgronden meer heeft om op te werken ? Daar is het hem om te doen. Het zou nogal kras zijn dat de gebouwen en stallingen die in natuurreservaten liggen, niet zouden kunnen worden onteigend. Maar het andere is evenzeer zo.

De heer Louis Bril : Vandaar mijn interesse voor de memorie van toelichting, waarin we dit hopen terug te vinden.

Mijnheer de minister, de situatie is nog veel erger voor de niet-gezinsveeteeltbedrijven, die finaal niet meer aan bemesting kunnen doen en ten slotte totaal zullen moeten stoppen met hun activiteiten. Jonge landbouwers hebben de laatste jaren vrij zware investeringen en overnames moeten doen om het ouderlijke bedrijf voort te zetten. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat er in dit land duidelijk met twee maten en twee gewichten wordt gemeten. De heer De Roo heeft daarstraks verwezen naar de gouden handdruk voor de arbeiders en bedienden bij een bedrijfssluiting. Maar quid wat de landbouw betreft ? Er is duidelijk slechts sprake van een aalmoes. Mijnheer De Roo, de vertegenwoordigers van de Boerenbond zouden in de leer moeten gaan bij uw collega's van het ACW en die aalmoes moeten ombuigen naar een gouden handdruk. Dit zou volgens mij heel wat rechtvaardiger zijn.

Ten tweede zijn er de gronden die gelegen zijn in gebieden met gebiedsgerichte verscherping. Dit zijn gebieden met strengere bemestingsnormen en met een strengere uitrijregeling. Men heeft geen enkel recht op een patrimoniumverlies, hoewel de grond moet worden verkocht. Wie zou die fel in waarde verminderde grond kopen ? Als de landbouwer de grond niet verkoopt, heeft hij geen recht op het patrimoniumverlies. Van een zelfmoordtherapie gesproken. Is dit de nieuwe sociale stijl van de huidige meerderheid ? Proficiat, maar dit zou ik toch zeker niet op mijn geweten willen hebben. Het is toch logisch dat de landbouwer vraagt om voor alles, ook voor de gebouwen in om het even welke omstandigheden, te worden onteigend. Dan pas kan men spreken van een integrale vergoeding. Als dit niet gebeurt, wordt in totaal ongeveer 90.000 hectare Vlaamse landbouwgrond zonder een billijke vergoeding aan zijn bestemming onttrokken.

Hoe zit het met de gevolgen voor de tewerkstelling ? Ik heb de indruk dat tewerkstelling blijkbaar een minimale zorg is voor deze gewestregering. Zelfs de SP hoor ik weinig ageren als het om tewerkstelling gaat. Dit moet toch ook hun zorg zijn. Ik geef een paar cijfers van professor Viaene van de RUG. De waarde van de veestapel in Vlaanderen bedraagt ongeveer 130 miljard frank en 76 procent van de Belgische veestapel bevindt zich in Vlaanderen. Wanneer we er de waarde van de toeleveringsbedrijven, veevoederbedrijven, stallenbouw, enzovoort aan toevoegen, komen we aan een totale waarde van ongeveer 375 miljard frank en een tewerkstelling in de toeleveringsbedrijven van zo'n 70.000 mensen. Toen we het eerste MAP onder de loop namen en probeerden te berekenen hoe groot het verlies aan arbeidsplaatsen zou zijn, kwamen we uit op ongeveer 15.000 à 20.000 arbeidsplaatsen. Volgens snelle berekeningen zouden ongeveer 10.000 plaatsen verloren gaan. Ik heb dan ook de indruk dat sommigen onvoldoende de draagwijdte beseffen van deze

Bril

drastische vierledige hervorming, want zo moet ik het toch wel noemen.

Het is in de eerste plaats een landbouwhervorming. Het gaat om de indeling in gebieden. Denk maar aan de gewestplannen, die aan de basis liggen van de delokalisatie van heel wat bedrijven. Deze bedrijven, die 20 à 25 jaar geleden werden gebouwd met een correcte bouwvergunning en een onderzoek de comodo et de incommodo, zijn plotseling zonevreemd geworden en verdwijnen naar Henegouwen of naar het noorden van Frankrijk. Zo zijn 18.000 à 20.000 arbeidsplaatsen verloren gegaan in West-Vlaanderen. Moeten we misschien terug naar de situatie van de negentiende eeuw en het begin van de twintigste eeuw, toen heel wat jonge landbouwers uitweken naar de Verenigde Staten van Amerika, Canada en Frankrijk ? Nu kan het ook Oost-Duitsland, Polen of Hongarije worden. Is het dat wat men werkelijk beoogt ? En in welke mate kan een bedrijf gelegen in fosfaat- en nitraatgevoelige gebieden nog omschakelen van een open naar een gesloten bedrijf ; een van de sanitaire voorwaarden van de federale regering. Hoe moet men de flagrante tegenstelling tussen wat hier voorligt en wat de eisen van de federale regering zijn, overstijgen ? De landbouwhervorming is dus nefast ; zoveel is duidelijk.

Twee : inkomstenderving, inkomstenhervorming. Ik hoop dat daarover elke uitleg overbodig is.

Ten derde. Het betreft ook een economische hervorming : de overheid grijpt drastisch in de bedrijfseconomische uitbating van het landbouwbedrijf in. We zullen in de toekomst te maken krijgen met twee soorten landbouwers, in gezinsveeteeltbedrijven en niet-gezinsveeteeltbedrijven. Een landbouwer in een niet-gezinsveeteeltbedrijf, die via integratie probeert om een gedeelte van zijn inkomsten veilig te stellen, mag geen burenregeling treffen om zijn mest uit te voeren. En straks, wanneer zijn vergunning vervalt, moet hij 25 percent van zijn productiequotum inleveren. Weet u wat dit betekent ? En praktisch al deze bedrijven zijn familiale bedrijven. En straks, wanneer het structuurplan Vlaanderen ter sprake komt, zal de ramp die hen overkomt nog veel erger worden.

Ten slotte, maar niet in het minst, en ik kijk nu vooral in de richting van de CVP : het betreft ook een maatschappelijke hervorming. Bepaalde kranten hebben op hun voorpagina reeds bericht over landbouwfamilies die, tot wanhoop gedreven, om te overleven overgaan tot het aanvragen van een echtscheiding, van een scheiding van tafel en bed. Is het dat wat u voor ogen had ? In dat geval moet ik u feliciteren. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Alle sprekers zijn aan het woord geweest. Minister Kelchtermans heeft het woord voor een repliek.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik denk dat wij het allemaal eens zijn om te besluiten dat over dit mestactieplan ongeveer alles is gezegd, en wel in die mate dat niet alles kapotgepraat is, maar wel dat alle argumenten voor of tegen aan bod zijn gekomen.

Bijgevolg denk ik dat, zonder tegenover het parlement oneerbiedig te willen zijn, de illusie mag verdwijnen dat wij er nog kunnen in slagen om mensen in de ene of de andere zin te overtuigen. Het standpunt van eenieder, met inbegrip van alle aangebrachte nuanceringsen, staat vast. Mevrouw De Maght – misschien is ze hier nu niet aanwezig ; een andere kalender zal haar dat misschien niet toelaten (*Rumoer*) – heeft hier een karikatuur gemaakt van de complexiteit van de regelgeving die misschien het gevolg is van een teveel aan deskundigheid, waarbij men zelfs de nuanceringsen in vele opzichten ook heeft willen regelen.

Ik ga met haar akkoord : we zouden een zeer eenvoudig mestactieplan hebben kunnen voorstellen met enkele vuistregels en heel uniforme normen, met een uitrijregeling met twee of drie data en zonder de verschillende gebieden te onderscheiden. Dat is het meest eenvoudige mestactieplan, dat we ons kunnen indenken. Zouden de mensen dan tevreden zijn ? Ik denk dat de landbouwers de eersten zouden zijn om, samen met zij die bekommerd zijn om het milieu, de onrechtvaardigheid van deze lineaire aanpak te veroordelen. Vlaanderen is nu eenmaal niet homogeen. Heel wat tussenkomsten vertrekken immers van een onvoldoende differentiëring.

Ik ben een groot voorstander van de milieubeleidsovereenkomsten. We moeten de mensen kunnen overtuigen en op vrijwillige basis bij het probleem betrekken. Iedereen is voorstander van een samenwerkingsverband tussen sectoren, beroepen en het beleid. De complexiteit van de problematiek leidt echter tot een grote verscheidenheid aan oplossingen.

Ik herinner mij de tussenkomst van de heer Van Aperen en van mevrouw De Maght, die de landbouwers naar de mond hebben gepraat. Iedereen heeft er echter voordeel bij dat we de problemen bij naam noemen en er oplossingen voor zoeken. Dat is de evenwichtsoefening geweest, en ik schaam me niet over deze aanpak. Wij bouwen voort op het basiswerk van de vorige Vlaamse regering. Het belangrijkste van wat toen werd afgesproken, hebben we integraal behouden. Ik richt me hierbij specifiek tot mijn collega Sauwens, die dit zal kunnen bevestigen. De vier belangrijke knelpunten zijn uiteindelijk verduidelijkt in een regeerakkoord, omdat men wist dat er duidelijke afspraken moesten worden gemaakt.

Dat ging dan vooral over de uitrijregeling, waaraan in de commissie, om milieu- en landbouwkundige redenen ver-

Kelchtermans

beteringen werden aangebracht. Dit geldt ook voor de normen die integraal werden behouden. De eindnormen zijn indicatief. Het houdt in dat als men er van afwijkt, men zeer goed redenen moet hebben om dat te doen. Indicatief in 2002, met een evaluatie startend op zeer formele wijze in 1998, met in feite een blijvend karakter. De evaluatie kan letterlijk gezien evenzeer betekenen dat de normen strenger of minder streng worden. Dat is de betekenis van evaluatie en zo dient indicatief begrepen te worden.

Dat betekent dat we ons niet aan een dogma vastpinnen : anders zou de evaluatie van 1998 voor een groot gedeelte haar betekenis verliezen. Wat we hier hebben afgesproken is eigenlijk een explicitering en een verduidelijking van wat in vorige mestactieplannen overeen was gekomen.

Een derde belangrijk punt, waar het regeerakkoord zich zeer duidelijk over uitsprak, was het gebiedsgericht beleid alsook de specifieke regelingen die we hiervoor dienden uit te werken. Er werden concrete vaststellingen gedaan : wat in het verleden als storend overkwam, omdat het zo volumineus was en dus ook een bedreigende indruk gaf, zou opnieuw worden onderzocht. Ik heb het hier onder andere over de vele beperkingen die we in de oppervlaktewaterwingebieden en de grondwaterwingebieden, de nitraatgevoelige gebieden, hadden opgelegd. De kaarten zijn inmiddels verijnd. Eenmaal de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd over wat door de Vlaamse regering werd afgebakend, kunnen we iedereen recht in de ogen kijken.

De norm is hier de volksgezondheid geweest. De eerste verantwoordelijken zijn de drinkwatermaatschappijen, geassisteerd door mensen met een zeer goede terreinkennis.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, u geeft een algemene beschouwing. Toch heb ik – zelfs na een hele dag het debat gevolgd te hebben – nog een aantal vragen omtrent de gebiedsafbakening. Misschien kan u enige verduidelijkingen verstrekken.

Ik zal het niet complex maken en beperk me hier tot een streek die u zelf vrij goed kent, namelijk Zuid-Limburg en de Maasstreek. Men kan de vergelijking maken met hoe de kaart oorspronkelijk ingekleurd was – met het MAP van de heer De Batselier – en hoe ze er uiteindelijk uit ziet.

In het zuiden begin ik bij de Heersiaanse formatie, aanvankelijk een heel kwetsbaar gebied dat oorspronkelijk in zone A gezet werd om er vervolgens uit verwijderd te worden : waarom is me niet onmiddellijk duidelijk. In

Riemst heb je studies van de professoren Autenboer en De Smedt, die stellen dat er nauwelijks een probleem is, behalve dan voor de streek Zichen-Zussen-Bolder.

Men ziet dat er op wetenschappelijke basis nauwelijks een probleem is, en dat stalen die door de bodemkundige dienst van België zijn genomen bewijzen dat de nitraatgehaltes lager liggen dan de Europese normen, ze toch een stuk strenger zijn dan wat in Vlaanderen geldt.

Ik wil het ook even hebben over Voeren, oorspronkelijk ook een zone A-gebied. Dat is er nu uitgelicht – ik weet niet of dat de schaduw is van Happart. Een en ander is mij niet helemaal duidelijk, want dat is eigenlijk een krijtgebied, en alle andere krijtgebieden zitten toch ook voor een stuk in zone A.

Ik kom dan in het Maasland terecht, want u bent streng tegenover deze streek, waar de mensen met de rug tegen de muur worden gezet. Ook daar is het opvallend dat van de streken die allemaal in de zone A liggen, er één gemeente aan de regeling ontsnapt ; namelijk Kinrooi. Een en ander is mij niet duidelijk. Ik had graag geweten welke criteria hier hebben gespeeld. Wat waren uw motieven om hier wijzigingen aan te brengen, en is dat inderdaad op wetenschappelijke grond gebeurd ?

Minister Theo Kelchtermans : De inperking van de kaart zoals u ze beschrijft is gebeurd op basis van de evaluatie zoals ik die heb aangehaald. Er zijn twee lijnen in getrokken, enerzijds daar waar de verscherping geldt, en anderzijds een lijn waar de kritische grens zich situeert. Er moeten op termijn ook andere maatregelen voor beide gebieden worden ingevoerd, bijvoorbeeld in de gebieden die u hebt opgenoemd. Bij integraal waterbeheer, waterlopen eerste categorie, waterboringen en werken van Aquafin worden een aantal bijkomende voorwaarden opgelegd. Daarom wordt dit onderscheid gemaakt.

Ik weet dat er enige discussie is in het gebied rond Riemst, maar de wetenschappers spreken elkaar soms tegen. Er is een zone die voor de ene als nitraatgevoelig moet worden weerhouden, en waarvoor de andere beperkingen nodig zijn. De discussie is nog niet helemaal gesloten.

In het gebied zelf waar de arcering aanwezig is, zal de gebiedsgerichte verscherping integraal van toepassing zijn, en dat gebied is ongeveer één derde van wat het vroeger was. De evaluatie is uitsluitend op wetenschappelijke basis gebeurd, eveneens met het oog op de beoordeling in functie van waterwinning voor de Vlaamse Maatschappij voor de Watervoorziening en onze eigen afdeling Water binnen Aminal.

De heer Marino Keulen : Voor u ligt de zaak nog open en kunnen nog wijzigingen worden aangebracht. De streken

Keulen

waar ik het over had zaten in een zone A en zitten nu in een gebied met verscherpte aandacht. Dat geeft de boeren bijkomende mogelijkheden – en ik gun hen dat –, maar waarom geldt het niet voor andere gebieden ?

Er zijn meerdere instanties die aangeven dat er zich nauwelijks een probleem stelt. Er is ooit een studie geweest van het Lisec waarvoor één staal is genomen. Achteraf hebben de Bodemkundige Dienst van België en nog andere instanties meerdere representatieve stalen genomen. Zij concluderen dat de waarden een heel stuk lager liggen dan de Europese normen.

Minister Theo Kelchtermans : Wat de gebiedsgerichte verscherping betreft, vind ik dat de eer moet gaan naar diegenen die het vooroverleg hebben gevoerd. Ik moet toegeven dat men tot zeer inventieve oplossingen is gekomen. Het principe van de nultbemesting blijft, maar de ambtshalve ontheffing wordt voorzien.

Op het vlak van de stand still en het vergunningenbeleid was er een belangrijke discussie, waar wij het globale principe overeind houden en op basis van de productiecijfers sociale correcties kunnen aanbrengen in functie van familiebedrijven.

De heer Marino Keulen : Inzake Voeren blijf ik evenwel op mijn honger zitten.

Minister Theo Kelchtermans : Pleit u ervoor dat Voeren erbij komt ?

De heer Marino Keulen : U moet de zaken niet omkeren. U heeft de kaart gemaakt ! Ik stel u nu een vraag om duidelijkheid te krijgen. Ik pleit nergens voor, het MAP is van u afkomstig, en ik vraag gewoon een verklaring voor uw beslissing.

Minister Theo Kelchtermans : Bij de evaluatie was Voeren, ook tot mijn verrassing, niet meer weerhouden. Ik sluit mij aan bij de evaluatie ter zake.

Met dit ontwerp van decreet hebben we de dialoog tussen natuur en landbouw terug op gang gekregen. De manier waarop het overleg is gevoerd, laat het beste verhopend voor de discussies die nog zullen volgen. Na dit ontwerp van decreet zullen we op dezelfde manier streven naar een decreet voor natuurbehoud.

Zij die de participatie van de milieubeweging hebben gehaald, zullen moeten vaststellen dat hun idee achterhaald is. We waarderen ten eerste de positieve inbreng van de milieubeweging, ook bij de voorbereiding van het beleid.

Ik zou hier nog enkele persoonlijke bedenkingen aan willen toevoegen. De evaluatie zal vanaf 1 januari mee wor-

den opgestart. Er is uitdrukkelijk afgesproken dat er een opvolgingscommissie zal worden aangesteld om de uitvoering van het mestactieplan te controleren. We sluiten ook niet uit dat er een evaluatie komt voor 1998 om eventueel ongewenste effecten tijdig te kunnen bijsturen. Aan de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, werd uitdrukkelijk meegedeeld dat ook integrale vergoedingen noodzakelijk zijn. Als er in de zogenaamde verscherpte gebieden bijkomende kosten ontstaan, dan moeten deze worden vergoed. Evenzeer kan men in de grote gebieden vragen dat de Mestbank in ruil voor deze kostenvergoedingen, de afzet van de mest voor zijn rekening zou nemen.

Ik denk dat we een bevredigend antwoord hebben gegeven aan de landbouwers uit de grote, compacte gebieden van Kluizen en het Maasland die klagen dat zij minder mogelijkheden zullen hebben dan vroeger om het mest af te zetten. Zij krijgen hiervoor een vergoeding. Als zij van die vergoeding afzien, neemt de Mestbank deze regeling over. Hun probleem wordt bijgevolg opgelost.

Het MAP-decreet is zeer ingewikkeld. De regering beseft dit en zal vanaf begin 1996 een campagne voeren om te informeren en te sensibiliseren. We zullen de gemeenten en de provincies daarbij betrekken. Dat is de enige kans op succes. Het is een illusie te menen dat men het probleem van 70.000 bedrijven in Vlaanderen kan oplossen met alleen maar een decreet. We moeten de bedrijfsleiders ervan overtuigen dat dit decreet ook in hun voordeel is. De beroepsorganisaties zullen hierbij een heel belangrijke opdracht krijgen. Als dat niet lukt, zullen we bij de evaluatie in 1998 voor verrassingen komen te staan en nieuwe maatregelen moeten nemen. Maar ik ben ervan overtuigd dat dat niet het geval zal zijn.

Het beleid inzake vergunningen zal beperkingen opleggen aan de sector. We hebben nu eenmaal een aantal keuzes gemaakt, zoals gebleken is uit de discussie over het onderscheid tussen familiaal bedrijf en industrieel bedrijf. Die keuzes werden geïnspireerd door de zorg voor een beter leefmilieu. Als men productiequota aanvaardt, moet men daaruit de consequenties trekken inzake vergunningen. We moeten echter wel vermijden dat de beperkingen inzake vergunningen leiden tot een handel in vergunningen en quota, zoals dat het geval is in andere sectoren.

Het slib van onze waterzuiveringsstations wordt nog altijd op landbouwgrond gespreid. Daardoor worden ook nutriënten en vooral fosfaten aangevoerd en dat kan leiden tot moeilijkheden, vooral als men voor fosfaatverzadigde gronden beperkingen invoert. Daarom moeten we zo snel mogelijk een oplossing zoeken voor het probleem van het slib. Het slibdecreet waarover we in Vlaanderen al jaren spreken, moet er zo snel mogelijk komen.

Kelchtermans

De discussie in de commissie over het onderscheid tussen familiebedrijf en industrieel bedrijf en het probleem van de werkgelegenheid dat daarmee verbonden is, was zeer zinnig. Op een vraag van de heer Denys over de effecten van integratie op de werkgelegenheid kwam een zeer opmerkelijk antwoord van de heer Van de Walle van het Vlaams Agrarisch Centrum. De heer Denys vroeg hem of er meer mensen in de landbouw zouden werken als de integratie niet zou bestaan. De heer Van de Walle schatte dat ongeveer tweemaal zoveel mensen in de landbouw zouden werken. Over een lange periode verdient de zelfstandige ten minste de helft meer inkomen per varken dan de mensen die onder contract werken. Als iemand zou denken dat die cijfers gewoon op verbeelding zouden berusten, dan herinner ik eraan dat het Vlaams Agrarisch Centrum ongeveer duizend bedrijven begeleidt en dat het de boekhouding van vele grote bedrijven bijhoudt. Dit heeft zware consequenties voor Vlaanderen. De tewerkstelling in de landbouw kan worden verdubbeld met dezelfde milieudruk. Men kan ook met dezelfde tewerkstelling de milieudruk halveren. Het inkomen blijft in beide gevallen gelijk.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik wens niet dieper op de discussie in te gaan.

Het is juist wat de vertegenwoordiger van het VSC heeft gezegd. Maar 's anderendaags hebben er andere getuigen gesproken die hebben aangetoond, dat indien er de laatste 30 – 40 jaar geen contractteelt was geweest, het banenverlies in de sector nog veel groter zou zijn.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : In diezelfde discussie zijn we u een eind tegemoet gekomen. U heeft terecht gevraagd dat men niet te snel met de afbouw van de grote bedrijven zou starten. Ik denk dat we dat kunnen verdedigen, ook al hanteren we het -25 percent quotum om correcties aan te brengen bij gezinsbedrijven.

Indien er een marge vrijkomt in het vergunningenbeleid zal die in eerste instantie aangewend worden voor de gezinsbedrijven. Ik denk dat we met een uitstel van 1 jaar in staat moeten zijn om een precieze inventaris op te stellen van alle slapende vergunningen. We moeten hun precieze volume kennen en het cijfer hebben van de dierenbezetting in Vlaanderen. Dan zullen we kunnen oordelen over de draagwijdte van onze beslissing. Bij het hernieuwen van de vergunningen in 1997 kunnen we de quota – van 169 en 75 miljoen kilogram – streng aanhouden. In ieder geval is er in 1998 een grote evaluatie.

Ik ben het volledig eens met collega Tobback. Ik steun de suggestie dat we die controle van in het begin en minutieus moeten uitvoeren. We hebben een goed voorstel om permanent en regelmatig te werken, eventueel met evaluaties in de commissie Leefmilieu. De voorzitter kan trouwens zelf initiatieven nemen.

Ik heb op vele andere vragen geantwoord. Misschien nog deze van de heer Sauwens, waarin hij zegt dat de Raad van State opmerkingen gemaakt heeft over de normen. Nee, de Raad van State heeft geen enkele opmerking gemaakt over de normen, zelfs niet over de indicatieve norm. Dat gebeurde wel bij een vorig ontwerp.

Een aantal vragen van collega Dua heeft collega Van Looy beantwoord met heel wat veldkennis. Hij heeft het verschil tussen en de voor- en nadelen van de prijsgarantiecontracten en van integratie uitgelegd.

Ik ben het niet eens met collega Dua wanneer ze zegt dat dit decreet geen oplossing zal zijn. We komen voor de eerste keer met een realistisch plan in samenwerking met de sector en met steun van de milieu-organisaties. Dat alleen zal de discussie in belangrijke mate verbeteren. De schrik voor de pijn is vaak de ergste pijn. Tot op heden heeft de landbouwsector vooral schrik gehad. Nu zal men met de realiteit geconfronteerd worden. Ik ben ervan overtuigd dat de pijn veel kleiner zal zijn dan de vrees voor de pijn geweest is. We mogen geen problemen met elkaar verwarren, dat is een belangrijke les die we hieruit moeten trekken. Indien we dit vermeden hadden, stonden we nu al veel verder.

Afsluitend bevestig ik nog eens uitdrukkelijk, in het bijzonder naar de heer Timmermans toe, dat er werk zal worden gemaakt van het aanvullende luik. Ik wil iedereen nogmaals bedanken, vooral de mensen van de meerderheid die hun verantwoordelijkheid hebben genomen. Ook in de commissie werd de materie op een correcte wijze behandeld ; daarvan was ik zelf getuige. De manoeuvreerruimte was zeer beperkt maar op een twee-, drietal belangrijke onderdelen hebben we wijzigingen aanvaard, zoals mevrouw Dua al bevestigde. Ook de heren Denys en Wymeersch weten dat we rekening hebben gehouden met hun bedenkingen.

Ten slotte wil ik u, mijnheer de voorzitter, danken voor de wijze waarop u de voorbije jaren in vaak moeilijke omstandigheden dit debat heeft moeten voeren. De discussies van toen hebben ongetwijfeld de oplossingen van nu mogelijk gemaakt. Ik dank u. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord in de algemene bespreking ? (*Neen*)

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Ik kom niet meer tussen in de artikelsgewijze bespreking. Ik wil ook niemand meer overtuigen. We hadden vanuit onze fractie nog twee amendementen, die ik nu even kort wil toelichten. Ik wil graag vernemen of men bereid is deze amendementen goed te keuren ; de minister heeft daarop tot hertoe niet geantwoord.

Het gaat over een amendement op artikel 3, waarbij we een paragraaf 3 willen toevoegen en een amendement op artikel 26 waarbij we in secundaire orde iets willen toevoegen. Weten of men deze amendementen aanvaardt, is belangrijk om ons stemgedrag te kunnen bepalen.

Deze twee amendementen voorzien twee zaken. Op de eerste plaats willen wij de discriminerende maatregelen voor de niet-gezinsbedrijven bevrozen tot eind 1998. Ten tweede verzoeken we ook, met het tweede amendement, om de vermindering van de produktie van de vergunning van 25 percent niet toe te passen tot eind 1998.

Mijnheer de minister, we vinden dit noodzakelijk omdat u telkens verwijst naar een evaluatie, omdat u de indruk geeft dat dit niet zou kunnen worden toegepast. Maar als men dan langs de andere kant de SP-leden hoort, dan hebben we daaromtrent alle onzekerheid.

Welnu, collega's, mijnheer de minister, het is duidelijk dat indien we hier niet legistisch een overgangperiode voorzien, de grootste rechtsonzekerheid en bedrijfsonzekerheid zal heersen bij die bedrijven die niet behoren tot de gezinsbedrijven. Om dit te vermijden wensen we in dit decreet twee overgangsmaatregelen te voorzien. Indien dat niet gebeurt, moet ik u zeggen dat de VLD tegen dit ontwerp van decreet zal stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter : Dank u wel, mijnheer Denys.

Artikelsgewijze bespreking

Hiermee is de algemene bespreking gesloten. Dan starten we nu met de artikelsgewijze bespreking. De door de commissie aangenomen tekst wordt hiermee als basis van de bespreking genomen.

Artikel 1

In artikel 1 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, worden de woorden "artikel 107 quater" vervangen door de woorden "artikel 39".

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 2

Dit decreet heeft tot doel de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de produktie en het gebruik van meststoffen.

Voor de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° grond : dat deel van de bodem dat wordt gebruikt of is bestemd als voedingsbodem voor planten ;

2° cultuurgrond : grond in vaste ligging die wordt gebruikt of bestemd is als voedingsbodem voor de land- en tuinbouwgewassen en voor de boomkwekerijen ;

3° vee : alle voor gebruiks- of winstdoeleinden gehouden dieren die voorkomen op de lijst in artikel 5 van dit decreet ;

4° inrichting :

– een milieu-technische eenheid waar vee wordt gehouden ;

– een exploitatie bestemd voor landbouw- of tuinbouwproduktie, omvattende één of meer gebouwen of installaties of gedeelten ervan ;

5° nieuwe inrichting : een inrichting waarvan, voor wat betreft het aanslagjaar 1993, voor 29 september 1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank ;

6° bestaande landbouwinrichting : een inrichting die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning niet als hinderlijke inrichting is ingedeeld in één of meer rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5, en waarvan minstens voor wat betreft aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank ;

7° bestaande veeteeltinrichting : een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als hinderlijk is ingedeeld in één of meer rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5 en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan minstens voor wat betreft aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank. In de aangifte die op de inrichting betrekking heeft, moeten de dieren zijn aangegeven.

Worden in het kader van de toepassing van dit decreet ook als bestaande veeteeltinrichting beschouwd de inrichtingen waarvoor na 1 september 1991 en voor 1 september 1995 de definitieve bouwvergunning en milieuvergunning werden bekomen en die aan de vereiste aangifteplicht in het kader van dit decreet hebben voldaan ;

Voorzitter

8° entiteit : een inrichting of een deel van een inrichting samen met de oppervlakte cultuurgrond die bij die inrichting of dat deel van de inrichting behoort, en waarvan het eventueel erin gehouden vee behoort tot éénzelfde eigenaar ;

9° tot de entiteit behorende oppervlakte cultuurgronden : de door de producent of gebruiker geëxploiteerde oppervlakte cultuurgrond die tot de entiteit behoren ingevolge eigendom, vruchtgebruik, erfpacht, opstal of een pachtovereenkomst ;

10° bedrijf : een of meerdere entiteiten ;

worden als één bedrijf beschouwd : meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van :

– eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon ;

– echtgenoten of leden van eenzelfde gezin ;

– een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;

– verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;

– ondernemingen die in rechte of in feite bindingen hebben op het vlak van personen en/of kapitaal en/of beleid ;

11° de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden :

– voor bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 2bis : de binnen het Vlaamse Gewest, of in aan het Vlaamse Gewest grenzende gemeenten gelegen, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, gelimiteerd tot enerzijds 75 ha en tot anderzijds de tot het bedrijf behorende binnen het Vlaamse Gewest of in aan het Vlaamse Gewest aangrenzende gemeenten gelegen oppervlakte cultuurgronden zoals opgegeven in de aangifte met betrekking tot de bedrijfssituatie 1993 ;

– bij wijze van overgangsmaatregel, tot 31 december 1999, voor bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2bis en wier veebezetting, zoals bepaald in artikel 2bis, § 2, 2°, c), gelegen is tussen één en anderhalf en wier, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, blijkens de aangifte met betrekking tot de bedrijfssituatie 1993, 75 ha of meer bedroeg : de binnen het Vlaamse Gewest, of in aan het Vlaamse Gewest grenzende gemeenten gelegen, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, gelimiteerd tot 112,5 ha ;

– voor bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2bis, en die vallen onder de bepaling van artikel 2bis, § 2, 1° c) en d), en wier veebezetting, zoals bepaald in artikel 2bis, § 2, 2°, c), gelegen is tussen één en anderhalf, en wier, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, blijkens de aangifte met betrekking tot de bedrijfssituatie 1993, 75 ha of meer bedroeg : de binnen het Vlaamse Gewest, of in aan het Vlaamse Gewest grenzende gemeenten gelegen, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, gelimiteerd tot 112,5 ha ;

– voor de andere bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2bis : de binnen het Vlaamse Gewest, of in aan het Vlaamse Gewest grenzende gemeenten gelegen, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, gelimiteerd tot 75 ha ;

12° gezin : een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft ;

13° meststof : elke stof die de nutriënten stikstof of fosfor bevat en die kan aangewend worden op gronden ter bevordering van de gewasgroei. Slib afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties valt hier evenwel niet onder ;

14° dierlijke mest : door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen of een mengsel van strooisel en door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen, ongeacht of het vee wordt geweid of op intensieve-veehouderijbedrijven wordt gehouden ; alsook alle mengsels van meststoffen die geheel of gedeeltelijk bestaan uit door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen ;

15° chemische meststof : stoffen die het resultaat zijn van industriële bereidingen in exploitaties die, in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuevergunning als hinderlijk zijn opgenomen in de indelingslijst als inrichtingen voor de productie van meststoffen ;

16° andere meststoffen : alle meststoffen die noch dierlijke mest noch chemische meststoffen zijn ;

17° diervoeders : producten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd en de afgeleide producten van hun industriële verwerking, alsmede organische stoffen met of zonder toevoegingsmiddelen en de mengsels ervan, bestemd voor orale dierlijke voeding ;

18° mestoverschot door invoer : de dierlijke mest die wordt ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest en die niet wordt opgebracht op een cultuurgrond behorend tot het buiten het Vlaamse Gewest gelegen bedrijf waarvan de mest afkomstig is ;

Voorzitter

19° nutriëntenbalans : een balans van de in een bepaald kalenderjaar in een bedrijf geïmporteerde nutriënten en de in datzelfde jaar door dat bedrijf via produkten of mest buiten het bedrijf geëxporteerde nutriënten, inzonderheid voor wat betreft stikstof en difosforpentoxyde ;

20° verhandelen : het afleveren van meststoffen aan een mestvoerder, aan een exploitant van een verzamelpunt, aan een exploitant van een bewerkings- of verwerkingseenheid of aan een gebruiker, alsmede het met het oog daarop aanbieden of vervoeren ervan ;

21° verzamelpunt : opslagplaats voor dierlijke mest of andere meststoffen afkomstig van meerdere producenten en/of producenten van andere meststoffen en bestemd voor meerdere gebruikers, verzamelpunten, bewerkings- of verwerkingseenheden ;

22° verwerken : het behandelen van dierlijke mest en/of andere meststoffen, waarbij de nutriënten stikstof en difosforpentoxyde, niet meer op grond gelegen in het Vlaamse Gewest worden afgezet ;

23° bewerken : het behandelen van dierlijke mest en/of andere meststoffen, met het oog op recyclage van de nutriënten stikstof en difosforpentoxyde op in het Vlaamse Gewest gelegen grond ;

24° verwerkingseenheid : een exploitatie die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als hinderlijk is opgenomen in de indelingslijst als een inrichting waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt ;

25° bewerkingseenheid : een exploitatie die dierlijke en/of andere meststoffen bewerkt ;

26° verwerkingsaandeel : het aandeel van de nutriënten stikstof en fosfor, uit dierlijke mest en/of andere meststoffen dat, na te zijn behandeld in een verwerkingseenheid, niet meer afgezet wordt op gronden gelegen in het Vlaamse gewest ;

27° mestvoerder : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die dierlijke mest of andere meststoffen vervoert ;

28° producent : eigenaar van het vee dat op een bedrijf wordt gehouden. Indien verschillende personen eigenaar zijn van het vee van één bedrijf, worden zij als één producent beschouwd, behalve indien zij deel uitmaken van hetzelfde gezin. In dit laatste geval is enkel de natuurlijke persoon die het bedrijf exploiteert de producent ;

29° gebruiker : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een bedrijf exploiteert, waartoe cultuurgronden behoren ;

30° producent van andere meststoffen : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een bedrijf exploiteert waar andere meststoffen verhandeld worden ;

31° overdracht : een verhandeling van dierlijke mest tussen een producent en een exploitant van een verzamelpunt, een exploitant van een verwerkingseenheid of een exploitant van een bewerkingseenheid ;

32° invoeren : dierlijke mest of andere meststoffen van buiten het Vlaamse Gewest binnenbrengen ongeacht de bestemming ;

33° exporteren : dierlijke mest of andere meststoffen vervoeren naar een bestemming buiten het Vlaamse Gewest ;

34° opbrenging op het land : het toevoegen van meststoffen aan de grond door verspreiding op het bodemoppervlak, injectie in de bodem, onderwerken, vermenging met de oppervlaktelagen ;

35° Mestbank : de afdeling Mestbank van de bij decreet van 21 december 1988 opgerichte Vlaamse Landmaatschappij ;

36° fosfaatverzadigd perceel : een perceel waarvan de hoeveelheid in de bodem gefixeerd fosfaat berekend tot aan de gemiddelde hoogste grondwaterstand of tot op 90 cm, de kritische grenswaarde voor fosfaatdoorslag, zoals bepaald door de bodemeigenschappen, overschrijdt ;

37° gesloten varkenshouderij : een inrichting waar uitsluitend in de inrichting geboren biggen worden afgemest ;

38° zeug : een vrouwelijk varken dat na de eerste worp in produktie wordt gehouden".

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 2, 10° de tweede streep vervangen door wat volgt :

"– echtgenoten of leden van een zelfde gezin ; indien de echtgenoten beiden voltijds instaan voor de exploitatie van het bedrijf wordt hun bedrijf de facto als een samenvoeging van twee bedrijven beschouwd ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer Wymeersch op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

12 leden hebben ja geantwoord ;

68 leden hebben neen geantwoord ;

30 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc

Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Sannen Ludo

Voorzitter

Stassen Jos
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Op artikel 2 is er een tweede amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 2, tweede lid 11° vervangen door wat volgt :

"11° alle tot het bedrijf behorende cultuurgrond die het bedrijf in eigendom of in pacht heeft ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia

Voorzitter

Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weys Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Op artikel 2 is er een derde amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 2, tweede lid 28° vervangen door wat volgt :

"28° producent : persoon die de exploitatie van het bedrijf als hoofdberoep heeft en instaat voor de voeding en de verzorging van het vee ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;
75 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges

Voorzitter

Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 2, tweede lid, 36° vervangen door wat volgt :

"36° fosfaatverzadigd perceel : een perceel waarvan de hoeveelheid in de bodem gefixeerd fosfaat berekend tot aan de gemiddelde hoogste grondwaterstand, of tot op 90 cm wanneer deze gemiddelde hoogte zich dieper dan 90 cm bevindt, meer dan 30% van het theoretisch fosfaatbindend vermogen bedraagt.".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vierde amendement van de heer Sauwens op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;

95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo

Voorzitter

Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Voorzitter

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Artikel 3

Een hoofdstuk Ibis wordt in hetzelfde decreet ingevoegd :

"HOOFDSTUK Ibis

Bepalingen met betrekking tot het gezinsveeteeltbedrijf

Artikel 2bis. § 1. Een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1, vermelde aangifte.

§ 2. Voor de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf dient tegelijk aan volgende voorwaarden te worden voldaan :

1° Wat de producent betreft :

a) Indien de producent een natuurlijk persoon is, is vereist dat deze :

- de exploitatie van het bedrijf als hoofdberoep heeft en, met name, uit het bedrijf een inkomen verwerft dat 50 % of meer bedraagt van zijn arbeidsinkomen en aan de werkzaamheden buiten het bedrijf minder dan 50 % van zijn totale arbeidsduur besteedt ;

- verantwoordelijk is voor de voeding en de verzorging van het vee waarvan hij eigenaar is ;

- geen ander vee op permanente wijze voedert of verzorgt dan het vee waarvan hij eigenaar is ;

- geen veroordeling opgelopen heeft in de voorbije 5 jaar wegens een valse verklaring in verband met de notificatievoorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf ;

b) Indien de producent een rechtspersoon is, moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn :

- de rechtspersoon heeft de vorm van een landbouwvennootschap als bedoeld in de wet van 12 juli 1979 tot instelling van de landbouwvennootschap, een personenvennootschap, een eenpersoonsvennootschap met beperkte aansprakelijkheid of een burgerlijke vennootschap als bedoeld in de artikelen 1832 e.v. van het Burgerlijk Wetboek ;

- de rechtspersoon heeft tot statutair doel de uitbating van een landbouwbedrijf met het oog op het voortbrengen en verhandelen van landbouwprodukten die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de verkoop ;

- de vennoten zijn natuurlijke personen ;

- de aandelen of de deelbewijzen van de vennootschap zijn op naam ;

- de persoon die met de dagelijkse leiding is belast :

- besteedt ten minste 50 % van zijn arbeidsduur aan werkzaamheden op het bedrijf en haalt ten minste 50 % van zijn arbeidsinkomen uit die activiteit ;

- is verantwoordelijk voor de voeding en de verzorging van het vee waarvan de rechtspersoon eigenaar is ;

- voedert of verzorgt geen andere dieren op permanente wijze dan het vee waarvan de rechtspersoon eigenaar is ;

- heeft in de voorbije 5 jaar geen veroordeling opgelopen wegens een valse verklaring in verband met de notificatievoorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf ;

- ten minste 51 % van de aandelen of deelbewijzen behoren in eigendom toe aan de persoon die belast is met de dagelijkse leiding van het bedrijf of aan leden van zijn gezin ; deze voorwaarde geldt niet voor de landbouwvennootschap ;

- de bestuurders en zaakvoerders andere dan deze die met de dagelijkse leiding van het bedrijf zijn belast, zijn natuurlijke personen en maken deel uit van het gezin van de natuurlijke persoon die met het dagelijkse bestuur is belast ;

- heeft in de voorbije 5 jaar geen verklaring afgelegd in verband met de notificatievoorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf die door de Mestbank als vals is beschouwd ;

- voor zover mogelijk wordt de naleving van de bovenvermelde voorwaarden hiervoor verzekerd door een statutaire bepaling ;

c) Indien de producent bestaat uit meerdere natuurlijke personen, is vereist dat :

- elk van de personen, belast met de dagelijkse leiding voldoet aan de voorwaarden opgesomd in a) ;

- de personen belast met de dagelijkse leiding, deel uitmaken van hetzelfde gezin ;

d) Indien de producent bestaat uit meerdere rechtspersonen, is vereist dat :

- elke rechtspersoon, voldoet aan de voorwaarden vermeld onder b) ;

- de personen belast met de dagelijkse leiding, deel uitmaken van hetzelfde gezin ;

2° Wat de veebezetting betreft :

a) de jaarproduktie van het bedrijf bedraagt minimaal 300 kg difosforpentoxide ;

b) het aantal vergunde dieren op het bedrijf is, voor elk van de hierna vermelde diersoorten op geen enkel ogenblik hoger dan :

- in de varkenssector : een gesloten varkenshouderij met 200 zeugen en de bijhorende mestvarkens ; of een niet-gesloten varkenshouderij met 1500 varkens ouder dan 10 weken ;

Voorzitter

– in de melkveesector : 100 melkkoeien en het bijhorende jongvee ;

– in de mestveesector : 300 stuks vleesvee ouder dan 6 maanden ;

– in de kalversector : 600 gespeende dieren ;

– pluimveesector : 70.000 stuks pluimvee ouder dan 3 weken ;

c) de som van $(A1/200 \text{ of } A2/1500) + B/100 + C/300 + D/600 + E/70.000$ dient op ieder ogenblik kleiner te zijn dan of gelijk aan één, als op het bedrijf meerdere diersoorten voorkomen. Hierin is A1 gelijk aan het aantal zeugen, exclusief het daarbij horend aantal mestvarkens voor een gesloten varkenshouderij, A2 het aantal varkens ouder dan 10 weken voor een niet-gesloten varkenshouderij, B gelijk aan het aantal melkkoeien, exclusief het daarbij behorende jongvee, C gelijk aan het aantal stuks vleesvee ouder dan 6 maanden, D gelijk aan het aantal gespeende kalveren, E gelijk aan het aantal stuks pluimvee ouder dan 3 weken, dat op het bedrijf wordt gehouden ;

d) bij wijze van overgangsmaatregel, wordt, tot 31 december 1999, in afwijking van de bepalingen van b) en c), aan de voorwaarde met betrekking tot de maximale veebezetting geacht te zijn voldaan, indien de veebezetting van de aangifte van 1995 kleiner was dan 1,5 maal de in b) vermelde maxima of kleiner dan anderhalf, volgens de berekening vermeld in c) en ondertussen niet is toegenomen ;

e) in afwijking van de bepalingen van b) en c), wordt voor bedrijven, zoals bedoeld in § 2, 1° c), of § 2, 1° d), aan de voorwaarde met betrekking tot de maximale veebezetting geacht te zijn voldaan, indien deze kleiner is dan 1,5 maal de in b) vermelde maxima of kleiner dan anderhalf, volgens de berekening vermeld in c) ; cumulatie met de overgangsmaatregel zoals bepaald in d) is uitgesloten ;

3° Wat de mogelijkheid tot opbrenging van mest op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgronden betreft :

a) in de melkveesector, de mestveesector, de varkenssector en de kalversector moet deze voldoende zijn om 25 % van de produktie van dierlijke mest, MPp, op te brengen op het land, met respect voor de toegelaten hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in de artikelen 14 en 15 ;

b) bij wijze van uitzondering in de varkenssector, wordt aan een bestaande varkenshouderij deze voorwaarde niet opgelegd ten belope van de produktie t.g.v. dieraantallen zoals aangegeven in 1993 ;

c) als een bedrijf meerdere diersoorten houdt, gelden de voorwaarden per diersoort zoals bepaald in a) en b) ;

4° Wat betreft de tewerkstelling van personeel : op het bedrijf mag maximaal 1 betaalde, volwaardige arbeidskracht, extern aan het gezin worden tewerkgesteld. Onder volwaardige arbeidskracht wordt verstaan een volwassen

persoon, niet ouder dan 65 jaar, volledig arbeidsgeschikt en bestendig beschikbaar voor het bedrijf ;

5° Wat de economische zelfstandigheid van het bedrijf betreft, is het gezinsveeteeltbedrijf, een bedrijf dat 100% van de eigendomstitel op het roerend kapitaal en het kapitaal onroerend door bestemming in zijn bezit heeft als ook de eigendomstitel of de pacht van de gebouwen.

Het bedrijf wordt geacht niet te voldoen aan de voorwaarde met betrekking tot de economische zelfstandigheid indien :

a) de teelt van het vee het voorwerp uitmaakt van een contract van veepacht als bedoeld in hoofdstuk IV van titel VIII van het Burgerlijk Wetboek, een overeenkomst als bedoeld in artikel 2, 4° van de pachtwet of een integratiecontract in de zin van de wet van 1 april 1976 betreffende de verticale integratie in de sector van de dierlijke produktie, met uitzondering van contracten met vooraf gegarandeerde afnameprijzen ;

b) de producent met betrekking tot de teelt het nodige kweekmateriaal en de nodige grondstoffen niet zelf heeft aangekocht of deze heeft aangekocht bij de afnemer van het slachtrijpe vee of, indien deze laatste een vennootschap is, een met de afnemer verbonden onderneming in de zin van het K.B. van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;

c) de gronden of gebouwen waar het vee wordt geteeld, anders dan door een verkoops- of pachtovereenkomst, aan het bedrijf zijn ter beschikking gesteld door de afnemer van het vee of, indien deze een vennootschap is, door een met de afnemer verbonden onderneming in de zin van het K.B. van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;

d) de inkomsten verworven uit de teelt van het betrokken vee in het forfaitair stelsel van de inkomstenbelasting aangegeven of belast is geworden onder rubrieken die betrekking hebben op loonweek, het vetmesten van dieren tegen vergoeding of het houden van dieren in pensioen ;

e) de inkomsten verworven in verband met de teelt van het vee in het B.T.W.-stelsel onderworpen werden aan de bijzondere regeling overeenkomstig art.2, §1,2° van het KB nr. 22 van 15 september 1970 met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers inzake belasting over de toegevoegde waarde of aan het tarief van 6% voor diensten."

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

In artikelen 3, 8, 9, 13, 20, 26, 27 en 30 het woord "Gezinsveeteeltbedrijf" telkens vervangen door de woorden "Veeteeltbedrijf dat niet werkt onder het stelsel van loonweek".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 3.

Voorzitter

Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

35 leden hebben ja geantwoord ;

75 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Beysen Ward

Bril Louis

Browaeyns Jozef

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny

De Reuse Herman

Demeulenaere Julien

Denys André

Deswaene Roland

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Huybrechts Pieter

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Penris Jan

Platteau Stefaan

Strackx Felix

Van Aperen Arnold

Van Hauthem Joris

Van Lindt Sonja

Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenhuysen Luk

Van Overmeire Karim

Vanderpoorten Marleen

Verlinden Mandus

Vermeiren Francis

Verougstraete Christian

Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja

Beerden Georges

Bogaert Jean-Marie

Bossuyt Gilbert

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Coens Joachim

De Batselier Norbert

De Loor Herman

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Deprez Paul

Desmet Peter

Dielens Fred

Doomst Michel

Dua Vera

Dumez Paul

Geysels Jos

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Kenzeler André

Lauwers Herman

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Maes Nelly

Malcorps Johan

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Quintelier Leonard

Sannen Ludo

Sarens Freddy

Sauwens Johan

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stassen Jos

Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet

Van Den Heuvel Ria

Van der Poorten Mark

Voorzitter

Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Mag hetzelfde stemresultaat gelden voor de hoofdelijke stemmingen over hetzelfde amendement van de heren Denys en Van Mechelen op de artikelen 8, 9, 13, 20, 26, 27 en 30 ? (*Ja*)

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 1°, a) de eerste streep vervangen door wat volgt :

"– de exploitatie van het bedrijf als hoofdberoep heeft en aan de werkzaamheden buiten het bedrijf minder dan 50% van zijn totale arbeidsduur besteedt ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heer Wymeersch op artikel 3.

Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande

Beysen Ward
Bril Louis
Browaeys Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter

Voorzitter

Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos

Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een derde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 1°, a), tweede streep op de tweede regel de woorden "waarvan hij eigenaar is" weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heer Wymeersch op artikel 3.

Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;
75 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy

Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

C. In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 1°, a) de derde streep weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vierde amendement van de heer Wymeersch op artikel 3.

Mag voor deze stemming hetzelfde stemresultaat gelden als bij de vorige stemming ? (*Ja*)

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een vijfde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

D. In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 1°, b) de vijfde streep vervangen door wat volgt :

"- de persoon die met de dagelijkse leiding is belast : be-steedt ten minste 50% van zijn arbeidsduur aan werk-

Voorzitter

zaamheden op het bedrijf, is verantwoordelijk voor de voeding en de verzorging van het vee waarvan de rechtspersoon eigenaar is ; heeft in de voorbije 5 jaar geen veroordeling opgelopen wegens een valse verklaring in verband met de notificatievoorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vijfde amendement van de heer Wymeersch op artikel 3.

Mag voor deze stemming hetzelfde stemresultaat gelden als bij de vorige stemming ? (*Ja*)

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een zesde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

E. In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 5° het tweede lid met littera's a) tot en met e) weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het zesde amendement van de heer Wymeersch op artikel 3.

Mag voor deze stemming hetzelfde stemresultaat gelden als bij de vorige stemming ? (*Ja*)

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 5°, a) op de zesde, zevende en achtste regel de zinsnede "met uitzondering van contracten met vooraf gegarandeerde afnameprijzen" weglaten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 2bis, § 2, 5° a) op de laatste en voorlaatste regel de zinsnede ", met uitzondering van contracten met vooraf gegarandeerde afnameprijzen" weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de samengevoegde identieke amendementen van mevrouw Dua en van de heer Sauwens op artikel 3.

Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland

Voorzitter

Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart

Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 2bis een § 3 toevoegen, die luidt als volgt :

"§ 3. De bepalingen zoals vervat in § 2, 3° en § 2, 5°, a, b, c, d en e worden pas weerhouden als noodzakelijk criterium voor het verwerven van de erkenning als gezinsbedrijf vanaf 1/1/1999, indien de producent zijn mestoverschot verwerkt of exporteert.

De bepalingen betreffende de eigendom van het vee zoals vervat in § 2, 1°, a, tweede streepje en § 2, 1°, b, zevende streepje en de bepalingen zoals vervat in § 2, 3° en § 2, 5°, a, b, c, d en e worden pas weerhouden als noodzakelijk criterium voor het verwerven van de erkenning als gezinsbedrijf vanaf 1/1/1999, indien de producent werkt op de wijze vervat in § 2, 5°, a, b, c en d en het mestoverschot door de verpachter of de integrator wordt verwerkt of geëxporteerd."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Denys en Van Mechelen op artikel 3.

De heer André Denys : Dit is het ultieme amendement, waarvan zal afhangen of we op de eindstemming ja of neen zullen stemmen.

De voorzitter : Is dit dus wat u tijdens uw bespreking hebt aangekondigd als het essentiële element dat uw eindstemming zal bepalen ?

De heer André Denys : Inderdaad.

De heer Dirk Van Mechelen : Wij hopen dat dit niet de ultieme hallucinatie is.

De voorzitter : Iedereen is verwittigd. (*Gelach*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;

Voorzitter

67 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Penris Jan
Platteau Stefaan
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo

Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc

Voorzitter

Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 3 aangenomen.

Artikel 4

Artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 3

§ 1. De producent van wie het bedrijf een produktie aan dierlijke mest MPP, zoals bepaald in artikel 6, § 1, heeft groter dan of gelijk aan 300 kg difosforpentoxyde of waarvan de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond meer is dan of gelijk aan 2 ha, dient elk jaar aan de Mestbank per entiteit een aangifte te doen van :

1° gegevens met betrekking tot 1 januari van het jaar van aangifte :

a) het aantal stuks vee dat kon worden gehouden met opgave van de aantallen der verschillende soorten opgesplitst naar de in artikel 5 vermelde diersoorten ;

b) de in de entiteit beschikbare capaciteit voor de opslag van dierlijke mest evenals de gestockeerde hoeveelheid dierlijke mest ;

2° gegevens met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte :

a) de gemiddelde veebezetting gedurende dat jaar met opgave van het aantal per diersoort zoals opgesplitst in artikel 5 ; de gemiddelde veebezetting per diersoort wordt vastgesteld door de som van de maandelijks geregistreerde dierenaantallen te delen door twaalf ;

b) het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar, met opgave van de aard en de hoeveelheden meststoffen, opgesplitst naar dierlijke mest, chemische meststoffen en/of andere meststoffen, die hierbij op het land werden gebracht ;

c) naam en adres van de persoon of personen van wie in het voorbije kalenderjaar dierlijke mest of andere meststoffen werden aangenomen alsmede met wie in het voorbije jaar dierlijke mest en andere meststoffen werden verhandeld ; met opgave van de soort meststof, de massa en

de hoeveelheden uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en kg stikstof ;

d) de naam en het adres van de natuurlijke personen of de rechtspersonen waarmee de entiteit in het voorbije kalenderjaar schriftelijke of mondelinge overeenkomsten met betrekking tot het telen van vee heeft afgesloten ;

3° gegevens met betrekking tot het jaar van aangifte :

a) het ontwerp van teelt- en bemestingsplan voor dat jaar ;

b) de wijze waarop de producent de in dat jaar op zijn entiteit geproduceerde dierlijke mest, alsmede de in zijn entiteit gestockeerde dierlijk mest of andere meststoffen overblijvend van het voorbije jaar zal afzetten :

b.1. opbrenging op de tot de entiteit behorende cultuurgrond ;

b.2. opbrenging zonder tussenkomst van de Mestbank op niet tot de entiteit behorende cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest ;

b.3. uitgevoerd uit het Vlaamse Gewest ;

b.4. aangeboden aan de Mestbank ;

b.5. gestockeerd in de entiteit voor afzet in het komende jaar ;

Voor elk van de voormelde afzetwijzen dient te worden aangegeven :

– de aard van de dierlijke mest en de andere meststoffen ;

– de massa van de begrote hoeveelheid dierlijke mest en andere meststoffen, uitgedrukt in ton, in kg difosforpentoxyde en in kg stikstof.

Voor de sub 3°, b) b.2. en sub 3°, b) b.3. vermelde afzetwijzen dient daarenboven de naam en het adres van de personen te worden vermeld met wie gepland wordt dierlijke mest te verhandelen, telkens met opgave van de vermoedelijke hoeveelheden ;

De tijdstippen van het jaar waarop aan de Mestbank dierlijke mest zal aangeboden worden, zoals onder sub 3°, b), b.4. vermeld, met opgave van de vermoedelijke hoeveelheden.

4° voor zover de producent toepassing maakt van de bepaling van artikel 6, § 2, van dit decreet, het werkelijke in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte door zijn inrichting geproduceerde mestoverschot, met opgave van en gesteund door een bewezen nutriëntenbalans. Het gebruik maken van de nutriëntenbalans ter bepaling van het nutriëntenoverschot van een bedrijf ontslaat de producent niet van het indienen van de aangifte ;

5° de aanduiding op kartografisch materiaal (1/10.000) van :

a) de tot de entiteit behorende oppervlakte cultuurgronden, met aanduiding van het eigendoms- of gebruikssta-
tuut ;

Voorzitter

b) de woning, de inrichtingsgebouwen en de daarbij behorende voorzieningen, met opgave van de kadastrale gegevens zoals vermeld in de bijhorende milieuvergunning ;

c) per gebied of per zone, zoals vermeld in artikel 15, de oppervlakte cultuurgrond, met inbegrip van in voorkomend geval de ter zake geldende ontheffingen.

Deze gegevens moeten worden aangegeven voor het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte ;

6° Voor de aangifte 1996, die betrekking heeft op de bedrijfssituatie 1995, dient aanvullend aan de gegevens gespecificeerd onder 5° tevens op dit kartografisch materiaal te worden aangegeven de percelen die ook in 1994 deel uitmaakten van de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden.

§ 2. Iedere producent die wenst dat zijn bedrijf genotificeerd wordt als gezinsveeteeltbedrijf dient met betrekking tot het jaar van aangifte en het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte aan de Mestbank een verklaring op eer te doen dat zijn bedrijf voldeed en zal voldoen aan de notificatievoorwaarden zoals bepaald in artikel 2bis.

De verklaring op eer moet worden gewaarmerkt, gedagtekend en ondertekend.

De Vlaamse regering bepaalt met welke documenten deze verklaring op eer bewezen wordt.

§ 3. Elke invoerder dient elk jaar aan de Mestbank met betrekking tot de dierlijke mest en andere meststoffen een aangifte te doen van :

1° gegevens met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte per aanbieder :

a) de naam en het adres van de aanbieder ;

b) de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde ;

c) de naam en het adres van de afnemer ;

d) de naam en het adres van de personen die het transport hebben uitgevoerd ;

2° gegevens met betrekking tot het jaar van aangifte per afnemer :

a) de naam en het adres van de afnemer ;

b) de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde.

§ 4. Elke exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid of een verwerkingseenheid, met een opslag-, of verwerkingscapaciteit voor dierlijke mest of andere meststoffen, equivalent aan een massa met een difosforpentoxyde-inhoud van meer dan 300 kg per jaar en elke mestvoerder die exporteert, dient elk jaar aan de Mestbank een aangifte te doen van :

1° gegevens met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte :

a) per aanbieder, de hoeveelheden dierlijke en andere meststoffen die werden overgedragen met opgave van :

a.1. de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde ;

a.2. de naam en het adres van de aanbieder ;

a.3. de naam en het adres van de personen die het transport hebben verricht ;

b) per afnemer, de hoeveelheden dierlijke en andere meststoffen die werden verhandeld met opgave van :

b.1. de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde ;

b.2. de naam en het adres van de afnemer ;

b.3. de naam en het adres van de personen die het transport hebben verricht ;

c) per mestvoerder, de hoeveelheden dierlijke en andere meststoffen die uit het Vlaamse Gewest werden uitgevoerd met opgave van :

c.1. de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde, die werden uitgevoerd ;

c.2. de naam en het adres van de afnemer ;

c.3. de naam en het adres van de persoon die het transport uit het Vlaamse Gewest, verricht ;

2° gegevens met betrekking tot het kalenderjaar van aangifte :

a) de opslagcapaciteit van het verzamelpunt, de verwerkings- of bewerkingseenheid en de opgeslagen hoeveelheid op 1 januari met opgave van de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde ;

b) de capaciteit om mest te bewerken of te verwerken met opgave van de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde vóór en na de verwerking of de bewerking en de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde aan verliezen ;

c) de mogelijkheden om dierlijke mest met opgave van de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde af te zetten buiten het Vlaamse Gewest, vergezeld van de documenten ter staving afgeleverd door de lokale autoriteiten.

§ 5. Elke producent van andere meststoffen, die meer dan 300 kg difosforpentoxyde afzet of laat afzetten op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest dient elk jaar aan de Mestbank aangifte te doen van volgende gegevens met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte :

1° de afgezette hoeveelheden andere meststoffen met opgave van de aard, de massa en het aantal kg stikstof en kg difosforpentoxyde ;

2° de naam en het adres van de afnemer ;

Voorzitter

3° de naam en het adres van de personen die het transport hebben uitgevoerd.

§ 6. Elke gebruiker van wie een bedrijf een tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond van meer dan of gelijk aan 2 ha heeft, is verplicht elk jaar aan de Mestbank aangifte te doen van de gegevens bedoeld in de punten 1°, b), c), en d) ; 2°, b), en c) ; 3°, a) en 5° van § 1.

§ 7. De Vlaamse regering stelt de modellen vast waarmee de in de §§ 1, 2, 3, 4, 5 en 6 bedoelde aangifte of verklaring op eer dient te worden gedaan evenals de termijn waarbinnen en de wijze waarop die aangifte of verklaring op eer dient te gebeuren.

§ 8. De Vlaamse regering kan gegevens bepalen die aanvullend aan deze vermeld in de §§ 1, 2, 3, 4, 5 en 6 dienen te worden aangegeven. Zij kan tevens nadere regels vaststellen met betrekking tot de wijze van opstelling van de in § 1, 4°, bedoelde nutriëntenbalans, het bepalen van de werkelijke mineraleninhoud van meststoffen en diervoeders en de stukken die zij nodig acht ter staving van de voormelde nutriëntenbalans.

§ 9. De personeelsleden van de Mestbank, de door haar erkende mestvoerders, de derden waarop de Mestbank voor de uitoefening van haar taken een beroep doet, alsmede al degenen die in welke hoedanigheid ook kennis krijgen van de overeenkomstig dit artikel aangegeven gegevens en inlichtingen, zijn gehouden tot geheimhouding ervan.

§ 10. De Vlaamse regering mag aan de producenten van wie het bedrijf een dierlijke mestproduktie MPp heeft van minder dan 300 kg difosforpentoxyde, en een tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond van minder dan 2 ha, en aan de gebruikers van wie het bedrijf een tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond heeft van minder dan 2 ha, voorwaarden opleggen die betrekking hebben op het afleggen van een verklaring omtrent de omvang van de bij het bedrijf horende cultuurgrond en de produktie van dierlijke mest uitgedrukt in difosforpentoxyde."

– Aangenomen.

Artikel 5

Artikel 4 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 4

§ 1. Elke gebruiker is ertoe gehouden voor elke entiteit een register bij te houden met betrekking tot het gebruik van meststoffen en de tot de entiteit behorende oppervlakte cultuurgrond.

§ 2. Elke producent is ertoe gehouden een register bij te houden met betrekking tot de veestapel en de tot de entiteit behorende oppervlakte cultuurgrond.

§ 3. Elke exploitant van een verzamelpunt, van een bewerkings- of van een verwerkingseenheid is ertoe gehouden een register bij te houden met betrekking tot de in zijn exploitatie verhandelde dierlijke mest en andere meststoffen.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regels met betrekking tot de in §§ 1, 2 en 3 bedoelde registers vaststellen.

Het in §§ 1, 2 en 3 bedoelde register moet ten alle tijde ter inzage worden gehouden van de met het toezicht op de naleving van dit decreet belaste ambtenaren."

– Aangenomen.

Artikel 5bis

Op dit artikel is er een amendement tot invoeging van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Een nieuw artikel 5bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 5bis

Voor de berekening van de produktie van dierlijke mest per bedrijf afhankelijk van het aantal dieren, dient uitgegaan van de volgende productiehoeveelheden per dier en per jaar :

Diersoort	difosforpentoxyde (P2O5) in kg	Stikstof (N) in kg
I. RUNDEREN		
a. < 1jaar	11.36	36.83
b. 1jaar tot < 2 jaar	18.94	61.38
c. melkkoeien	37.94	95.87
d. mestkalveren	5.72	11.99
e. andere runderen	32.56	87.70
II. VARKENS		
a. biggen (<10 weken)	1.76	3.52
b. beren/zeugen (excl. biggen)	10.86	18.43
c. zeugen (incl. biggen)	16.49	29.61
d. andere	5.5	10.90
III. PLUIMVEE		
a. leghennen	0.56	0.62
b. slachtkuikens	0.21	0.25
c. opfokpoeljen	0.21	0.24
d. andere	0.21	0.26
IV. ANDERE		
a. paarden	37.94	95.87
b. schapen < 1 jaar	1.89	4.80
c. schapen > 1 jaar	4.55	11.51
d. geiten	4.55	11.51
d. nertsen en konijnen	0.80	0.23"

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement tot invoeging van mevrouw Dua.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

16 leden hebben ja geantwoord ;

94 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Dua Vera

Geysels Jos

Kuijpers Willy

Lauwers Herman

Maes Nelly

Malcorps Johan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Stassen Jos

Van Den Heuvel Ria

Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbroeke Christiaan

Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeyns Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Batselier Norbert

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Reuse Herman

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Huybrechts Pieter

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Penris Jan

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stevaert Steve

Strackx Felix

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark

Van Hauthem Joris

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwenhuysen Luk

Van Nieuwerkerke André

Van Overmeire Karim

Voorzitter

Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 6

Artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 6

§ 1. Met ingang van 1 januari 1996, wordt het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar als volgt berekend :

$MOp = MPp + CMp + AMp - MGp$

$MONdier = MPn + AMn - MGndier$

$MONtot = MPn + AMn + CMn - MGntot$

$MON =$ hoogste waarde van $MONdier$ of $MONtot$

waarin betekent :

MOp : mestoverschot uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ;

$MONdier$: mestoverschot afkomstig van dierlijke mest en andere meststoffen uitgedrukt in kg stikstof ;

$MONtot$: mestoverschot afkomstig van het gecombineerd gebruik van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen uitgedrukt in kg stikstof ;

MON : mestoverschot uitgedrukt in kg stikstof ;

MPp : de produktie van dierlijke mest, zijnde het produkt van de gemiddelde veebezetting in het bedrijf gedurende het voorbije kalenderjaar met de overeenkomstige produktie per dier vermeld in artikel 5, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde. De gemiddelde veebezetting van elk van de bedoelde diersoorten wordt vastgesteld door de som van de maandelijks geregistreerde dieren aantallen te delen door twaalf ;

MPn : de produktie van dierlijke mest, zijnde het produkt van de gemiddelde veebezetting in het bedrijf gedurende het voorbije kalenderjaar met de overeenkomstige produktie per dier vermeld in artikel 5, uitgedrukt in kg stik-

stof. De gemiddelde veebezetting van elk van de bedoelde diersoorten wordt vastgesteld door de som van de maandelijks geregistreerde dieren aantallen te delen door twaalf ;

CMp : de hoeveelheid chemische meststof uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

CMn : de hoeveelheid chemische meststof uitgedrukt in kg stikstof die op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

AMp : de hoeveelheid andere meststoffen uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

AMn : de hoeveelheid andere meststoffen uitgedrukt in kg stikstof die op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende het voorbije jaar ;

MGp : de hoeveelheid meststof uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de in aanmerking komende, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, mocht worden opgebracht, conform de bepalingen van de artikelen 14 en 15 ;

$MGndier$: de hoeveelheid dierlijke mest en andere meststoffen uitgedrukt in kg stikstof die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de in aanmerking komende, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, mocht worden opgebracht, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 14 en 15 ;

$MGntot$: de hoeveelheid dierlijke mest, andere meststoffen en chemische mest uitgedrukt in kg stikstof die op basis van het teeltplan voor het voorbije kalenderjaar op de in aanmerking komende, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, mocht worden opgebracht, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 14 en 15.

§ 2. In afwijking van de in § 1 vastgestelde berekeningsmethode mag de producent aangifte doen van het werkelijke in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte door zijn bedrijf geproduceerde mestoverschot gesteund op de in artikel 3, § 1, 4°, bedoelde nutriëntenbalans. Bij de berekening van het werkelijk geproduceerde mestoverschot, kan de producent niet meer oppervlakte in rekening brengen, dan de, overeenkomstig artikel 2, 8° gedefinieerde, in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond.

Op straffe van verval van dit recht dient de producent in dat geval de gegevens bedoeld in artikel 3, § 1, 4°, binnen de gestelde termijn aan te geven.

§ 3. In afwijking van de in § 1 vastgestelde berekeningsmethode mag de producent bij de aangifte van het kalenderjaar 1996 voor de rubriek varkens de in artikel 5 vermelde

Voorzitter

produktiehoeveelheden voor difosforpentoxide per dier en per jaar met 10 procent verlagen gedurende een bepaalde periode, voor zover hij, na voorafgaande melding aan en goedkeuring door de mestbank, kan bewijzen dat hij gedurende deze periode gebruik heeft gemaakt van fosfaatarm voeder."

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 6 § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. In afwijking van de in § 1 vastgestelde berekeningsmethode mag de producent bij de aangifte voor de in artikel 5 vermelde produktiehoeveelheden voor difosforpentoxide per dier en per jaar met 10% verlagen gedurende een bepaalde periode, voor zover hij, na voorafgaande melding aan en goedkeuring van de mestbank, kan bewijzen dat hij gedurende deze periode gebruik heeft gemaakt van fosfaatarm voeder.".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

35 leden hebben ja geantwoord ;

76 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques

Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik

Voorzitter

Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*neen*)

Dan is artikel 6 aangenomen.

Artikel 7

Artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 7

§ 1. Het vervoer van dierlijke mest afkomstig van de in artikel 5 opgesomde diersoorten of van andere meststoffen

mag enkel gebeuren door daartoe door de Mestbank erkende mestvoerders.

De Vlaamse regering bepaalt de criteria en de voorwaarden voor de erkenning. Zij houdt hierbij rekening met volgende voorwaarden :

1° de persoonlijke beschikking over technisch goedgekeurde voertuigen, geschikt voor het vervoer van dierlijke mest en andere meststoffen ;

2° de verbinding met de Mestbank door middel van instrumenten van informatica en telefonie ;

3° voldoen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen in verband met de uitoefening van de werkzaamheden ;

4° voldoen aan de sociale en fiscale verplichtingen ;

5° de opgelopen sancties in verband met dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

De Mestbank kan de erkenning van mestvoerders, die de bepalingen van dit decreet overtreden of verzuimen na te leven, schorsen of definitief intrekken.

§ 2. Voor elk vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen moet een mestafzetdocument, waarvan de vorm en het gebruik door de Vlaamse regering worden bepaald, worden opgemaakt. Het mestafzetdocument dient het transport te vergezellen. Het mestafzetdocument vermeldt ten minste :

1° de soort en de hoeveelheid dierlijke mest of andere meststoffen ;

2° de naam, het adres en de handtekening van de aanbieder en de afnemer ;

3° de naam en het adres en de handtekening van de mestvoerder ;

4° de datum van het vervoer.

Elke erkende mestvoerder is ertoe gehouden het in het eerste lid bedoelde mestafzetdocument op te maken en een dubbel ervan binnen de veertig kalenderdagen na de datum van vervoer over te maken aan de Mestbank.

§ 3. Elk vervoer door een erkende mestvoerder moet vooraf aan de Mestbank worden gemeld. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop deze melding moet gebeuren."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 8

§ 1. De bepalingen van artikel 7 zijn niet van toepassing op het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen, voor

Voorzitter

zover tegelijk aan de volgende drie voorwaarden voldaan wordt :

1° de oorsprong en de bestemming van het vervoer zijn gelegen binnen het grondgebied van het Vlaamse Gewest ;

2° het vervoer gebeurt door een mestvoerder die noch door de Mestbank erkend is, noch in opdracht rijdt van een erkend mestvoerder ;

3° het vervoer behoort tot een van de volgende vijf types :

a) het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen, vanuit een bepaald bedrijf naar cultuurgronden die behoren tot datzelfde bedrijf ;

b) het vervoer van, op een gezinsveeteeltbedrijf geproduceerde dierlijke mest of andere meststoffen, naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde gemeente of in aangrenzende gemeenten, waarbij aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- het verhandelen van de dierlijke mest of andere meststoffen is vooraf het voorwerp geweest van een schriftelijke overeenkomst tussen de betrokken producent en gebruiker waarin tenminste zijn vastgelegd :

- de naam en het adres van de producent en de plaats waarop de dierlijke mest of andere meststoffen geproduceerd werden ;

- de naam en het adres van de gebruiker met een inventaris van de cultuurgronden waarnaar de dierlijke mest of andere meststoffen dienen te worden vervoerd ;

- de verbintenis van de producent om de in de schriftelijke overeenkomst bedongen hoeveelheden dierlijke mest of andere meststoffen per kalenderjaar werkelijk aan de gebruiker af te leveren ;

- de verbintenis van de gebruiker om de verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen uitsluitend aan te wenden voor de bemesting van zijn cultuurgronden ;

- de wijze waarop het vervoer zal geschieden ;

- de soort en de hoeveelheden dierlijke mest of andere meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en in kg stikstof die per kalenderjaar worden verhandeld ;

- de perioden van het kalenderjaar waarin het transport zal geschieden ;

- deze schriftelijke overeenkomst werd voorafgaand aan het vervoer goedgekeurd door de Mestbank. Indien de Mestbank binnen een termijn van 14 dagen, na de voorlegging van voormelde overeenkomst geen antwoord aan de producent heeft verstrekt, wordt de overeenkomst geacht stilzwijgend te zijn goedgekeurd ; de producent dient in dit laatste geval te kunnen bewijzen dat de schriftelijke overeenkomst werd opgestuurd of overhandigd aan de Mestbank ;

- tijdens elk vervoer van de dierlijke mest of andere meststoffen heeft de bestuurder van het vervoermiddel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Mestbank goedgekeurde schriftelijke overeenkomst bij zich, dat op eenvoudig verzoek van de met het toezicht belaste ambtenaren onmiddellijk wordt voorgelegd.

In geval van stilzwijgende goedkeuring dient het bewijs van verzending of overhandiging aan de Mestbank voorgelegd te worden ;

c) het vervoer van op een gezinsveeteeltbedrijf geproduceerde dierlijke mest of andere meststoffen naar een verzamelpunt, een bewerkings- of een verwerkingseenheid, gelegen in eenzelfde gemeente of een aangrenzende gemeente, waarbij aan volgende voorwaarden is voldaan :

- het verhandelen van de dierlijke mest of andere meststoffen is vooraf het voorwerp geweest van een schriftelijke overdrachtsovereenkomst tussen de betrokken producent en afnemer, waarin tenminste zijn vastgelegd :

- de naam en het adres van de producent en de plaats waarop de dierlijke mest of andere meststoffen geproduceerd werden ;

- de naam en het adres van de afnemer ;

- de verbintenis van de producent om de verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen te leveren ;

- de verbintenis van de afnemer om de verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen over te nemen ;

- de wijze waarop het vervoer zal geschieden ;

- de soort en de hoeveelheden dierlijke mest of andere meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en kg stikstof die per kalenderjaar worden overgedragen ;

- de perioden van het kalenderjaar waarin het transport zal geschieden ;

- deze schriftelijke overdrachtsovereenkomst werd voorafgaand aan het vervoer goedgekeurd door de Mestbank. Indien de Mestbank binnen een termijn van 14 dagen na de voorlegging van voormelde overeenkomst geen antwoord aan de producent heeft verstrekt, wordt de overeenkomst geacht stilzwijgend goedgekeurd te zijn ; de producent dient in dit laatste geval te kunnen bewijzen dat de schriftelijke overeenkomst werd opgestuurd of overhandigd aan de Mestbank ;

- tijdens elk vervoer in het kader van de overdrachtsovereenkomst heeft de bestuurder van het vervoermiddel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Mestbank goedgekeurde schriftelijke overeenkomst bij zich, dat op eenvoudig verzoek van de met het toezicht belaste ambtenaren onmiddellijk wordt voorgelegd.

In geval van stilzwijgende goedkeuring dient het bewijs van verzending of overhandiging aan de Mestbank voorgelegd te worden ;

d) het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen vanuit een verzamelpunt, een bewerkings- of een verwer-

Voorzitter

kingseenheid, naar cultuurgronden van een gebruiker gelegen in dezelfde gemeente of een aangrenzende gemeente waarbij aan volgende voorwaarden is voldaan :

- het verhandelen van de dierlijke mest of andere meststoffen is vooraf het voorwerp geweest van een schriftelijke overdrachtsovereenkomst tussen de betrokken aanbieder en gebruiker, waarin tenminste zijn vastgelegd :

- de naam en het adres van de aanbieder ;

- de naam en het adres van de gebruiker met een inventaris van de cultuurgronden waarnaar de dierlijke mest of andere meststoffen dienen te worden vervoerd ;

- de verbintenis van de aanbieder om de verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen te leveren ;

- de verbintenis van de gebruiker om de verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen uitsluitend aan te wenden voor de bemesting van zijn cultuurgronden ;

- de wijze waarop het vervoer zal geschieden ;

- de hoeveelheden dierlijke mest of andere meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde die per kalenderjaar worden overgedragen ;

- de perioden van het kalenderjaar waarin het transport zal geschieden ;

- deze schriftelijke overdrachtsovereenkomst werd voorafgaand aan het vervoer goedgekeurd door de Mestbank. Indien de Mestbank binnen een termijn van 14 dagen na de voorlegging van voormelde overeenkomst geen antwoord aan de aanbieder heeft verstrekt, wordt de overeenkomst geacht stilzwijgend goedgekeurd te zijn ; de aanbieder dient in dit laatste geval te kunnen bewijzen dat de schriftelijke overeenkomst werd opgestuurd of overhandigd aan de Mestbank ;

- tijdens elk vervoer in het kader van de overdrachtsovereenkomst heeft de bestuurder van het vervoermiddel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Mestbank goedgekeurde schriftelijke overeenkomst bij zich, dat op eenvoudig verzoek van de met het toezicht belaste ambtenaren onmiddellijk wordt voorgelegd.

In geval van stilzwijgende goedkeuring dient het bewijs van verzending of overhandiging aan de Mestbank voorgelegd te worden ;

e) het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen dat gebeurt met een vervoermiddel waarvan het nuttig laadvermogen minder is dan 500 kg. De Vlaamse regering kan een grenswaarde vaststellen voor wat betreft de maximale mesthoeveelheid die op deze wijze jaarlijks per producent mag afgevoerd worden of per gebruiker mag aan-gevoerd worden.

§ 2. De Vlaamse regering kan onder de door haar te bepalen voorwaarden voor het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen, afwijkingen toestaan op de bepaling

van artikel 7 voor zover tegelijk aan de volgende drie voorwaarden voldaan wordt :

1° de oorsprong en de bestemming van het vervoer zijn gelegen binnen het grondgebied van het Vlaamse Gewest ;

2° het vervoer gebeurt door een erkend mestvoerder of in opdracht van een erkend mestvoerder ;

3° het vervoer behoort tot een van de vijf in § 1 vernoemde types.

§ 3. De Vlaamse regering kan onder de door haar te bepalen voorwaarden, voor het vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen, afwijkingen toestaan op de bepaling van artikel 7 voor zover tegelijk aan de volgende twee voorwaarden voldaan wordt :

1° het betreft uitvoer van dierlijke mest of andere meststoffen uit het Vlaamse Gewest, of invoer van dierlijke mest of andere meststoffen in het Vlaamse Gewest ;

2° het vervoer behoort tot een van de volgende twee types :

a) de invoer of uitvoer van dierlijke mest of andere meststoffen vanuit een bepaald bedrijf naar cultuurgronden die behoren tot datzelfde bedrijf ;

b) de invoer of uitvoer van dierlijke mest of andere meststoffen die valt onder het toepassingsgebied van de verordening (EEG) Nr 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap."

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 9

§ 1. Elke producent, elke producent van andere meststoffen en elke exploitant van een verzamelpunt, een bewerkings- of een verwerkingseenheid is ertoe gehouden de in zijn bedrijf geproduceerde, verhandelde of overgedragen dierlijke mest en andere meststoffen af te zetten conform de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

De Mestbank verbiedt het transport indien blijkt dat de dierlijke mest of andere meststoffen zullen worden afgezet in strijd met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Voor wat de berekende bedrijfsmatige mestoverschotten voor een bepaald jaar betreft moet de producent kunnen bewijzen dat deze hetzij conform de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten werden afgevoerd naar een gebruiker, hetzij werden verhandeld met of

Voorzitter

overgedragen aan een exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid of een verwerkingseenheid, hetzij in zijn eigen bedrijf werden opgeslagen.

De exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid of een verwerkingseenheid moet kunnen bewijzen dat de in zijn exploitatie verhandelde dierlijke mest of andere meststoffen hetzij conform de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten werden afgevoerd naar een gebruiker, hetzij werden verhandeld met of overgedragen aan een exploitant van een verzamelpunt, een werkings- of een verwerkingseenheid, hetzij in zijn exploitatie werden opgeslagen.

Invoer van dierlijke mest of andere meststoffen, die niet valt onder het toepassingsgebied van de verordening (EEG) Nr 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, kan slechts gebeuren mits voorafgaande toestemming van de Mestbank. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten aangaande deze voorafgaande toestemming.

Uitvoer van dierlijke mest of andere meststoffen, die niet valt onder het toepassingsgebied van de verordening (EEG) Nr 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, kan door de Vlaamse regering onderworpen worden aan de voorafgaande toestemming van de Mestbank. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten aangaande deze voorafgaande toestemming.

§ 2. De Vlaamse regering kan de afzet van mestoverschotten voor producenten, waarvan één of meer entiteiten gelegen is in een gemeente met een gemeentelijke produktiedruk hoger dan 100 kg difosforpentoxiede, of voor invoerders, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen zonder mestoverschotten. Deze beperking kan opgelegd worden aan :

1° producenten, van wie het bedrijf niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf ;

2° invoerders van mestoverschotten door invoer ;

3° producenten met een mestoverschot of een produktie boven een bepaalde grenswaarde.

De Vlaamse regering kan producenten, waarvan geen enkele entiteit gelegen is in een gemeente met een gemeentelijk produktiedruk hoger dan 100 kg difosforpentoxiede, verbieden hun mestoverschotten af te zetten in deze gemeenten. Deze beperking kan opgelegd worden aan :

1° producenten, van wie het bedrijf niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf ;

2° producenten met een mestoverschot of een produktie boven een bepaalde grenswaarde.

§ 3. De Vlaamse regering kan aan producenten van dierlijke mest de verplichting opleggen hun dierlijke mest ge-

heel of gedeeltelijk te verwerken of te exporteren en stelt hiertoe nadere regels vast. Deze verplichting kan worden opgelegd aan :

1° producenten, van wie het bedrijf niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf ;

2° producenten met een bedrijfsmatig mestoverschot of een produktie groter dan een grenswaarde die bepaald wordt op basis van het mestoverschot op Vlaams niveau.

Vanaf januari 1999 zijn de volgende producenten verplicht om de totaliteit van hun bedrijfsmatige mestoverschotten te verwerken of te exporteren : producenten wier bedrijfsmatige mestproduktie GPP, blijkens de aangifte van het voorafgaande aanslagjaar 10.000 kg difosforpentoxiede of meer bedroeg.

Vanaf 1 januari 2003, zijn volgende producenten verplicht om de totaliteit van hun bedrijfsmatige mestoverschotten te verwerken of te exporteren : producenten wier bedrijfsmatige mestproduktie MPP, blijkens de aangifte van het voorafgaande aanslagjaar 10.000 kg difosforpentoxiede of meer bedroeg."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

In artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 4°, wordt het woord "vervoerder" vervangen door het woord "mestvoerder" ;

2° in § 1, 9°, wordt het woord "vervoerder" vervangen door het woord "mestvoerder" ;

3° § 1 wordt aangevuld als volgt :

"12° het verstrekken van adviezen in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;

13° het registreren van de noodzakelijke gegevens met het oog op de opvolging en bekendmaking van de gemeentelijke en gewestelijke produktiedruk en de maxima bedoeld in artikel 33 ;

14° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de verordening (EEG) Nr 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, wat de in- en uitvoer van dierlijke mest betreft." ;

4° in § 3 wordt het woord "vervoerder" vervangen door het woord "mestvoerder" ;

5° een § 7, luidend als volgt, wordt toegevoegd :

"§ 7. De Vlaamse regering bepaalt welke gegevens in verband met de taak vermeld in § 1, 13°, door de Mestbank geregistreerd en gegenereerd moeten worden en bepaalt

Voorzitter

de wijze en de periodiciteit van bekendmaking van deze gegevens."

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 2° wordt het woord "vervoerder" vervangen door het woord "mestvoerder" ;

2° 3° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"3° de toelagen die de Vlaamse regering verleent aan de Mestbank."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 14

§ 1. De hoeveelheid meststoffen die per jaar op cultuurgrond mag opgebracht worden, met inbegrip van de uitscheiding bij beweiding, is beperkt.

§ 2. De beperkingen kunnen betrekking hebben op :

1° de hoeveelheid difosforpentoxyde, zijnde de som van de hoeveelheid difosforpentoxyde onder vorm van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen ;

2° de totale hoeveelheid stikstof, zijnde de som van de hoeveelheid stikstof onder vorm van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen ;

3° de hoeveelheid stikstof onder vorm van dierlijke mest of andere meststoffen ;

4° de hoeveelheid stikstof onder vorm van chemische meststoffen.

§ 3. De beperkingen worden opgelegd in functie van volgende vier onderscheiden gewasgroepen :

1° grasland ;

2° maïs ;

3° gewassen met lage stikstof-behoefte ; hieronder worden volgende gewassen verstaan : cichorei, alle fruitsoorten, sjalotten, uien, vlas, vlinderbloemigen en wortelen ;

4° andere gewassen : hieronder worden alle gewassen verstaan die geen deel uitmaken van de hierboven genoemde gewasgroepen.

§ 4. Vanaf 1 januari 1996 tot 31 december 1998 zijn de volgende hoeveelheden meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg stikstof afkomstig uit chemische meststoffen en kg totale stikstof per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde meststoffen	Stikstof uit chemische	Totale stikstof
Grasland	170	250	450
Maïs	150	200	325
Gewassen met lage stikstof-behoefte	125	125	170
Andere gewassen	150	225	325

In afwijking van de in deze tabel toegelaten hoeveelheden meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, wordt voor de teelt maïs in 1996 de toegelaten hoeveelheid difosforpentoxyde per ha en per jaar beperkt tot 160 kg en in 1997 tot 155 kg difosforpentoxyde.

In de door de Vlaamse regering afgebakende gebieden waar een verscherpte uitrijregeling nodig is binnen de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de produktie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, mag de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen nooit meer bedragen dan 400 kg per ha per jaar ongeacht de toegelaten maximale hoeveelheid stikstof ; voor het overige gelden in deze gebieden de hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in de tabel vermeld in het tweede lid.

§ 5. De hoeveelheden meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde en kg stikstof die vanaf 1 januari 1999 per ha en per jaar toegelaten zijn, worden decretaal bepaald na evaluatie en op voorstel van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek zoals bepaald in artikel 31, § 2, 2°. Deze evaluatie moet gebeuren op basis van een statistisch apparaat waarbij de voorgestelde verscherping moet uitgaan van enerzijds de evolutie van de milieukundige en de ecologische parameters waarbij de situatie inzake nitraatdoorsijpeling naar grond- en oppervlaktewater, de eutrofiëring en de verzuring in acht genomen worden en anderzijds de evolutie van de socio-economische parameters van de landbouwsector waarbij de evolutie van de tewerkstelling in de sector en het aantal bedrijfszetels in acht genomen worden, naast de evolutie van het aantal dieren, de ecologische bedrijfsvoering en het principe dat toepassing moet worden gemaakt van de best beschikbare schone technologieën die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen ten einde op 1 oktober 2002 een ecologisch verantwoord omtrekkingsnorm te realiseren. Bij deze evaluatie zullen de normen zoals aangegeven in § 6 betrokken worden.

Voorzitter

Bij ontstentenis van door de decreetgever overeenkomstig het eerste lid vastgestelde toegelaten hoeveelheden meststoffen, worden de toegelaten hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in § 4, jaarlijks met 6 kg verminderd, en dit tot zij het niveau van de tabel van § 6 bereiken.

§ 6. De volgende hoeveelheden meststoffen uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar zijn de indicatieve eindnormen en worden bij de evaluatie, zoals bedoeld in § 5, eerste lid, betrokken.

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	125	450	250	250
Maïs	100	275	225	130
Gewassen met lage stikstofbehoefte	100	125	125	70
Andere gewassen	100	275	200	150

§ 7. De in §§ 4 en 5 vermelde toegelaten hoeveelheden meststoffen kunnen worden verhoogd indien op hetzelfde perceel gedurende hetzelfde jaar twee of meer teelten worden geoogst. Deze verhoging mag ten hoogste 25 % van de maximaal toegelaten hoeveelheden meststoffen voor het hoofdgewas bedragen.

De Vlaamse regering bepaalt :

1° de limitatieve lijst van combinaties van teelten die in aanmerking kunnen komen en de toegepaste verhoging met aanduiding van het hoofdgewas van de combinatie ; maïs en groenbemesters kunnen niet op deze lijst voorkomen met uitzondering van gras bestemd voor een snede in het voorjaar na maïs op een rundveebedrijf (uitgezonderd mestkalverenbedrijf) ;

2° de voorwaarden waaronder deze verhoging wordt toegestaan."

Op dit artikel is er een eerste amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 14, § 4, eerste lid de tabel vervangen door wat volgt :

"gewasgroep	Difosforpentoxyde	stikstof uit chemisch mest	totale stikstof
grasland	160	225	400
maïs	150	200	325
gewassen met laag N-behoefte	125	125	170
andere gewassen	150	225	325"

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 12.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeys Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia

Voorzitter

Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René

Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 14, § 5, 2de lid "6 kg" vervangen door "10 kg".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Sauwens op artikel 12.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
9 leden hebben ja geantwoord ;
72 leden hebben neen geantwoord ;
30 leden hebben zich onthouden ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Kuijpers Willy
Lauwers Herman

Voorzitter

Maes Nelly
Sauwens Johan
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve

Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een derde amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 14, § 6 het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Vanaf 1 januari 2002 zijn de eindnormen de volgende hoeveelheden meststoffen uitgedrukt in kg difosforpentoxide, kg stikstof en kg stikstof uit chemische stoffen per ha en per jaar".

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een vierde amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 14 § 5 vervangen door wat volgt :

" § 5. Vanaf 1 januari 1999 zijn de volgende hoeveelheden meststoffen uitgedrukt in kg difosforpentoxide, kg totale stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten:

gewasgroep misch	P2O5	totale N	N dierlijk .	N che- misch
			mest e.a	mest
grasland	120	360	250	200
maïs	100	275	170	130
gewas laag N-behoefte	80	125	125	70
andere gewassen	100	275	170	150"

C. In de voorgestelde tekst van artikel 14 § 6 vervangen door wat volgt :

"§ 6. Elk jaar wordt door de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek een evaluatie gemaakt van de toepassing van de normen. Deze evaluatie omvat de studie van de evolutie van de milieukwaliteit meer bepaald de nitraatdoorsijpeling naar grond- en bodemwater, de eutrofiëring, de verzuring en de evolutie van het risico op fosfaatdoorslag.

Tevens wordt nagegaan in hoeverre de landbouwsector een sociaal-economische weerslag ondervindt van het mestdecreet.

De Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek kan voorstellen formuleren met betrekking tot aanpassing van de normen en mogelijke begeleidende maatregelen tot compensatie van de sociaal-economische gevolgen."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 12.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim

Voorzitter

Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 12 aangenomen.

Artikel 13

Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 15

§ 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 14 kan de Vlaamse regering met het oog op de bescherming van het leefmilieu aan gebruikers beperkingen of een verbod opleggen van de opbrenging van meststoffen op bepaalde cultuurgronden op basis van de in artikel 36, § 1, 1°, d, bedoelde ontledingsresultaten van genomen grondstalen in de mate dat deze resultaten wijzen op een significante overschrijding van de vigerende toegelaten hoeveelheden meststoffen.

§ 2. In afwijking van de in artikel 14, §§ 4, 5, en 7 toegelaten hoeveelheden meststoffen worden op cultuurgronden gelegen in :

1° waterwingebieden en beschermingszones type II en type III voor grondwater, afgebakend in toepassing van

Voorzitter

het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ;

2° de door de Vlaamse regering aangeduide gevoelige gebieden waar verscherpte normering noodzakelijk is binnen de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de produktie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;

3° gebieden met nitraatgevoelige gronden waar verscherpte normering noodzakelijk is, zoals bepaald door de Vlaamse regering en afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ;

de volgende hoeveelheden meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg stikstof, kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	120	350	200	200
Maïs	100	275	170	150
Gewassen met lage stikstof-behoefte	80	125	125	70
Andere gewassen	100	275	170	150

De Vlaamse regering kan voor beschermingszones type III, zoals vermeld in het eerste lid, 1°, waar deze verscherpte normering niet noodzakelijk is, ontheffing geven van deze bepaling.

Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf, worden de inkomstenverliezen volledig vergoed die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen.

§ 3. Op cultuurgronden gelegen in de beschermingszones type I voor grondwater, afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende de maatregelen inzake het grondwaterbeheer, is vanaf 1 januari 1996 elke vorm van bemesting verboden.

§ 4. In afwijking van de in artikel 14, §§ 4, 5, en 7 toegelaten hoeveelheden meststoffen worden op cultuurgronden gelegen in :

1° vallegebieden en ecologisch waardevolle agrarische gebieden zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toe-

passing van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw ;

2° speciale beschermingszones afgebakend bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 in de zin van artikel 4.1 van de Richtlijn 79/409/E.E.G. van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ;

3° in de habitats en de bijhorende bufferzones van de aangegeven zones, zoals bedoeld in artikel 1, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 in de zin van artikel 4.1 van de Richtlijn 79/409/E.E.G. van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand met uitsluiting van de lijnvormige elementen zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen. De Vlaamse regering zal deze habitats en de bijhorende bufferzones afbakenen ;

4° bosgebieden, natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten, zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw, bij wijze van overgangsmaatregel tot 31 december 1997.

de volgende hoeveelheden meststoffen, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg stikstof en kg stikstof uit chemische meststoffen per ha en per jaar toegelaten :

Gewasgroep	Difosforpentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit chemische meststoffen
Grasland	120	400	200
Maïs	100	275	150
Gewassen met lage stikstof-behoefte	80	125	70
Andere gewassen	100	275	150

Deze bemestingsnormen zullen in 1998 geëvalueerd worden door de stuurgroep.

Binnen de gebieden zoals hierboven bepaald onder 1°, 2° en 3° en de agrarische gebieden met bijzondere waarde zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, kan de Vlaamse regering gebieden aanduiden waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen gemoduleerd verstrengd worden in functie van de aanwezige natuurwaarden.

In de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf kunnen beheersovereenkomsten worden afgesloten.

Voorzitter

Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf worden de inkomstenverliezen volledig vergoed die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen.

§ 5. Met het oog op het behoud en de versterking van natuurwaarden is op cultuurgronden gelegen in bosgebieden, natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten, zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting verboden met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij een druk van 2 grootvee-eenheden per ha op jaarbasis kan toegelaten worden.

Ontheffing van dit verbod wordt gegeven aan gezinsveeteeltbedrijven en aan de bedrijven die louter en alleen omwille van de bepaling van artikel 2bis par.2 2° a) van dit decreet niet voldoen of niet kunnen voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf, voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte van 1995 behoren tot de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden voor zover het akkers en intensief grasland betreft. De Vlaamse regering legt hiertoe nadere regels vast. De toegelaten hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in § 4, zijn dan van toepassing. Indien deze percelen eveneens vallen in een gebied met nitraatgevoelige gronden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, gelden daar aanvullend de bemestingshoeveelheden voor stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen zoals bepaald in de tabel van artikel 15 §2. Bij overdracht van het bedrijf aan de echtgenoot van de gebruiker, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen, de afstammelingen of aangenomen kinderen van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, wordt de ambtshalve ontheffing eenmalig mee overgedragen ; een overdracht aan de echtgenoot van de gebruiker sluit een verdere overdracht aan de vermeldde afstammelingen of aangenomen kinderen of hun echtgenoten niet uit. Voor overdracht aan anderen dan voormeld vervalt de ambtshalve ontheffing.

Binnen de natuur- en reservaatgebieden zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw kan de Vlaamse regering gebieden aanduiden waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen gemoduleerd verstrengd worden en de ambtshalve ontheffing niet van toepassing is in zoverre deze gebieden een enclave vormen binnen, of voor minstens drie vierden van de omtrek omgeven zijn door aangewezen of erkende natuurreservaten conform de wet op het natuurbehoud.

Tot 1 januari 2000 wordt ontheffing van dit verbod gegeven aan bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 2bis voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte 1995 behoren tot de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden voor zover het akkers en intensief grasland betreft, en die gelegen

zijn in dezelfde of de naburige gemeente als het bedrijf. De Vlaamse regering legt hiertoe nadere regels vast. De toegelaten hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in § 4, zijn dan van toepassing. Indien deze percelen eveneens vallen in een gebied met nitraatgevoelige gronden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, gelden daar aanvullend de bemestingshoeveelheden voor stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen zoals bepaald in de tabel van artikel 15, §2.

De Vlaamse regering kan een in de tijd en in bemestingsniveau gemoduleerde ontheffing van het verbod geven aan bedrijven voor die gronden die conform de aangifte 1995 deel uitmaken van de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, en dit in functie van de aanwezige natuurwaarden en een verantwoorde bedrijfsvoering. De hierbij maximaal toe te laten hoeveelheden zijn deze zoals bepaald in § 4.

Indien deze percelen eveneens vallen in een gebied met nitraatgevoelige gronden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, gelden daar aanvullend de bemestingshoeveelheden voor stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen zoals bepaald in de tabel van artikel 15, § 2.

In deze gebieden kunnen op vrijwillige basis, beheersovereenkomsten worden afgesloten. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot deze beheersovereenkomsten.

Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf worden de inkomstenverliezen volledig vergoed die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen.

Gezinsveeteeltbedrijven kunnen steeds vragen volledig vergoed te worden voor die percelen, bebouwd of onbebouwd, gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf en die conform de aangifte van 1995 behoren tot de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, door middel van een aankoop vanwege het Vlaams Gewest op basis van de venale waarde.

De Vlaamse regering bepaalt de hierbij te volgen procedure en modaliteiten.

§ 6. Op cultuurgronden gelegen in fosfaatverzadigde gebieden wordt de bemesting met chemische meststoffen beperkt tot 40 kg difosforpentoxyde per ha en per jaar. De bemesting met dierlijke mest is uitsluitend toegestaan aan gezinsveeteeltbedrijven voor bemesting van gronden die deel uitmaken van de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden ; deze bemesting dient te geschieden met mest geproduceerd in het bedrijf zelf en wordt beperkt tot 80 kg difosforpentoxyde per ha per jaar voor grasland en 60 kg difosforpentoxyde per ha per jaar voor alle andere teelten ; eventueel toegediende chemische meststoffen worden in mindering gebracht van de toegelaten maxima dierlijk mest. De gezinsveeteeltbedrijven, waarvan de cultuurgronden voor meer dan een derde binnen deze gebieden gelegen zijn, kunnen tevens percelen van andere producenten of gebruikers gelegen binnen

Voorzitter

deze gebieden bemesten met dierlijke mest ten belope van 80 kg difosforpentoxyde per ha per jaar voor grasland en 60 kg difosforpentoxyde per ha per jaar voor alle andere teelten ; eventueel toegediende chemische meststoffen worden in mindering gebracht van de toegelaten maxima dierlijke mest. Het gebruik van andere meststoffen en van slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties is in deze gebieden verboden.

De toegelaten hoeveelheden stikstof en stikstof uit dierlijke mest zijn voor de overeenkomstige periodes dezelfde als die vermeld in artikel 14, §§ 4, 5 en 7.

De in artikel 14, §§ 4, 5 en 7 vermelde beperkingen voor stikstof uit chemische meststoffen zijn niet van toepassing in deze gebieden.

De Vlaamse regering stelt de criteria vast voor de aanduiding van fosfaatverzadigde gebieden en bakent ze af.

De beperkingen opgelegd ingevolge deze paragraaf geven geen aanleiding tot vergoedingen.

§ 7. Voor een perceel gelegen in een fosfaatverzadigd gebied waarvan, op grond van een analyse, zou blijken dat het niet fosfaatverzadigd is, gelden de bepalingen van § 6 niet. Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven.

In dit geval vallen de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse dient uitgevoerd te worden en duidt de laboratoria aan die gemachtigd zijn deze uit te voeren.

§ 8. Op cultuurgronden gelegen in meerdere gebieden of zones zoals bedoeld in de §§ 1, 2, 3, 4, 5 en 6 gelden voor de beperkingen voor difosforpentoxyde, stikstof, stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen en stikstof uit chemische meststoffen afzonderlijk, de strengste bepalingen van de overeenkomstige gebieden.

§ 9. De Vlaamse regering stelt de in §§ 2, 4 en 5 bedoelde vergoedingen voor inkomstenverliezen vast. Zij gaat hierbij uit van de doelstellingen en beginselen zoals geformuleerd in hoofdstuk II van titel I van het decreet op de algemene bepalingen van het milieubeleid en de verordende bepalingen inzake ruimtelijke ordening. De vergoeding wordt vastgesteld op basis van volgende elementen gemoduleerd volgens bedrijfstype en landbouwstreek :

1° de opbrengstveranderingen in de gewassen ten gevolge van de strengere bemestingslimieten ;

2° de verhoogde mestafzetkosten ingevolge bijkomende overschotten door de strengere limieten voor het gebruik van dierlijke mest ;

3° de verhoogde mestopslagkosten indien de dierlijke mest langer dan 6 maanden moet worden opgeslagen ;

4° het verhoogd kunstmestgebruik wegens de beperking van het gebruik van dierlijke mest ;

5° de vermindering van de gebruikswaarde van de gronden ;

6° de verhoogde kost voor aankoop van voeders ;

7° het patrimoniumverlies op basis van venale waarde ;

De vergoeding voor inkomstenverliezen ingevolge opbrengstveranderingen wordt gebaseerd op een objectieve berekeningsmethode die de veranderingen in de actuele landbouwkundige produktie, in de arbeidsbehoefte en in de variabele kosten in rekening brengt, welke voortvloeien uit het verschil in de opbrengsten van de cultuurgronden gelegen in gebieden zoals bedoeld in dit artikel, bij de op dat moment krachtens art. 14 geldende algemene toegelaten hoeveelheden meststoffen en bij de toegelaten hoeveelheden meststoffen zoals bepaald in de §§ 2, 4 en 5.

Om in aanmerking te komen voor deze vergoedingen wordt rekening gehouden met volgende voorwaarden, overeenkomstig de nadere regels vastgelegd door de Vlaamse regering :

1° een aangifte, zoals bedoeld in artikel 3, gedaan hebben ;

2° tot de entiteit behorende cultuurgrond hebben conform de aangifte '95, in de gebieden en de zones als bedoeld in § 2, 4 of 5 ;

§ 10. De indeling van de percelen, in de § 1, § 2, 3° en § 4, 3°, bedoelde gebieden, kan door de gebruiker betwist worden voor de bevoegde rechtbank.

Het inleiden van een geding schorst de bepaling van dit artikel niet op."

Op dit artikel is er een amendement van dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 2, 3° de tabel vervangen door wat volgt :

"gewasgroep	P2O5	totale N	N dierlijk	N che-
			mest e.a.	mest
grasland	120	320	170	200
maïs	100	275	170	150
gewas laag				
N-behoefte	80	125	125	70
andere				
gewassen	100	275	170	150"

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 13 :

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

16 leden hebben ja geantwoord ;

95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Dua Vera

Geysels Jos

Kuijpers Willy

Lauwers Herman

Maes Nelly

Malcorps Johan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Stassen Jos

Van Den Heuvel Ria

Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbroeke Christiaan

Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeys Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Batselier Norbert

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Reuse Herman

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Huybrechts Pieter

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Penris Jan

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stevaert Steve

Strackx Felix

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Aperen Arnold

Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark

Van Hauthem Joris

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenborgh Gracienne

Voorzitter

Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys, Lachaert en Keulen dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 15, § 3 de volgende zin toevoegen :

"De inkomstenverliezen ten gevolge van deze bepaling worden volledig vergoed".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys, Lachaert en Keulen op artikel 13 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

43 leden hebben ja geantwoord ;

68 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Maes Nelly
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera

Voorzitter

Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 4, 3° weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 13 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

12 leden hebben ja geantwoord ;

76 leden hebben neen geantwoord ;

24 leden hebben zich onthouden ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera

Voorzitter

Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert

Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 5, tweede lid op de twintigste regel het woord "eenmalig" weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 13 :

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 5 het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Voor gezinsveeteeltbedrijven kan een afwijking van dit verbod enkel worden toegestaan in het kader van een beheersovereenkomst, afgesloten tussen de producent en de Afdeling Natuur.

De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot deze beheersovereenkomsten.

Voorzitter

Voor de cultuurgronden gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf worden de inkomstenverliezen die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen volledig vergoed.

In overeenkomst met de producent kan aan de eis tot inkomstenvergoeding eveneens voldaan worden wanneer de Mestbank de verantwoordelijkheid voor de mestafzet overneemt voor het supplementair mestoverschot dat ontstaat door de beperkingen opgelegd door dit artikel.

Het Vlaams Gewest kan ingaan op het verzoek van de producent om percelen gelegen in de gebieden en zones opgesomd in deze paragraaf aan te kopen op basis van de venale waarde."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 13 :

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja

Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan

Voorzitter

Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleecx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

De Gucht Karel

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

C. In de voorgestelde tekst van artikel 15 een § 5bis invoegen die luidt als volgt :

"§ 5bis. In de natuurreservaten, bos- en natuurgebieden kunnen de bedrijven, wier gronden in deze gebieden liggen, naast een onteigening van die percelen, ook de onteigening van de bedrijfsgebouwen en woning vragen, indien meer dan 25% van de gronden in eigendom of pacht in

deze gebieden liggen en zo de betrokkene kan aantonen dat het bedrijf als niet-rendabel kan worden beschouwd wegens de beperkingen opgelegd inzake percelen in deze hierboven opgesomde gebieden."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 13 :

Mag de uitslag van de stemming van het laatste amendement van de heer Wymeersch ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

C. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 6, eerste lid de tweede en de derde zin weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 13 :

Mag de uitslag van de vorige stemming van het laatste amendement van mevrouw Dua ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 6 het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Op cultuurgronden, gelegen in fosfaatverzadigde gebieden, wordt de bemesting met dierlijk mest verboden. Voor de bemesting van gronden van gezinsveeteeltbedrijven, die deel uitmaken van de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, met mest geproduceerd in dat bedrijf, wordt bemesting toegelaten tot 40 kg difosfopentoxide per ha en per jaar voor alle teelten, grasland en akkerland inbegrepen."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Sauwens op artikel 13 :

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
72 leden hebben neen geantwoord ;
24 leden hebben zich onthouden ;

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel

Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Vilder Freddy
Demeulenaere Julien
Denys André
Feytons Freddy

Voorzitter

Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

D. In de voorgestelde tekst van artikel 15, § 9 7° vervangen door wat volgt :

"7° het patrimoniumverlies op basis van de venale waarde voor de inwerkingtreding van de in dit artikel opgenomen bepalingen. De door patrimoniumverlies getroffen eigenaar kan aanspraak maken op de vergoeding indien hij hiervoor binnen de 3 jaar na inwerkingtreding van dit decreet hiervoor een aanvraag indient bij de Mestbank."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 13 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

12 leden hebben ja geantwoord ;

76 leden hebben neen geantwoord ;

24 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Voorzitter

Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

E. Aan de voorgestelde tekst van artikel 15 een nieuwe § 11 toevoegen, die luidt als volgt :

"§ 11. Zo de gebruiker van oordeel is dat de vergoeding inzake opbrengstverlies, verhoogde mestafzetkosten, extra mest-opslag te laag is, en hij dit kan staven met de nodige bewijzen, kan hij aanspraak maken op een compensatie, overeenstemmend met de werkelijke geleden verliezen of gemaakte kosten.".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 13 :

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 13 aangenomen.

Artikel 14

Artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 17

§ 1. De opbrenging van dierlijke mest en andere meststoffen op cultuurgronden is verboden :

1° gedurende de periode van 21 september tot en met 21 januari voor de gewasgroepen grasland, gewassen met lage-stikstofbehoefte, maïs en andere gewassen ;

2° op alle zon- en feestdagen ;

3° op alle zaterdagen behalve gedurende de periode van 1 februari tot en met 15 mei ;

4° vóór 7 uur en na 22 uur ;

5° wanneer bedoelde cultuurgronden overstroomd, bevroren of met sneeuw bedekt zijn.

§ 2. In afwijking van § 1, 1°, is de opbrenging van dierlijke mest en andere meststoffen toegelaten op :

a) grasland, ingezaaid samen met maïs of na de maïs oogst, of wintertarwe, ingezaaid na de oogst van aardappelen, in de periode van 21 september tot en met 21 oktober tussen 9 uur en 17 uur.

De maximaal toegelaten hoeveelheid meststoffen in deze periode bedraagt 60 kg totale stikstof/ha ;

b) wintertarwe, ingezaaid na de oogst van suikerbieten, in de periode van 21 september tot en met 6 december tussen 9 uur en 17 uur. De maximaal toegelaten hoeveelheid meststoffen in deze periode bedraagt 60 kg totale stikstof/ha.

§ 3. In afwijking van § 1, 1° en § 2 is de opbrenging van dierlijke mest en andere meststoffen verboden van 1 september tot 21 januari op :

Voorzitter

1° cultuurgronden gelegen in de in artikel 15, § 2, 1° en 3°, § 4 en § 5, bedoelde gebieden ;

2° op de door de Vlaamse regering afgebakende gebieden met nitraatgevoelige gronden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

§ 4. In afwijking van § 1, 1° en § 2 is de opbrenging van dierlijke mest en andere meststoffen verboden van 1 september tot 15 februari :

1° op de cultuurgronden gelegen in de in artikel 15, § 2, 2° bedoelde gebieden ;

2° op de door de Vlaamse regering afgebakende gebieden waar een verscherpte uitrijregeling noodzakelijk is, binnen de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de produktie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

§ 5. Binnen de perimeter van de zones vermeld in artikel 1, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, kan de Vlaamse regering gebieden aanduiden waar de bemesting van grasland verboden is van 1 april tot 30 juni, tenzij via een beheersovereenkomst anders wordt overeengekomen.

§ 6. De op cultuurgrond opgebrachte dierlijke mest en andere meststoffen moeten emissie-arm worden opgebracht.

De Vlaamse regering stelt nadere regelen vast met betrekking tot de emissie-arme aanwending.

Zolang de modaliteiten niet zijn vastgesteld, dienen de op cultuurgrond opgebrachte dierlijke en andere meststoffen binnen de 24 uur na het uitspreiden te worden ondergewerkt, behoudens wanneer het gaat om een bemesting van beteelde cultuurgronden.

§ 7. De Vlaamse regering kan voor de cultuurgronden, die niet vallen onder de bepalingen van artikel 15, §§ 1, 2, 3, 4, 5 en 6 en artikel 17, § 3, bij met redenen omklede beslissing afwijkingen toestaan :

1° op de in §§ 1, 1°, vermelde verbodsbepaling, in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of voor delen ervan ; de beslissing vermeldt de periode en de gebieden waarvoor de afwijking geldt ;

2° op de in § 1, 5°, vermelde verbodsbepaling, voor de opbrenging van dierlijke mest en andere meststoffen op cultuurgronden die dermate licht bevroren zijn dat onderwerking, zodebemesting of injectie nog mogelijk zijn ;

3° op de in § 1, 1°, vermelde verbodsbepaling, in geval van algemene of bijzondere maatregelen, genomen in toepassing van de diergezondheidswet van 24 maart 1987 ter

voorkoming en bestrijding van dierenziekten, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of delen ervan ;

4° op de in § 1, 1°, vermelde verbodsbepaling, voor de opbrenging van dierlijke mest met een droge stof gehalte van meer dan 20% en andere meststoffen op bepaalde cultuurgronden ; de beslissing vermeldt de aard van de meststof en de teelten waarvoor de toegestane afwijking geldt ;

5° op de in § 1, 1°, vermelde verbodsbepaling, voor de opbrenging van dierlijke mest op beteelde gronden door bepaalde producenten mits minimaal aan de volgende voorwaarden is voldaan :

a) de producent dient ouder te zijn dan 59 jaar in 1993 ;

b) de bedrijven dienen te worden stopgezet vóór 1 januari 1999.

De Vlaamse regering kan bijkomende voorwaarden vaststellen waaraan deze bedrijven dienen te voldoen.

§ 8. De Mestbank kan individuele uitzonderingen toestaan op :

1° de in § 1, 2° en 3° bedoelde verbodsbepalingen voor het opbrengen van dierlijke mest en andere meststoffen tijdens demonstraties van educatieve aard ;

2° de in § 1, 1°, 2°, 3° en 4° bedoelde verbodsbepalingen voor het opbrengen van meststoffen in het kader van wetenschappelijke proefnemingen die als doel hebben de invloed van bemesting op het milieu vast te stellen ;

3° de in § 2 bedoelde verbodsbepalingen voor het opbrengen van meststoffen in het kader van wetenschappelijke proefnemingen die als doel hebben de invloed van bemesting op het milieu vast te stellen.

§ 9. De opbrenging van stalmest, in de tijdspanne tussen 9 en 17 uur, is steeds toegelaten ongeacht de bepalingen van artikel 17, § 1, 1° en § 6, 4°.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder stalmest verstaan : mengsel van stro en uitwerpselen van runderen, paarden, schapen, of varkens, met een drogestofgehalte van het mengsel van minimum 20 percent, en waarbij het mengsel als vast mest is ontstaan door het huisvesten van deze dieren in ingestrooide stallen. Mengsels met uitwerpselen van pluimvee worden niet beschouwd als stalmest, ongeacht het drogestofgehalte of de ontstaanswijze."

Op artikel 14 is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 17, § 1, 1° vervangen door wat volgt :

"1° gedurende de periode van 1 oktober tot en met 31 januari."

Voorzitter

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Sauwens op artikel 14 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

16 leden hebben ja geantwoord ;

60 leden hebben neen geantwoord ;

36 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Dua Vera

Geysels Jos

Kuijpers Willy

Lauwers Herman

Maes Nelly

Malcorps Johan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Stassen Jos

Van Den Heuvel Ria

Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbroeke Christiaan

Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja

Beerden Georges

Bossuyt Gilbert

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Coens Joachim

De Batselier Norbert

De Loor Herman

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Deprez Paul

Desmet Peter

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Kenzeler André

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Quintelier Leonard

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark

Van Hecke Mieke

Van Looy Jef

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwerkerke André

Van Peel Marc

Van Rompaey Hugo

Van Wallendael Tuur

Vandendriessche Bart

Vanleenhove Gilbert

Vanvelthoven Peter

Voorhamme Robert

Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Beysen Ward

Bril Louis

Browaeyts Jozef

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny

Voorzitter

De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op artikel 14 is er ook een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 17, § 7 5° weglaten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 14 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;

96 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Dillen Marijke
Feytons Freddy
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan

Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André

Voorzitter

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Bogaert Jean-Marie

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 14 aangenomen.

Artikel 15

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 18

De Vlaamse regering kan bijkomende nadere regels vaststellen inzake :

1° de opbrenging van chemische meststoffen, dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond gelegen op hellingen ;

2° de opbrenging van chemische meststoffen, dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond gelegen op drassige grond ;

3° de minimumafstand tussen de oppervlaktewateren en de cultuurgrond waarop chemische meststoffen, dierlijke mest of andere meststoffen worden opgebracht."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wy-meersch dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 18, 3° de volgende zinsnede toevoegen :

", ermee rekening houdende dat de oppervlakte van het gedeelte van het perceel cultuurgrond dat niet mag bemest worden, niet groter is dan 3% van de totale oppervlakte van bedoeld perceel."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 15 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

12 leden hebben ja geantwoord ;

76 leden hebben neen geantwoord ;

24 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Caubergs Jan

Creyelman Frank

Voorzitter

De Reuse Herman
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard

Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan

Voorzitter

Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 15 aangenomen.

Artikel 16

Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 20

§ 1. Elke producent of gebruiker, gevestigd buiten het Vlaamse Gewest, waarvan een gedeelte van de tot het bedrijf behorende cultuurgrond binnen het Vlaamse Gewest is gelegen, dient de gegevens bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 3 aan te geven aan de Mestbank, voor wat de in het Vlaamse Gewest gelegen cultuurgronden betreft. De Vlaamse regering stelt het type van aangifteformulier vast, waarmee die aangifte dient te worden gedaan, evenals de termijn waarbinnen en de wijze waarop de aangifte dient te worden ingediend.

§ 2. De bepalingen van dit decreet met betrekking tot de regels betreffende de doelmatige afvoer van mestoverschotten, evenals die met betrekking tot de opbrenging van meststoffen op het land zijn in dit geval onverminderd van toepassing voor wat de in het Vlaamse Gewest gelegen cultuurgronden betreft."

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 21

§ 1. Er is een basisheffing, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent op wiens bedrijf de gewogen mestproduktie GPp , gedurende het voorbije kalenderjaar, meer bedroeg dan 1.500 kg difosforpentoxyde.

§ 2. De in § 1 bedoelde basisheffing wordt vastgelegd op basis van de gewogen mestproducties GPp en GPn , die als volgt worden berekend :

GPp : de gewogen mestproduktie, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ($P205$), zijnde de som van :

– de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPp voor alle vee op het bedrijf, behalve de leghennen ;

en

– 40 percent van de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPp voor de leghennen aanwezig op het bedrijf ;

GPn : de gewogen mestproduktie, uitgedrukt in kg stikstof (N), zijnde de som van :

– de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPn voor alle vee op het bedrijf, behalve de leghennen ;

en

– 40 percent van de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPn voor de leghennen aanwezig op het bedrijf.

§ 3. De basisheffing wordt door middel van volgende formule berekend :

$1,25 \times (GPp1 + GPn1) + 1,75 \times (GPp2 + GPn2) +$

$2,25 \times (GPp3 + GPn3) + 3 \times (GPp4 + GPn4)$

$GPp1$: het deel van de gewogen $P205$ -produktie, behorende tot de eerste $P205$ -schijf van [1.500 tot (5.000 + $GPpverw$)] kg $P205$;

$GPp2$: het deel van de gewogen $P205$ -produktie, behorende tot de tweede $P205$ -schijf van [(5.000 + $GPpverw$) tot (10.000 + $GPpverw$)] kg $P205$;

$GPp3$: het deel van de gewogen $P205$ -produktie, behorende tot de derde $P205$ -schijf van [(10.000 + $GPpverw$) tot (15.000 + $GPpverw$)] kg $P205$;

$GPp4$: het deel van de gewogen $P205$ -produktie, behorende tot de vierde $P205$ -schijf van meer dan (15.000 + $GPpverw$) kg $P205$;

$GPn1$: het deel van de gewogen N -produktie, behorende tot de eerste N -schijf van [3.000 tot (10.000 + $GPnverw$)] kg N ;

$GPn2$: het deel van de gewogen N -produktie, behorende tot de tweede N -schijf van [(10.000 + $GPnverw$) tot (20.000 + $GPnverw$)] kg N ;

$GPn3$: het deel van de gewogen N -produktie, behorende tot de derde N -schijf van [(20.000 + $GPnverw$) tot (30.000 + $GPnverw$)] kg N ;

$GPn4$: het deel van de gewogen N -produktie, behorende tot de vierde N -schijf van meer dan (30.000 + $GPnverw$) kg N ;

$GPpverw$: dat deel van de gewogen produktie, GPp , dat door de producent, conform de bepalingen van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd ;

Voorzitter

GPnverw : dat deel van de gewogen produktie, GPn, dat door de producent, conform de bepalingen van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd.

§ 4. Aanvullend aan de in § 1 bedoelde basisheffing wordt, voor een bepaald kalenderjaar, een afzetheffing geheven waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent die in het voorbije kalenderjaar, met tussenkomst van de Mestbank dierlijke mest heeft verhandeld.

Het bedrag van de afzetheffing wordt vastgesteld als het produkt van de gemiddelde kostprijs per ton met de in de loop van het voorbije kalenderjaar, met tussenkomst van de Mestbank verhandelde hoeveelheid dierlijke mest. De Vlaamse regering stelt de berekeningsmodaliteiten vast voor gemiddelde kostprijs per ton vast, rekening houdend met de kostprijs van de afhaling, het transport, de opslag, het kwaliteitsonderzoek, de administratiekosten, de prefinitieringskosten en desgevallend de kosten voor het opbrengen, de bewerking of de verwerking van de met tussenkomst van de Mestbank verhandelde mest.

§ 5. Er is een basisheffing, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke invoerder van mestoverschotten door invoer. Het bedrag van deze basisheffing is vastgesteld op 100 frank per ton van het in het voorbije kalenderjaar in het Vlaamse Gewest ingebracht mestoverschot door invoer."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 21, § 1 de volgende zinsnede toevoegen :

", welke meerproduktie niet door opslag, verwerking of export is opgevangen."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 17 :

Zelfde stemming als het laatste amendement van de heer Wymeersch ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

" Artikel 17

Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 21

§ 1. Er wordt een getrappt heffingsstelsel ingevoerd, bestaande uit enerzijds een basisheffing en anderzijds een overschotshoofstelsel waarvan de opbrengst integraal toegekend wordt aan de Mestbank, lastens elke producent.

§ 2. De in § 1 bedoelde heffing wordt vastgesteld op basis van de totale mestproductie per bedrijf en de totale oppervlakte cultuurgrond behorend tot het bedrijf. Het mestoverschot wordt berekend volgens de bepalingen van artikel 6 van het decreet.

In geval van niet-gezinsveeteeltbedrijven is de eigenaar van de dieren verantwoordelijk voor de betaling van de heffing.

§ 3. De heffing wordt als volgt berekend:

a) voor de bedrijven die de notificatie als gezinsveeteeltbedrijven hebben verkregen overeenkomstig de bepalingen van artikel 2bis van hetzelfde decreet :

P2O ₅ -produktie in kg/jaar	mestproductie dat op eigen grond kan gebruikt worden	mestoverschot in bure-, LAT- regeling, verwer- king of export
produktie < 5000 (*)	geen heffing	HG3
produktie 5000 - 10.000	geen heffing	HG3 + HG4
produktie 10.000 - 15.000 (*) HG5	HG1	HG3 + HG4 + HG5
produktie > 15.000 (*)	HG1 + HG2	HG3 + HG4 + HG5 + HG6

* voor legkippen zijn de grenswaarden in kolom 1 gelijk aan 12.500, 25.000 en 35.000 kg P2O₅

Voor de berekening van de heffing is:

* HG1 = 2 fr/kg N + 2 fr/kg P2O₅ op deel tussen 10 en 15 ton

* HG2 = 10 fr/kg N + 10 fr/kg P2O₅ op deel boven 15 ton

* HG3 = 2 fr/kg N + 2 fr/kg P2O₅ op deel beneden 5 ton

* HG4 = 4 fr/kg N + 4 fr/kg P2O₅ op deel tussen 5 en 10 ton

* HG5 = 10 fr/kg N + 10 fr/kg P2O₅ op deel tussen 10 ton en 15 ton

* HG6 = 20 fr/kg N + 20 fr/kg P2O₅ op deel boven 15 ton

Voorzitter

b) voor de bedrijven die niet de notificatie als gezinsveeteeltbedrijven hebben verkregen overeenkomstig de bepalingen van artikel 2bis van hetzelfde decreet :

P2O5-productie in kg/jaar	mestproductie dat op eigen grond kan gebruikt worden	mestoverschot in buren-, LAT- regeling, verwer- king of export
produktie < 5000 (*)	HNG1	HNG5
produktie 5000 - 10.000	HNG1 + HNG2	HNG5 + HNG6
produktie 10.000 - 15.000 (*)	HNG1 + HNG2 + HNG3	HNG5 + HNG6 + HNG7
produktie > 15.000 (*)	HNG1 + HNG2 + HNG3 + HNG4	HNG5 + HNG6 + HNG7 + HNG8

* voor legkippen zijn de grenswaarde in kolom 1 gelijk aan 12.500, 25.000 en 35.000 kg P2O5

Voor de berekening van de heffing is:

* HNG1 = 2 fr/kg N + 2 fr/kg P2O5 op deel beneden 5 ton

* HNG2 = 4 fr/kg N + 4 fr/kg P2O5 op deel tussen 5 ton en 10 ton

* HNG3 = 10 fr/kg N + 2 fr/kg P2O5 op deel tussen 10 ton en 15 ton

* HNG4 = 20 fr/kg N + 20 fr/kg P2O5 op deel boven 15 ton

* HNG5 = 4 fr/kg N + 4 fr/kg P2O5 op deel beneden 5 ton

* HNG6 = 10 fr/kg N + 10 fr/kg P2O5 op deel tussen 5 ton en 10 ton

* HNG7 = 20 fr/kg N + 20 fr/kg P2O5 op deel tussen 10 ton en 15 ton

* HNG8 = 40 fr/kg N + 40 fr/kg P2O5 op deel boven 15 ton

§ 4. Er is een basisheffing, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke invoerder van mestoverschotten door invoer. Het bedrag van deze basisheffing is vastgesteld op 100 frank per ton van het in het voorbije kalenderjaar in het Vlaamse Gewest ingebrachte mestoverschot door invoer."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 17 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
7 leden hebben ja geantwoord ;
69 leden hebben neen geantwoord ;
35 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo

Voorzitter

Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland

Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

" Artikel 17

Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

Artikel 21

§ 1. Er is een overschotheffing, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent op wiens bedrijf er zich een mestoverschot voordoet.

§ 2. De in §1 bedoelde overschotheffing wordt vastgelegd op basis van het mestoverschot GPp en GPn, die als volgt worden berekend :

GPp : het mestoverschot, uitgedrukt in kg difosforpentoxide (P₂O₅), zijnde de som van

– de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende Mpp voor alle vee op het bedrijf, behalve de leghennen;

en

– 40% van de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPP voor de leghennen aanwezig op het bedrijf.

GPn : het mestoverschot uitgedrukt in kg stikstof (N), zijnde de som van :

Voorzitter

– de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPn voor alle vee op het bedrijf, behalve leghennen;

en

– 40% van de overeenkomstig artikel 6 van het decreet berekende MPn voor de leghennen aanwezig op het bedrijf.

§ 3. De overschotheffing wordt door middel van volgende formule berekend :

$$1,25 \times (GPp1 + GPn1) + 1,75 \times (GPp2 + GPn2) + 2,25 \times (GPp3 + GPn3) + 3 \times (GPp4 + GPn4)$$

GPp1 : het deel van het P2O5-overschot, behorende tot de eerste P2O5-schijf van 0 tot 3000 kg P2O5

GPp2 : het deel van het P2O5-overschot, behorende tot de tweede P2O5-schijf van 3000 tot 10000 kg P2O5

GPp3 : het deel van het P2O5-overschot, behorende tot de derde P2O5-schijf van 10000 tot 15000 kg P2O5

GPp4 : het deel van het P2O5-overschot, behorende tot de vierde P2O5-schijf van meer dan 15000 kg P2O5;

GPn1 : het deel van het N-overschot, behorende tot de eerste N-schijf van 0 tot 7000 kg N

GPn2 : het deel van het N-overschot, behorende tot de tweede N-schijf van 7000 tot 20000 kg N

GPn3 : het deel van het N-overschot, behorende tot de derde N-schijf van 20000 tot 30000 kg N

GPn4 : het deel van het N-overschot, behorende tot de vierde N-schijf van meer dan 30000 kg N

§ 4. Producenten die hun mestoverschot, zoals bepaald in artikel 6, conform de bepalingen van hoofdstuk III afzetten in een verwerkingseenheid of exporteren, worden vrijgesteld van deze overschotheffing.

§ 5. Aanvullend aan de in §1 bedoelde overschotheffing wordt, voor een bepaald kalenderjaar, een afzetheffing geheven waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent die in het voorbije kalenderjaar, met tussenkomst van de Mestbank dierlijk mest heeft verhandeld.

Het bedrag van de afzetheffing wordt vastgesteld als het produkt van de gemiddelde kostprijs per ton met de in de loop van het voorbije kalenderjaar, met tussenkomst van de Mestbank verhandelde hoeveelheid dierlijk mest. De Vlaamse regering stelt de berekeningsmodaliteiten vast voor de gemiddelde kostprijs per ton vast, rekening houdend met de kostprijs van afhaling, het transport, de opslag, het kwaliteitsonderzoek, de administratiekosten, de prefinancieringskosten en desgevallend de kosten voor

het opbrengen, de bewerking of de verwerking van de met tussenkomst van de mestbank verhandelde mest.

§ 6. Er is een basisheffing, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke invoerder van mestoverschotten door invoer die niet bestemd zijn voor verwerking. Het bedrag van deze basisheffing is vastgesteld op 100 frank per ton van het in het voorbije kalenderjaar in het Vlaams Gewest ingebrachte mestoverschot door invoer.".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 17 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

36 leden hebben ja geantwoord ;

69 leden hebben neen geantwoord ;

7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Beysen Ward

Bril Louis

Browaeyts Jozef

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny

De Reuse Herman

Demeulenaere Julien

Denys André

Deswaene Roland

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Huybrechts Pieter

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Penris Jan

Platteau Stefaan

Strackx Felix

Van Aperen Arnold

Van Hauthem Joris

Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef

Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 17 aangenomen.

Artikel 18

Artikel 22 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de §§ 6 en 7, luidend als volgt :

"§ 6. De heffingsplichtige kan tegen de heffing een bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar, daartoe aangewezen door de Vlaamse regering.

Het bezwaarschrift moet schriftelijk worden gedaan, met redenen omkleed zijn en binnen 2 maanden, na de datum van verzending van het aanslagbiljet, bij aangetekende brief ingediend worden.

Het indienen van een bezwaar schort de verplichting tot betaling niet op.

Voorzitter

§ 7. De in § 6 bedoelde ambtenaar neemt een beslissing binnen één jaar vanaf de kennisgeving van het bezwaarschrift.

De beslissing van de ambtenaar wordt, met vermelding van de redenen die dit naar zijn oordeel rechtvaardigen, per aangetekende brief ter kennis gebracht van de indiener van het bezwaarschrift. De beslissing vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan worden opgekomen.

Bij gebreke aan kennisgeving van een beslissing door de ambtenaar binnen de in deze paragraaf gestelde termijn, wordt het bezwaarschrift als ingewilligd beschouwd."

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Artikel 23, § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. Wanneer een heffingsplichtige, om welke reden ook, de aangifte bedoeld in artikel 3 niet, of te laat, of foutief heeft ingediend, of de verplichtingen bedoeld in artikel 22, §§ 3 en 4 niet is nagekomen, kan hem door de met de invordering belaste ambtenaar een ambtelijke aanslag tot beloop van de heffing die vermoedelijk is verschuldigd, worden opgelegd."

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In artikel 24, § 1 van hetzelfde decreet wordt het woord "aanslag" vervangen door de woorden "ambtelijke aanslag".

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Artikel 25 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de §§ 3, 4, 5 en 6 luidend als volgt :

"§ 3. Onverminderd de bepalingen van, artikel 25, § 1, en van hoofdstuk XI, wordt een administratieve geldboete van 10.000 frank opgelegd, lastens elke aangifteplichtige die, nadat hij schriftelijk werd herinnerd aan zijn aangifteplicht, binnen dertig dagen na verzending van de herinneringsbrief, nog steeds geen aangifte heeft ingediend.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI wordt lastens elke producent, die niet kan bewijzen dat hij de berekende bedrijfsmatige overschoten MOp en MON heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, een administratieve geldboete opgelegd.

De administratieve geldboete bedraagt 40 frank vermenigvuldigd met de som van het deel van MOp, uitgedrukt

in kg difosforpentoxyde en het deel van MON, uitgedrukt in kg stikstof, waarvoor de producent niet kan bewijzen dat dit overeenkomstig de bepalingen van dit decreet werd afgezet.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens elke producent, wiens bedrijf, ingevolge onjuiste verklaringen, werd genotificeerd als een gezinsveeteeltbedrijf, zonder dat aan alle voorwaarden zoals bepaald in artikel 2 bis was voldaan, een administratieve geldboete opgelegd van 100.000 frank.

§ 6. De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.

De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld bij aangetekende brief met bericht van ontvangst.

De Vlaamse regering stelt hieromtrent nadere regels vast."

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Een artikel 27bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde decreet ingevoegd :

" Artikel 27bis

De ambtenaren daartoe aangewezen door de Vlaamse regering beslissen over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de in artikel 25, §§ 2, 3, 4 en 5 bedoelde geldboeten die de betrokkene per aangetekende brief tot hen richt."

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Een artikel 27ter, luidend als volgt, wordt in hetzelfde decreet ingevoegd :

" Artikel 27ter

§ 1. De in de artikelen 27 en 27bis bedoelde verzoeken dienen binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post van de in artikel 25, § 6, bedoelde aangetekende brief, gericht aan de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.

§ 2. De door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren nemen een beslissing binnen zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post van het in § 1 bedoelde verzoek.

De beslissing van de bevoegde ambtenaren wordt bij aangetekende brief, met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift.

Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de indiener van het verzoekschrift, kan de bevoegde

Voorzitter

ambtenaar de voormelde termijn eenmalig verlengen met een periode van zes maanden.

§ 3. Bij gebreke aan een beslissing door de bevoegde ambtenaren, binnen de in § 2 gestelde termijn, wordt het verzoekschrift geacht te zijn ingewilligd."

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

1° § 2, 1°, b, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"b) voor zover noodzakelijk, voorstellen met betrekking tot beperkingen die aan inrichtingen, bedrijven, categorieën van bedrijven en/of aan bedrijven gevestigd in bepaalde gemeenten, arrondissementen, provincies of groepen van gemeenten de volgende drie kalenderjaren dienen te worden opgelegd ter bescherming van het leefmilieu voor wat betreft de produktie en de afzet van dierlijke mest." ;

2° § 2, 1°, wordt aangevuld als volgt :

"c) voor zover noodzakelijk, voorstellen met betrekking tot maximale produktiedruk zoals bepaald in artikel 33, § 5, die in bepaalde gemeenten, arrondissementen, provincies of groepen van gemeenten niet mag overschreden worden ;" ;

3° § 2, 2°, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"2° legt voor 1 oktober 1998 aan de Vlaamse regering een evaluatierapport voor met het oog op het bepalen van de hoeveelheden meststoffen die vanaf 1 januari 1999 van toepassing worden en dit teneinde op 1 oktober 2002 een ecologisch verantwoorde onttrekkingsnorm te realiseren" ;

4° § 2 wordt aangevuld als volgt :

"4° legt vijfjaarlijks aan de Vlaamse regering een voorstel voor met betrekking tot de in artikel 2bis, § 2, 2° b), vermelde maxima en de in artikel 2bis, § 2, 2° c), vermelde berekening ;

5° legt vijfjaarlijks aan de Vlaamse regering een voorstel voor met betrekking tot de in artikel 33 bepaalde berekeningswijze van de produktiedruk en de basis van indeling van de gemeenten in groepen ;

6° legt in 1996 en vervolgens minimum om de 3 jaar aan de Vlaamse regering een voorstel voor in verband met de maximale produktiehoeveelheden per dier en per jaar en de forfaitaire verminderingen die hierop kunnen toegepast worden. Het voorstel van de Stuurgroep dient vòòr 1 mei geformuleerd te worden en bevat minstens, voor de diersoorten vermeld in artikel 5, de volgende elementen :

a) maximale en minimale produktiehoeveelheden : dit zijn de produktiehoeveelheden difosforpentoxide en stikstof in de dierlijke mest, wanneer respectievelijk geen voorzorgen genomen worden om de produktie ervan te beperken en wanneer alle in aanmerking genomen voederteknische maatregelen een maximaal cumulatief verlagend effect veroorzaken ;

b) de voederteknische maatregelen die in aanmerking kunnen komen voor een verlaging van de produktiecijfers ten opzichte van de maximale produktiecijfers ;

c) de procentuele verlaging ten opzichte van de maximale produktiehoeveelheden voor alle combinaties van de in 2° bedoelde voederteknische maatregelen ;

d) de voorwaarden voor de producent om deze verlaagde produktiecijfers te mogen gebruiken." ;

5° § 4 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 4. Wanneer de Vlaamse regering het voorstel van de stuurgroep tot aanpassing van de bepalingen van de artikelen 5, 14, 33 of artikel 34 niet kan goedkeuren of indien de Stuurgroep geen voorstel indient, nodigt zij de Stuurgroep uit een nieuw voorstel te formuleren. Dit nieuwe voorstel dient te worden uitgebracht binnen één maand. De Vlaamse regering dient vervolgens een ontwerp van decreet in houdende aanpassing van de bepalingen van de artikelen 5, 14, 33 of 34. Wanneer dit ontwerp afwijkt van het tweede door de Stuurgroep gedane voorstel, dient dit te worden gemotiveerd in de memorie van toelichting."

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Artikel 32 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

1° § 1 wordt aangevuld als volgt :

"3° één ambtenaar op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu en één ambtenaar op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor de landbouw." ;

2° § 4 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"4° De voorzitter en de secretaris van de Stuurgroep, als ook de ambtenaren bedoeld in § 1, 3°, wonen de vergaderingen bij met raadgevende stem." ;

3° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 5. De voorstellen inzake de maximaal toegelaten hoeveelheden meststoffen, gemiddelde hoeveelheden dierlijke mest die per dier en per kalenderjaar worden geproduceerd en de voorstellen met betrekking tot de in artikel 33 en 34 bedoelde beperkingen dienen met een tweederde meerderheid door de stemgerechtigde leden van de stuurgroep te worden goedgekeurd."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 26

Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 33

§ 1. De difosforpentoxideproduktie en de stikstofproduktie in het Vlaamse Gewest, berekend op basis van de volledige veestapel vermenigvuldigd met de produktiehoeveelheden per dier en per jaar overeenkomstig artikel 5, mogen niet groter zijn of worden dan de difosforpentoxideproduktie en de stikstofproduktie van de veestapel zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992. Deze difosforpentoxideproduktie en stikstofproduktie worden respectievelijk vastgesteld op 75 miljoen kg difosforpentoxide en 169 miljoen kg stikstof.

De Vlaamse regering stelt vast dat één van de twee van de hierboven vastgestelde maxima bereikt of overschreden zullen worden. Vergunningsaanvragen, met uitzondering van hernieuwing van vergunning en volledige verplaatsing zoals voorzien in art. 34, §3, 1° en 2°, ingediend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning na de datum van publikatie van deze vaststelling mogen niet meer verleend worden.

De Vlaamse Regering kan in afwijking van de bepalingen van vorige alinea deze algemene beperking specifiek opheffen voor gezinsveeteeltbedrijven en bedrijven die louter en alleen omwille van de bepaling van artikel 2bis § 2 2° a) van het decreet niet voldoen of niet kunnen voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijven, in zoverre de gemeentelijke produktiedruk dit kan toelaten en gekoppeld aan evenredige maatregelen zoals voorzien in de volgende alinea.

Ingeval de hierboven vastgestelde maxima ingevolge beslissingen genomen tussen 15 mei 1992 en het van kracht worden van dit decreet overschreden zijn kan de Vlaamse regering ingrijpen op bestaande vergunningen van bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf of aan die bedrijven beperkingen opleggen voor wat betreft :

1° de maximale bedrijfsgrootte bij hernieuwing of overname van de milieuvergunning ;

2° bijzondere uitbatingvoorwaarden in relatie met de produktie en verwijdering van dierlijke mest ;

3° de verplichting tot export of verwerking van dierlijke mest.

Deze beperkingen kunnen opgelegd worden in bepaalde gebieden en/of op bedrijven met bepaalde diersoorten.

§ 2. Per gemeente wordt een oorspronkelijke produktiedruk, uitgedrukt in kg difosforpentoxide per ha, door de Vlaamse regering vastgesteld.

De oorspronkelijke produktiedruk in een gemeente wordt gebaseerd op :

– de oorspronkelijke produktie in die gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 en de respectieve produktiehoeveelheden voor difosforpentoxide vermeld in artikel 5 en de oppervlakte cultuurgrond in die gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 ;

– een mogelijke correctie op grond van :

- de aanwezigheid in de betrokken gemeente van uitzonderlijk grote bedrijven zonder relatie tot de aanwezige cultuurgrond in de betrokken gemeente ;

- de beperkte hoeveelheid cultuurgrond in de betrokken gemeente.

§ 3. De gemeenten in het Vlaamse Gewest worden in functie van de oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk in de gemeente ingedeeld in 4 groepen :

1° de witte gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk lager dan 75 kg/ha ;

2° de lichtgrijze gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 75 kg/ha en lager is dan 100 kg/ha ;

3° de donkergrijze gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 100 kg/ha en lager is dan 125 kg/ha ;

4° de zwarte gemeenten : hiertoe behoren alle gemeenten met een oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk die gelijk is aan of hoger is dan 125 kg/ha.

§ 4. Per gemeente wordt een geactualiseerde produktiedruk vastgesteld als het quotiënt van de oorspronkelijke produktie in een gemeente vermeerderd met de toegenomen produktie en de mogelijk toegepaste correctiefactor bedoeld in paragraaf 2, en verminderd met de vrijgekomen produktie enerzijds, en de oppervlakte cultuurgrond in het desbetreffende gemeente berekend op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992, anderzijds.

De toegenomen produktie is de som van de produkties berekend op basis van de respectieve produktiehoeveelheden voor difosforpentoxide vermeld in artikel 5 en

1° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning , geakteerde meldingen ;

2° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, of in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bekendgemaakte beslissingen van vergunningen die genomen zijn in eerste aanleg en waar-

Voorzitter

tegen binnen de vastgestelde periode geen beroep is aangekend ;

3° de sinds 1 maart 1993 in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bekendgemaakte beslissingen van vergunningen in laatste aanleg.

Beslissingen die betrekking hebben op de hernieuwing, zonder uitbreiding, van een vergunning worden hierbij niet in rekening gebracht.

De vrijgekomen produktie is de som van de produkties berekend op basis van de respectieve produktiehoeveelheden voor difosforpentoxide vermeld in artikel 5 en

1° het vervallen van vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;

2° het opheffen van vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;

3° het niet of slechts gedeeltelijk hernieuwen van vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;

4° het veranderen met produktieverlaging tot gevolg van vergunningen verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;

5° de meldingen van een stopzetting of wijziging van een bedrijf.

§ 5. Bij wijze van overgangsmaatregel wordt voor de periode van 1 januari 1996 tot 1 januari 2001 de toegenomen geëxporteerde produkten van elke in het vorige lid bedoelde gemeente in vergelijking met de bedrijfssituatie 1992 meegerekend in de vrijgekomen produktie waarvan sprake is in § 4.

§ 6. Per gemeente wordt een maximale gemeentelijke produktiedruk, uitgedrukt in kg difosforpentoxide per ha, bepaald. Deze is gelijk aan :

1° in de witte gemeenten : 75

2° in de lichtgrijze gemeenten : 100

3° in de donkergrijze en de zwarte gemeenten : de oorspronkelijke gemeentelijke produktiedruk van de desbetreffende gemeente.

§ 7. In witte of lichtgrijze gemeenten mag een milieuvergunning niet verleend worden indien de verlening tot gevolg heeft dat voor de desbetreffende gemeente de

geactualiseerde produktiedruk de maximale gemeentelijke produktiedruk overschrijdt.

In donkergrijze of zwarte gemeenten mag een milieuvergunning niet verleend worden indien de verlening tot gevolg heeft dat de gemeentelijke reserve negatief wordt of verder daalt onder nul.

Voor een donkergrijze gemeente is deze gemeentelijke reserve gelijk aan het verschil van enerzijds 75 % van de vrijgekomen produktie en anderzijds de toegenomen produktie.

Voor een zwarte gemeente is deze gemeentelijke reserve gelijk aan het verschil van enerzijds 50 % van de som van de vrijgekomen produktie en anderzijds de toegenomen produktie.

§ 8. De Vlaamse regering maakt de oorspronkelijke produktiedruk per gemeente bekend.

§ 9. De Vlaamse regering legt de periodiciteit en wijze van bekendmaking vast van :

1° de evolutie van het aantal kg difosforpentoxyde, het aantal kg stikstof in functie van de in § 1 vastgestelde maxima ;

2° de geactualiseerde produktiedruk per gemeente, en voor het gewest ;

3° de gemeentelijke reserve van de donkergrijze en zwarte gemeenten ;

4° de gemeentelijke correctiefactor toegepast conform § 2".

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 33, § 1 het eerste, tweede en derde lid vervangen door wat volgt :

"Tot 1999 mag het totaal aantal dieren per diercategorie, zoals bepaald in artikel 5 niet groter zijn dan deze vastgelegd op basis van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992, aangepast aan de reële situatie.

Wanneer voor een bepaalde diercategorie de vastgestelde maxima bereikt of overschreden worden, dan worden voor deze diercategorie geen vergunningen, ingediend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, meer verleend met uitzondering van hernieuwing van vergunningen en dit vanaf de datum van publicatie van deze vaststelling."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 26 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
72 leden hebben neen geantwoord ;
22 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle

Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel

Voorzitter

De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Platteau Stefaan
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

Artikel 26

In de voorgestelde tekst van artikel 33, § 1, vierde lid aan 1° de volgende zin toevoegen :

"Deze beperking treedt pas in werking op 1 januari 1999 ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 26 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
6 leden hebben ja geantwoord ;
76 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick

Voorzitter

Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

B. Aan de voorgestelde tekst van artikel 33, § 1, vierde lid een 4° toevoegen, die luidt als volgt :

"4°. In bepaalde gevallen kan de Vlaamse regering overgaan tot het opkopen van vergunningsplaatsen voor de diercategorieën waarvoor een overschrijding van de vastgelegde maxima wordt vastgesteld.

De modaliteiten voor dergelijke opkoopregeling worden geregeld door de Vlaamse regering."

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 26.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

16 leden hebben ja geantwoord ;

95 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia

Voorzitter

Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy

Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 26

In artikel 26 wordt art. 33, § 1 als volgt vervangen :

"§ 1. De difosforpentoxideproduktie en de stikstofproduktie van de volledige veestapel in het Vlaamse Gewest berekend overeenkomstig artikel 5 mogen niet groter zijn of worden dan de difosforpentoxideproduktie en de stikstofproduktie van de veestapel zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992. Deze difosforpentoxideproduktie en stikstofproduktie worden respectievelijk vastgesteld op 75 miljoen kg difosforpentoxide en 169 miljoen kg stikstof.

De veestapel in het Vlaamse Gewest mag voor elk van de hierna vermelde diercategorieën niet groter zijn dan de aantallen zoals deze gekend waren op 15 mei 1992 op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 :

Voorzitter

Pluimvee	26.120.000 dieren
Varkens	4.728.000 dieren
Biggen	1.817.000 dieren
Totaal	6.545.000 dieren
(biggen niet inbegrepen)	4.730.000 dieren
Mestkalveren	142.000 dieren
Inheemse grote zoogdieren (paarden, koeien, runderen uitgezonderd mestkalveren)	1.570.000 dieren
Kleine herkauwers (schapen, geiten, enz.)	120.000 dieren
Inheemse kleine zoogdieren (konijnen, enz.)	165.000 dieren
Pelsdieren	8.000 dieren

Aan beide voorwaarden dient steeds voldaan te worden.

Indien de Vlaamse regering vaststelt dat het maximum aantal dieren in een categorie, zoals vastgesteld in bovenstaande tabel, bereikt zijn of dreigen overschreden te worden, dan verleent zij voor de bedoelde categorie geen nieuwe vergunningen, met uitzondering van hernieuwing van vergunning en volledige verplaatsing zoals voorzien in art. 34, § 3, 1° en 2°, ingediend in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, na datum van publicatie van deze vaststelling.

De Vlaamse regering kan in afwijking van de bepalingen van vorige alinea deze algemene beperking specifiek opheffen voor gezinsveeteeltbedrijven en bedrijven die louter en alleen omwille van de bepaling van artikel 2bis par. 2 2° a) van het decreet niet voldoen of niet kunnen voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijven, in zoverre de gemeentelijke produktiedruk dit kan toelaten en gekoppeld aan evenredige maatregelen zoals voorzien in de volgende alinea.

Ingeval de hierboven vastgestelde maxima ingevolge beslissingen genomen tussen 15 mei 1992 en het van kracht worden van dit decreet overschreden zijn kan de Vlaamse regering ingrijpen op bestaande vergunningen van bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf of aan die bedrijven beperkingen opleggen voor wat betreft :

1° de maximale bedrijfsgrootte bij hernieuwing of overname van de milieuvergunning ;

2° bijzondere uitbatingsvoorwaarden in relatie met de produktie en verwijdering van dierlijke mest ;

3° de verplichting tot export of verwerking van dierlijke mest ;

Deze beperkingen kunnen opgelegd worden in bepaalde gebieden en/of op bedrijven met bepaalde diersoorten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Sauwens op artikel 26 :

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

16 leden hebben ja geantwoord ;

96 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Dua Vera

Geysels Jos

Kuijpers Willy

Lauwers Herman

Maes Nelly

Malcorps Johan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Stassen Jos

Van Den Heuvel Ria

Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbroeke Christiaan

Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeys Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

Voorzitter

De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris

Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 26

In de voorgestelde tekst van artikel 33 de datum "15 mei 1992" telkens vervangen door de datum "31 december 1995".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Sauwens op artikel 26 :

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het artikel is aangenomen.

Artikel 27

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 34

§ 1. De Vlaamse regering kan, op voorstel van de stuurgroep, en in zoverre de exploitatie van landbouwbedrijven hierdoor niet buiten iedere redelijke proportie wordt gehinderd, aan inrichtingen en/of bedrijven, niet behorende tot de gezinsveeteeltbedrijven, beperkingen opleggen met betrekking tot :

Voorzitter

1° de hoeveelheid dierlijke mest die maximaal per inrichting en/of bedrijf en per kalenderjaar mag worden geproduceerd ;

2° de wijze van afvoer van de in de inrichting en/of het bedrijf geproduceerde dierlijke mest ;

3° de maximale grootte van de veestapel in de inrichting en/of het bedrijf.

§ 2. De in § 1 bedoelde beperkingen kunnen worden opgelegd aan bedrijven behorende tot één of meer door de Vlaamse regering te bepalen categorieën en/of gevestigd in de overeenkomstig artikel 33 bepaalde gemeenten, groepen van gemeenten, arrondissementen, en/of provincies.

§ 3. Voor inrichtingen die in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als hinderlijk zijn ingedeeld in een of meer van de rubrieken die betrekking hebben op diersoorten vermeld in artikel 5, kan met betrekking tot deze diersoorten alleen een milieuvergunning worden verleend indien het één of een combinatie van verscheidene van de volgende gevallen betreft :

1° de hernieuwing van een vergunning van een bestaande veeteeltinrichting ;

2° de volledige verplaatsing van een bestaande landbouw-inrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf en voorzover aan volgende bijkomende voorwaarden voldaan wordt :

a) de bestaande landbouwinrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar het strengere beperkingen wordt opgelegd dan algemeen geldend ;

b) de verplaatsing gebeurt naar een nieuwe inplantingsplaats binnen dezelfde of een buurgemeente of in het kader van een bestemmingsplan, een ruilverkaveling of een landinrichtingsplan ;

c) de te vergunnen mestproductie voor de nieuwe inplantingsplaats mag niet meer bedragen dan de mestproductie waarvoor de bestaande landbouwinrichting vergund is ;

d) de producent moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij verklaart, binnen de twee jaar na de datum waarop de vergunning werd verleend, afstand te zullen doen van de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande landbouwinrichting ;

3° de milieuvergunningsaanvraag heeft betrekking op een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf ;

4° de milieuvergunningsaanvraag heeft betrekking op een bestaande landbouwinrichting horende bij een bedrijf dat louter en alleen omwille van de bepaling van artikel 2bis, § 2, 2° a) niet voldoet of niet kan voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf ;

5° de milieuvergunningsaanvraag heeft betrekking op het veranderen van een bestaande veeteeltinrichting zonder verhoging van de vergunde mestproductie.

§ 4. Uitgezonderd ingeval van hernieuwing van de milieuvergunning mag geen milieuvergunning verleend worden indien ingevolge de vergunningverlening het totaal aantal vergunningsplichtige dieren van alle inrichtingen van het bedrijf samen een bepaald maximum overschrijdt.

Dit maximum wordt overschreden indien het resultaat van volgende formule groter is dan één :

$$A1/(200 \times 0,75) \text{ of } A2/1350 + B/(100 \times 0,75) + C/(300 \times 0,55) + D/(600 \times 0,75) + E/(70.000 \times 0,60)$$

Hierin is A1 gelijk aan het aantal zeugen, exclusief het aantal daarbijhorende mestvarkens, voor een gesloten varkenshouderij, A2 het aantal varkens ouder 10 weken voor een niet-gesloten varkenshouderij, B gelijk aan het aantal melkkoeien, exclusief het daarbij behorende jongvee, C gelijk aan het aantal stuks vleesvee ouder dan 6 maanden, D gelijk aan het aantal gespeende kalveren, E gelijk aan het aantal stuks pluimvee ouder dan 3 weken, dat op het bedrijf wordt gehouden.

§ 5. Uitgezonderd in geval van verplaatsing van een bestaand gezinsveeteeltbedrijf mag voor een nieuwe inrichting geen milieuvergunning verleend worden met betrekking tot de diersoorten vermeld in artikel 5.

§ 6. De Vlaamse regering stelt per geval zoals bedoeld in § 3 de regels vast waaraan deze bedrijven bij de milieuvergunningsaanvraag moeten voldoen inzake :

1° de minimaal noodzakelijke in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond ;

2° de bewijsvoering van mestafzet in de toekomst conform de normen aan de hand van afzet op tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden, overeenkomsten met gebruikers, overeenkomsten met erkende mestverhandelaars, overeenkomsten met verwerkers en/of overeenkomsten voor het exporteren van dierlijke mest. De modellen waaraan deze overeenkomsten moeten voldoen worden vastgesteld door de Vlaamse regering ;

3° het voldoen van de aangifteplicht bij de Mestbank ;

4° de bewijsvoering van mestafzet conform dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten in de periode van 3 jaar die voorafgaat aan de datum van de aanvraag.

De hoeveelheid dierlijke mest, uitgedrukt in kg difosfopentoxide en kg stikstof, die in rekening mag gebracht worden als bewijsvoering voor afzet op cultuurgrond wordt bepaald op basis van de bemestingsnorm zoals die voor het betrokken perceel van toepassing zal zijn op de dag van de vergunning en waarbij rekening gehouden wordt met de eventuele ontheffingen verleend volgens art. 15 § 5, en met het teeltplan van de voorgaande jaren op dat bedrijf. Bij gebrek aan bewijs over het teeltplan wordt gerekend met de norm van andere gewassen.

Voorzitter

§ 7. De Vlaamse regering kan omwille van hun specifieke aard voor bepaalde categorieën van bedrijven (met name inrichtingen verbonden aan onderwijsinstellingen en openbare onderzoeksinstellingen) afwijkingen toestaan op de bepalingen van § 3.

Deze bedrijven dienen evenwel te voldoen aan de overeenkomstig § 6 door de Vlaamse regering te bepalen regels."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

Artikel 27

In de voorgestelde tekst van artikel 34, § 4, tweede lid de formule

" $A1/(200 \times 0,75) + A2/1350 + B/(100 \times 0,75) + C/(300 \times 0,55) + D/(600 \times 0,75) + E/(70.000 \times 0,60)$ " vervangen door de formule " $A1/200 + A2/1500 + B/100 + C/300 + D/600 + E/70.000$ ".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Wymeersch op artikel 27 :

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Het artikel is aangenomen.

Artikel 28

Artikel 35, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de zinsnede :

"en van de verordening (EEG) Nr 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen naar en uit de Europese Gemeenschap, wat de in- en uitvoer van dierlijke mest betreft."

– *Aangenomen.*

Artikel 29

In artikel 36 van het decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1, 1°, d) en e), worden vervangen door de volgende bepaling :

"d) stalen van meststoffen nemen met het oog op de analyse ervan ;

e) andere stalen dan deze bedoeld in d), nemen of laten nemen met het oog op de ontleding ervan. De ontledings-

resultaten worden ter kennis gebracht van de gebruiker van bedoelde gronden en van de Mestbank. De Vlaamse regering stelt de regels vast met betrekking tot het nemen van die stalen, de ontleding alsmede de kennisgeving van de resultaten." ;

2° § 1, 1°, wordt aangevuld als volgt :

"f) op elk ogenblik van de dag of van de nacht, na aanmelding en mits naleving van de sanitaire voorschriften, vrij binnengaan in alle bedrijfslokalen zoals stallen, schuren, magazijnen en opslagplaatsen alsmede de als stallen, schuren of opslagplaatsen gebruikte terreinen en ruimten. Tot de ruimten die als woning dienen, hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds en mits machtiging van de onderzoeksrechter.

g) de cultuurgronden vrij betreden." ;

3° § 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 2. De in artikel 35 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd om in geval van overtreding proces-verbaal met bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, op te stellen.

Wanneer een overtreding van de in § 4 bedoelde vergunningsvoorwaarden wordt vastgesteld door de in art. 35 bedoelde ambtenaren, wordt een afschrift van het proces-verbaal opgestuurd aan de Mestbank.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder gebracht worden binnen veertien dagen na de vaststelling van de overtreding." ;

4° de §§ 3 en 4, luidend als volgt, worden ingevoegd :

"§ 3. Binnen de hen overeenkomstig het decreet en onderhavig besluit toegewezen bevoegdheden, kunnen de burgemeester en de in artikel 35 bedoelde ambtenaren, mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven.

§ 4. Indien de houder van de milieuvergunning, de geldende vergunningsvoorwaarden met betrekking tot de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet naleeft kan de Mestbank op eigen initiatief aan de bevoegde overheid voorstellen doen om de vergunning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen ; in dat geval dient het voorstel tot schorsing of opheffing gemotiveerd te worden en vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaard afschrift van de door in artikel 35 bedoelde ambtenaren opgestelde processen-verbaal van vaststelling van de overtredingen."

– *Aangenomen.*

Artikel 30

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter

1° in § 1, 3°, worden tussen de woorden "dierlijke mest" en "op cultuurgrond" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd ;

2° in § 1, 4°, worden tussen de woorden "dierlijke mest" en "niet binnen de gestelde termijn" de woorden "of andere meststoffen niet conform de modaliteiten van emissie-arme aanwending opbrengt of" ingevoegd ;

3° in § 1, 5°, worden tussen de woorden "dierlijke mest" en "op cultuurgrond" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd ;

4° in § 2, 2°, worden tussen de woorden "Vlaamse Gewest" en "vervoert zonder" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd ;

5° in § 2, 3°, worden tussen de woorden "Vlaamse Gewest" en "heeft vervoerd" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd en wordt het woord "vervoerdocument" vervangen door het woord "mestafzetdocument" ;

6° in § 3, 1°, worden tussen de woorden "dierlijke mest" en "niet conform de bepalingen" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd ;

7° in § 3, 3°, worden tussen de woorden "dierlijke mest" en "in openbare rioleringen" de woorden "of andere meststoffen" ingevoegd ;

8° § 3 wordt aangevuld als volgt :

"4° degene die, zijn bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf laat notificeren, zonder dat aan alle voorwaarden zoals bepaald in artikel 2bis is voldaan."

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Aan de bestaande veeteeltinrichtingen, zoals bepaald in artikel 2, 7° van onderhavig decreet, en aan de bestaande landbouwinrichtingen waarvoor voor 1 september 1991 een uitbatingsvergunning conform de ARAB-reglementering werd aangevraagd en waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen in laatste aanleg, kan de vergunning worden verleend in zover aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Het aantal dieren waarvoor de vergunning wordt verleend mag niet groter zijn dan de aantallen bepaald in artikel 2bis, § 2, 2° b), c) en e) van dit decreet. De te vergunnen productie van dergelijke inrichtingen wordt voor de toepassing van dit decreet als vergund beschouwd.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Indien de onmiddellijke effecten van dit decreet een dusdanige repercussie hebben dat de bedrijfsvoering in de sector van de kalvermestrij totaal zou ontwricht worden,

kan de Vlaamse regering voor deze sector een tijdelijke regeling treffen die afwijkt van bepalingen van de artikelen 8 en 9 voor een overgangperiode die maximaal tot 31 december 1998 mag duren.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1996, met uitzondering van artikel 17, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1995. Artikel 28

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 148 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 8

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 hebben ja geantwoord ;
52 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Voorzitter

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering worden overgezon-
den.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, wij hebben deze week in de commissie voor Media onze werkzaamheden gericht op het mini-decreet. Uit deze besprekingen is gebleken dat dit mini-decreet eigenlijk maar zin heeft als er ook een maxi-decreet is. De bedoeling van het voorstel van resolutie is dat de Vlaamse Raad zou vragen aan de Vlaamse regering om dat maxi-decreet voor 7 april 1996 in te dienen.

Ik vraag vandaag niet de stemming over dit voorstel van resolutie, maar ik zou erop willen aandringen dat wij voorrang in de commissie kunnen krijgen. Op die manier kunnen wij de bespreking van dit voorstel van resolutie koppelen aan de werkzaamheden van aanstaande woensdag wanneer wij het mini-decreet in de plenaire vergadering bespreken.

De voorzitter : De heer Van Mechelen vraagt om voorrang in commissie te krijgen en de koppeling aan de bespreking in de plenaire vergadering

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik vraag mij af of er nog een commissie voor Media is voorzien, want woensdag ligt er in de plenaire vergadering een mini-decreet ter bespreking. Als er geen commissie is gepland vóór woensdag, moet nog het nodige worden gedaan.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de oppositie de voorbije twee maanden blijk heeft gegeven van een enorme positieve en constructieve ingesteldheid ten opzichte van de parlementaire werkzaamheden die ons vanuit de meerderheid worden opgelegd. Ik verwijs hier naar het Telenet-decreet en het decreet over het MAP.

Inzake het mini-decreet heb ik in de commissie de steun van de collega's gevraagd voor mijn vraag tot spoedbehandeling. Ik denk dat de commissie Media, om halftwee op dinsdag, een en ander op een half uur kan afhandelen.

Het betreft louter een formaliteit. De principiële stemming zal woensdag in plenaire vergadering moeten door-
gaan.

De voorzitter : Mij lijkt het vanuit de oppositie een aan-
nemelijk voorstel om voor een half uur een speciale com-
missie voor Media bij elkaar te roepen.

Gaat men daarmee akkoord ? (*Instemming*) Dan is dit
aangenomen.

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict – 184 (1995-1996) – Nr.1

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft een motie in-
gediend betreffende een belangenconflict en heeft daar-
voor in plenaire zitting de spoedbehandeling gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik
stel vast dat er in verband met ongeveer dezelfde proble-
matiek een voorstel van resolutie is ingediend door de
heren Bossuyt en De Roo, en ik zie dat de heer De Roo
hierover het woord vraagt.

De voorzitter : U kreeg echter het woord omdat u de
spoedbehandeling heeft aangevraagd.

De heer Joris Van Hauthem : Inderdaad, dat heb ik ge-
daan, omdat volgende week het begrotingsdecreet van de
Franse Gemeenschapsraad in plenaire vergadering wordt
behandeld. Als wij daar hoe dan ook een uitspraak over
willen doen, moet dat vandaag gebeuren. Vandaar mijn
vraag tot spoedbehandeling.

De heer Johan De Roo : Wij zouden de spoedbehande-
ling willen vragen van de resolutie die wij hebben inge-
diend in verband met het ontwerp van decreet van de
Franstalige Gemeenschap houdende de uitgavenbegro-
ting voor het begrotingsjaar 1996. We kunnen die mis-
schien best tegelijkertijd behandelen.

De voorzitter : Ik neem aan dat we dit onmiddellijk kun-
nen behandelen.

Is de Raad het eens met dat voorstel tot spoedbehande-
ling in plenaire vergadering ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat de motie van de heer Van Hauthem
betreffende een belangenconflict onmiddellijk wordt be-
handeld.

Voorzitter

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, volgende week wordt in de plenaire vergadering van de Franse Gemeenschapsraad de begroting van de Franse gemeenschapsregering besproken. Wij stellen opnieuw vast dat in een bepaalde begrotingspost kredieten worden voorzien ter ondersteuning van Franstalige verenigingen in Vlaamse faciliteitengemeenten. Daardoor overtreedt de Franse Gemeenschap eens te meer het territorialiteitsbeginsel en blijft ze zich mengen in Vlaams-Brabant.

Het blad Carrefour wordt gesteund, men opent culturele centra in Sint-Genesius-Rode en Voeren waarvoor kredieten worden voorzien. Over de partijgrenzen heen hebben de meeste fracties in dit halfroond deze inmenging van de Franse Gemeenschap in Vlaams-Brabant en Voeren reeds meermaals veroordeeld. Ook de Vlaamse regering heeft die houding steeds veroordeeld.

Vorig jaar hebben we naar aanleiding van de begroting voor 1995 van de Franse Gemeenschapsregering ook een motie betreffende een belangenconflict ingediend. Toen zijn we overeengekomen dat men naar het Arbitragehof zou trekken en we hebben toen onze motie ingetrokken. De Vlaamse raad als zodanig heeft klacht ingediend bij het Arbitragehof wegens bevoegdheidsoverschrijding. Die beslissing is toen unaniem goedgekeurd, op één stem na. Dat maakte duidelijk dat niet alleen wij van het Vlaams Blok maar de hele Vlaamse Raad de inmenging van de Franse gemeenschap meer dan beu is.

Op dit ogenblik is er nog altijd geen uitspraak van het Arbitragehof. De Franse Gemeenschapsregering heeft immers maanden gewacht voordat ze haar begroting publiceerde in het Staatsblad. Dat is een noodzakelijke voorwaarde om ertegen klacht in te dienen bij het Arbitragehof. Na meer dan 8 maanden slaagt het Arbitragehof er niet in om uit te maken of het hier al dan niet gaat om een bevoegdheidsoverschrijding, terwijl het Arbitragehof al jaren geleden een principiële uitspraak heeft gedaan over het territorialiteitsbeginsel op zich. Dat is bijzonder vreemd en wij geloven dat er een politiek spelletje gespeeld wordt.

Wat doet de Franse Gemeenschapsraad ? In de begroting die werd ingediend voor 1996 heeft men gewoon klakke-

loos de begrotingspost van vorig jaar overgenomen. We kunnen bijgevolg niet langer wachten op een uitspraak van het Arbitragehof. Zelfs als het Arbitragehof morgen een uitspraak in het voordeel van Vlaanderen zou doen, zijn die begrotingsposten van 1995 al uitgegeven. We moeten deze keer meer doen dan een bevoegdheidsconflict invoeren, want met die procedure kan men het begrotingsdecreet alleen na de stemming aanvechten. Dan zitten we in een carrousel : dan wacht de Franse gemeenschapsregering opnieuw vier maanden om de begroting te publiceren en wacht het Arbitragehof opnieuw acht maanden om een uitspraak te doen. Opnieuw is dan die begroting uitgevoerd en hebben de Franstalige verenigingen in Vlaams-Brabant en in Voeren hun steun al binnen. Een uitspraak van het Arbitragehof zal in dat geval geen enkel effect meer hebben.

Sommigen weigeren de procedure van het belangenconflict in te roepen, waardoor de begroting van de Franse gemeenschapsraad wordt opgeschort. Ze pleiten ervoor om de uitspraak van het Arbitragehof af te wachten. Dat is schrijnend. We kunnen daarop niet wachten en de Franse gemeenschapsregering wacht zelf ook niet af. Dat zij die kredietpost gewoon overnemen uit de begroting van vorig jaar, getuigt van arrogantie en pretentie en is een provocatie.

Of het nu gaat om 10 miljoen frank of 5 miljoen frank of 120 miljoen frank is niet van belang. Het gaat er om dat de Franse gemeenschap nog altijd aanspraken maakt op Vlaams-Brabant, dat ze de Franstaligen het signaal geeft dat zij zich niet moeten aanpassen, dat de Franse gemeenschap zich nog altijd beschouwt als de vertegenwoordiger van alle Franssprekenden in dit land en dat ze het territorialiteitsprincipe nog altijd niet erkent.

Wij protesteren daar nu al jaren tegen. De procedure via het Arbitragehof is een straatje zonder einde. Daarom willen we de Vlaamse Raad op haar verantwoordelijkheid wijzen. Het is genoeg geweest, wij trekken deze motie niet in. We blijven niet naar het Arbitragehof gaan. Wij willen dat de Vlaamse Raad er nu voor zorgt dat de begrotingprocedure in de Franse Gemeenschapsraad wordt stilgelegd. Het blijkt in de praktijk immers niet mogelijk dat ene artikel eruit te lichten dat handelt over die kredieten.

Ik denk niet dat we bang moeten zijn voor de gevolgen daarvan. Men kan zich afvragen : moeten we daarvoor de hele begroting lamleggen ? Als dat de enige manier is om aan die dames en heren nu eens duidelijk te maken dat het uit moet zijn met hun inmenging in Vlaams-Brabant, dan zeg ik : ja, desnoods blokkeren we de begroting van de Franse Gemeenschap.

Van Hauthem

De Vlaamse Raad moet trouwens consequent blijven tegenover zichzelf. Wanneer zij naar het Arbitragehof trok, was dat een duidelijk signaal. Dat signaal is niet overgekomen. Indien we onze eigen logica volgen, kunnen we vandaag niet anders dan een stap verder gaan en de motie van het belangenconflict goedkeuren.

De procedure wordt geregeld door artikel 32 van de gewone wet van augustus 1982 over de hervorming van de instellingen. Daarin staat een paragraaf die zegt dat wanneer een procedure in verband met een bevoegdheidsconflict wordt ingeleid, elke procedure tot regeling van een belangenconflict over eenzelfde aangelegenheid wordt geschorst. Dit is zodanig vaag dat het op veel manieren kan worden geïnterpreteerd. Volgens ons gaat het niet over eenzelfde aangelegenheid. Bovendien wordt niet gezegd wie of welke instantie de procedure moet schorsen. Laten we van de vaagheid van de wetteksten gebruik maken om ze in ons eigen voordeel om te buigen.

Tegenover de arrogantie van de Franse Gemeenschap, die de uitspraak van het Arbitragehof niet afwacht, moeten we een even grote arrogantie stellen. Het blokkeren van hun begroting – als dat de enige taal is die zij begrijpen dan moeten wij die taal spreken. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben op 13 juni 1995 inderdaad een stemming gehad, unaniem op 1 onthouding na. Daardoor hebben we de motie goedgekeurd die het vernietigingsbesluit heeft ingesteld bij het Arbitragehof. Dat besluit is slechts ontvankelijk wanneer het binnen de termijn van 6 maanden na de bekendmaking van het aangevochten decreet ingediend wordt.

Wij onderschrijven de inhoud van die zaak zonder enige discussie. Ik geloof niet dat daaromtrent enige tweespalt bestaat in de Vlaamse Raad. Het ging om een artikel in de begroting van 1995 en nu gaat het om de begroting van 1996. De zaak is dus aanhangig bij het Arbitragehof. Het Arbitragehof heeft nog geen uitspraak gedaan. Onze collega van het Vlaams Blok verwijst naar de gewone wet van 9 augustus 1980, meer bepaald naar het artikel 32 paragraaf 5. Hij betwist de stipulatie in het artikel. Hij beweert dat men er alle kanten mee uit kan. Wij zijn echter van oordeel dat dit artikel zeer duidelijk is. Ik lees letterlijk : indien een procedure in verband met een bevoegdheidsconflict is of wordt ingeleid – het is een bevoegdheidsconflict dat wij via die motie ingeleid hebben -, wordt elke procedure tot regeling van een belangenconflict over eenzelfde aangelegenheid geschorst.

Ik denk dat dit een heel duidelijke tekst is. Wij zijn van oordeel dat een nieuwe motie tot belangenconflict, zoals

voorgesteld door het Vlaams Blok, geen enkel resultaat zou opleveren. De Franse gemeenschap zou zich volgende week, bij de stemming over haar begroting, terecht kunnen beroepen op die vijfde paragraaf van artikel 32 van de gewone wet. Die paragraaf stelt immers klaar en duidelijk dat elke procedure tot regeling van een belangenconflict geschorst wordt wanneer een procedure in verband met een bevoegdheidsconflict, zoals bij ons het geval is, is ingeleid over eenzelfde aangelegenheid.

De voorzitter : Ik dien u te onderbreken en het woord aan de heer Van Hauthem te geven.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer De Roo, deze paragraaf 5 is in mijn ogen helemaal niet eenduidig en wel degelijk voor interpretatie vatbaar. Indien zij niet voor interpretatie vatbaar zou zijn en indien de interpretatie die u er aan geeft de enige juiste zou zijn, dan kunnen we heel dat artikel weggooien dat precies één van de instrumenten is om te waken over de federale loyaliteit.

In dit geval dient de geviseerde Raad slechts maandenlang te wachten met het publiceren van het geviseerde decreet. Dan wacht het Arbitragehof desnoods even lang tot men gewoon kan voortdoen. Ik zou met evenveel recht en reden kunnen stellen dat het niet over dezelfde aangelegenheid gaat, het is een andere begroting. En wie schorst eventueel de procedure van het belangenconflict ? Dat staat hier niet in, mijnheer De Roo. Welke instantie kan die schorsen ? Dat is volslagen onduidelijk.

Ik stel voor de proef op de som te nemen en dan zullen we nog eens zien wie eventueel de procedure van het belangenconflict dat door ons wordt ingeleid, kan schorsen. In de gewone wet van 9 augustus 1980 is dit niet bepaald. Laten we de proef op de som nemen, dat is een duidelijker politiek signaal dan beroep aantekenen bij het Arbitragehof, waar we misschien nog een jaar op uitspraak kunnen wachten. Tegen die tijd ligt er opnieuw een begroting van de Franse gemeenschap voor, waar opnieuw die kredieten zullen ingeschreven zijn.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Wij hebben in ons voorstel van resolutie inderdaad verwezen naar de stap die wij in juni hebben gezet. Wij verwijzen naar de uitgavenbegroting 1995. Die zaak is aanhangig bij het Arbitragehof en in onze tekst wijzen wij erop dat de Vlaamse Raad bij de goedkeuring van het krediet opnieuw zal besluiten tot beroep bij het Arbitragehof en tot gedeeltelijke vernietiging van het betreffende begrotingsdecreet. Dit in afwachting van de uitspraak van het Arbitragehof. Wij vragen dat het Arbitragehof daar zo spoedig mogelijk uitsluitsel zou over geven. Gezien de scheiding der machten dienen we een standpunt van het Arbitragehof af te wachten. Wij den-

De Roo

ken dat het eerder aangewezen is achteraf een stap te zetten, zoals de vorige keer.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer De Roo, ik wil er u op wijzen dat onze motie en uw voorstel van resolutie niet contradictorisch zijn, noch inhoudelijk, noch qua chronologische volgorde. Men kan dus perfect de twee teksten goedkeuren, het is niet het een of het ander. Een belangenconflict schort de procedure op, en dan moet er hoe dan ook een stemming komen in de Franse gemeenschapsraad. Dan kunnen we nog altijd zien wat het resultaat van die stemming is en nog altijd naar het Arbitragehof stappen. Ik stel dus toch voor, en daar sta ik op, mijnheer de voorzitter, dat over de tekst van mijn motie in ieder geval als eerste wordt gestemd. Dit lijkt me ook logisch. De tweede tekst kan daarna evengoed gestemd worden.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik weet dat na dit lange debat, waarbij wij als volksvertegenwoordiging een vrij belangrijk maatschappelijk thema hebben behandeld, er bij velen enige huiver bestaat om, na een jarenlange communautaire strijd, nu weer te moeten afsluiten met een communautair meningsverschil. Ik weet dat men in Vlaanderen graag die periode voorgoed achter de rug zou laten om aan de uitbouw van de eigen Vlaamse gemeenschap en van het eigen Vlaamse welzijn te werken, en volwaardig en volledige over het Vlaamse territorium te kunnen handelen en waken. Ik beseef zeer goed dat een aantal collega's en een aantal fracties vanuit die zorg zeggen : moeten we dit niet opnieuw doen, want er is toch een procedure aanhangig. Die procedure is ten gronde ; laat ons dus afwachten.

Toch zal mijn fractie de motie van de heer Van Hauthem steunen. Het is immers duidelijk dat de Franse gemeenschap goed politiek overweegt welke houding ze ten opzichte van de Vlaamse gemeenschap aanneemt. Ze wordt daarbij geleid door een welbepaalde idee waarbij ze, na de voorbije staatshervorming, geen afstand hebben gedaan van Franstalige inwoners in Vlaanderen.

Het is in dat kader dat wij van de Volksunie vinden dat we deze motie moeten steunen, om op die wijze duidelijk te maken dat er geen verschil is tussen de houding die we enkele maanden geleden hebben aangenomen en deze die we nu aannemen. Ik vraag dus met aandring aan alle fracties van de Vlaamse Raad om de wrevel te overstijgen en het algemeen belang te dienen door deze motie goed te keuren.

De heer Jaak Gabriels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, aanvankelijk was de VLD-fractie voorstander van een gezamenlijk en eensgezind optreden ten aanzien van deze feiten. Ook vorige keer konden wij, op Tobback senior na, eensgezind optreden. Nu nemen anderen blijkbaar zijn logica over.

Bij de lectuur van de verklaring van de heren De Roo en Bossuyt hebben wij onze wenkbrauwen gefronst. Deze zuiver theoretische verklaring is zo braaf dat ze zich beperkt tot de vaststelling van de feiten, zij biedt geen enkel instrument om te reageren. Het blijft, zoals Joris Van Hauthem heeft aangetoond, bij een vissen achter het net. Als wij ten aanzien van dergelijke feiten telkens pas een procedure kunnen inleiden op het ogenblik dat de feiten achterhaald zijn, dan vraag ik mij af waar de macht van de Vlaamse Raad dan wel gelegen is. Zonder krampachtigheid, beschuldig ik de Franse Gemeenschap van provocatie. Deze provocatie verdient een volwassen en krachtadig antwoord. De VLD zal dan ook de motie steunen ingediend door de heer Van Hauthem.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals andere fracties ergert Agalev zich bijna voortdurend aan de schrijfsels van de editorialist van het weekblad Carrefour, die niet alleen uiting geeft aan een misplaatste vorm van francofonie, maar ook telkens zijn pure haat illustreert. De laatste nummers blonken uit door schrijvelarij waarbij aan de Vlaamse minister-president het gebruik van nazi-methoden wordt aangewreven. Wij zijn het meestal niet eens met de standpunten van de heer Van den Brande in communautaire aangelegenheden, maar dit schrijfsel is voor ons onaanvaardbaar.

Om die reden hebben wij in december 1994 een verklaring van de voorzitter gesteund waarin werd aangekondigd dat de Vlaamse Raad deze zaak aanhangig zou maken bij het Arbitragehof. In deze verklaring wees de voorzitter op het belang, in een federaal land, van een samenwerkingsakkoord in deze materies.

Vandaag stellen we vast dat Carrefour zijn schrijfsels blijft publiceren en dat de Franse Gemeenschap dit verder blijft subsidiëren. Als reactie op deze provocatie kunnen wij dus zonder probleem een duidelijk politiek signaal geven aan de collega's aan de overzijde van de taalgrens, ook al zijn we het niet volledig eens met de motie van collega's De Roo en Bossuyt.

Collega Gabriels, bij de stemming over de motie van het Vlaams Blok zullen wij ons onthouden. Want zoals ik in december 1994 al verklaarde, mogen wij door onze houding op geen enkele manier steun kunnen verlenen aan politieke meningen, krachten of groepen die misschien

Geysels

een andere taal spreken, maar dezelfde onverdraagzame woordenschat verspreiden als sommige editorialisten van Carrefour.

Bij deze motie over het belangenconflict zullen wij ons dus onthouden. Dergelijke signalen – en dat moet zowel aan de overzijde als bij ons worden begrepen – zullen wij nu niet, en nooit steunen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere : Mijnheer de voorzitter, collega's, die motie betreffende een belangenconflict heeft op dit moment geen zin. Zij is niet alleen juridisch-technisch, maar ook als signaal morsdood. Men moet helder en klaar artikel 32 paragraaf vijf lezen. Daar staat : op het moment dat een bepaalde kwestie aanhangig is gemaakt bij het arbitragehof kan geen belangenconflict meer worden ingesteld. Alles wordt dan opgeschort. Wij moeten dus gewoon de uitspraak van het Arbitragehof afwachten.

Wat zal er gebeuren als die motie vertrekt vanuit de Vlaamse Raad ? Het is een prachtig signaal, en iedereen heeft dezelfde bedoeling, maar de Franse Gemeenschapsraad zal met zeer veel bravoure die motie naast zich neerleggen. Dat risico wil ik vermijden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
60 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaey Jozef
Caubergs Jan

Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Penris Jan
Platteau Stefaan
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo

Voorzitter

Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos

Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan De Roo en Gilbert Bossuyt betreffende het ontwerp van decreet van de Franstalige Gemeenschap houdende de uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1996 – 186 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren De Roo en Bossuyt betreffende het ontwerp van decreet van de Franstalige Gemeenschap houdende de uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1996.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
77 leden hebben ja geantwoord ;
34 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel

Voorzitter

Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter

Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer Van Hauthem heeft het woord

De heer Joris Van Hauthem : Wij onthouden ons niet omdat we tegen het voorstel van resolutie van de heren De Roo en Bossuyt zijn. We steunen dit initiatief, maar hebben ons onthouden om te benadrukken dat wij het jammer vinden dat men de twee pistes, die niet contradictorisch zijn, niet heeft willen bewandelen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Sonja Van Lindt, de heer Etienne Van Vaerenbergh en mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 5 december 1995 door mevrouw Sonja Van Lindt gehouden actuele interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de toewijzing van de consultatiebureaus voor het jonge kind
– 177 (1995-1996) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq en de heer Jacky Maes tot besluit van de op 5 december 1995 door mevrouw Sonja Van Lindt en de heer Kris Van Dijck gehouden actuele interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de toewijzing van de consultatiebureaus voor het jonge kind en over de herstructurering van Kind en Gezin
– 180 (1995-1996) – Nr. 1

Verdaging hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aangezien minster Martens de vergadering niet heeft kunnen bijwonen, en het vandaag voor hem een bijzonder droevige dag is wegens een droevige familiale gebeurtenis, stel ik voor dat we de stemmingen daarover verdagen tot een volgende zitting, zowel wat de eerste als de tweede met redenen omklede motie betreft.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Het incident is gesloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Geysels en Paul Van Grembergen c.s. tot besluit van de op 5 december 1995 door de heer Johan Sauwens gehouden actuele interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de federale ecotaksen en het Vlaamse afvalbeleid
– 178 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Jos Geysels en Paul Van Grembergen c.s. tot besluit van de op 5 december 1995 door de heer Johan Sauwens gehouden actuele interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de federale ecotaksen en het Vlaamse afvalbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
14 leden hebben ja geantwoord ;
72 leden hebben neen geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick

Voorzitter

Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien

Denys André
Deswaene Roland
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Platteau Stefaan
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Geen opmerkingen meer ? *(Neen)*

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen maandag om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.20 uur.*

RECHTZETTING

Handelingen nr. 5 – Middagvergadering van dinsdag 7 november 1995

Het stemmingsresultaat van het Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 (pagina 229 en 230) dient vervangen te worden door het hiernavolgende resultaat :

Ziehier het resultaat van de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 39 :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben ja geantwoord ;
45 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat van de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikelen 127 tot 129 :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Voorzitter

63 leden hebben ja geantwoord ;
47 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegheem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Maes Nelly
Sauwens Johan
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
